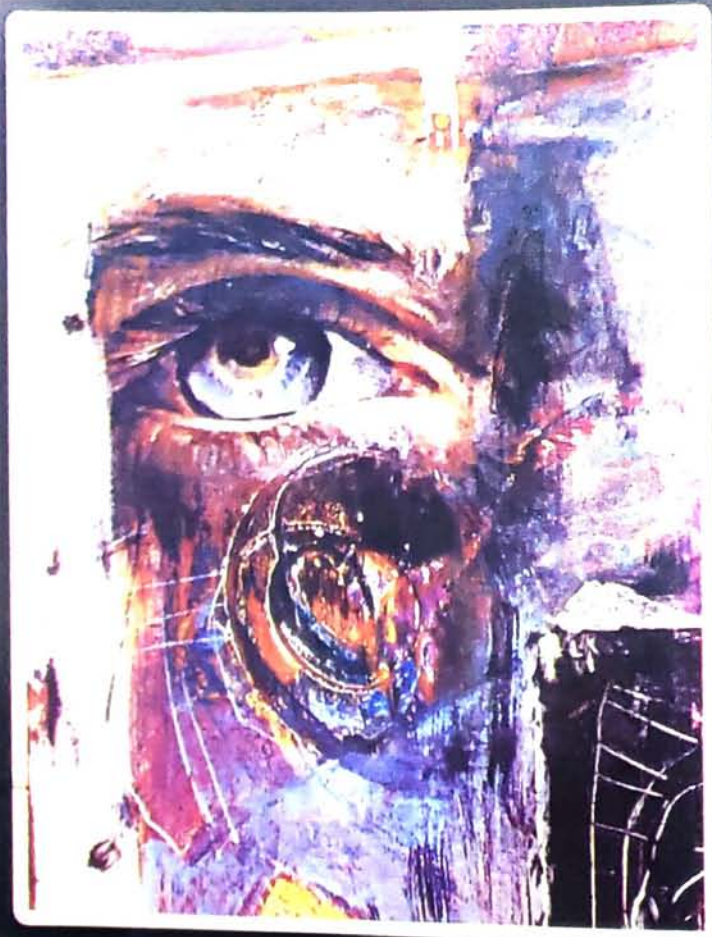

ره‌خانه لایه به‌ختیار عقلی

همه‌ی نه‌جمه‌د ره‌سول

ته‌ها نه‌جمه‌د ره‌سول

ناسنامەى كتيب

ناوى كتيب :	رهخنه له به ختيار عهلى
نووسينى :	تهها له حمەد رهسول - حمەدى له حمەد رهسول
كۆمپيوتهر :	شيرزاد موكريانى
نۆيه تى چاپ :	چاپى يه كه م ۲۰۰۵
شوئنى چاپ :	چاپخانهى گهنج
تيراژ :	(1000) دانه

ناوهرځوك

- ۷وتهیهك
- ۱۰مه‌رگیکی تری تا قانه‌ی دووهم
- ۴۸..... به‌ر له ئیوارهی په‌روانه
- خویندنه‌وه‌ی دوا کتیبی به‌ختیار عه‌لی
- ۶۴ (ئیشکردن له دارستانه‌کانی فیر ده‌وسدا)

وتهیهك

هدرگیز حهزم نه ده كرد رږژيک له سهر بهختیار عدلی بنووسم، چونکه له راستیدا ناچاری بوو... سهرجهم ئه و نووسینانهی به مدح و ستایش و پیداهلدان کاره کانی ئه م نووسه رهیان به سهرده کرده وه، به تایبتهی رږمانه کانی، ناچاریان کردم ییډهنگ نه م... نه ک هه ر ئه وه نه ده، به لکو خویندنه وهی کتیه کانیشی، هڅکاری ئه و دهنگ و هه لا زیډه پیوست و لیدوانه جوړبه جوړانه کیشیان کردم بو رږچوونه نیو جیهانه کانیان. له سهره تاشدا رږو به رږووی دوو دنیای جیاواز بوومه وه، دنیای تایبتهی تیکسته کان و دنیای هه لئاوساوی جیاوازی توژینه وه کان که ناسمان و ریسمانیان نیوان بوو.

له ساته وه ختی سهرقالبوونم به خویندنه وه یان، واته هدریهک له رږمانی (مهرگی تاقانهی دووهم) و رږمانی (نیواره ی په روانه) به پی ئه زموونی خو م له م ژانره دا زوړینه ی ئه و نووسین و توژینه وانیه ی نووسه رانی دیکه م به گه رپه لاوژهی چهنده فقیهه کی نیو ته کیه یهک هاتنه بهر گوی که رږوخساریکی نابینا و به دبین دیمه نیان بوو.

له وپوه ناچاری هانیدام بو له سهر نووسینیان و تا غه دریش له هه ست و تیروانیی خویشم نه که م و به راشکاوییه وه ده ریان بېرم، که و تمه نووسین و وا له م نامیلکه یه دا ده یاخه مه وه پیش چاو، ئه و ده مه ی بیستمه وه که خودی بهختیار عدلی نووسینه کانی به قسه ی قوړ و هیچ و پووج له قه له م داوه، هینه پی سهرسام نه بووم ته نها ئه وه نه ده نه بیته دیویکی روشنی پیشاندام که له چوارچیوهی

جياوازی قبول نه كړندا خو ى بهيان ده كړد، به تايه تي بو كه سيكي وه كو نه و كه هميشه ده باره ى قبول كړدى جياوازی ده دويت.

مه رامى نه نو سينه م له باره ى هر دوو رومانه كه وه، جگه له پره پيدان و وه ستانه وه له سه ر ژانريكي وه كو رومان چير نيه... دهنگى كه سيكه له هونه رنشينه وه ده په يقى و نه گه ر له سه ر راستى وتنش ميله تيك سه راپا رقم لى هه لگرن رازيم، يا خود باشتر وايه بليم باكم نيه.

ته ها نه حمد ره سول

مہرگیگی تری تاقانہی دووہم

له قرناغی هاوډهم و ئیستای بواری نهډهډ و روښنیریی دنیاډا، که هوندری رومان تیډا وهك په گهزیکي بالا، نازناوی مه لخمه می سهردهم بهډهست دهییت، لهو ساتانهډا که که سایه تی مرقی هاوچدرخی ناموو بزری بهره نجامی پیشکوتنه ته کنه لوژییه کان، به فریای خیرایی گورانکاریه کان ناکه وی و ههستی به جیمان و کهرتیون سهرایای هزر و هوښمندی داگیر ده کات، به وهی له بهرډاشی نهو گه شه سندنهډا وردتر بووه ته وه و چوارده وری خوی فراوان و بهرینتر و که سایه تی خویشی، رور به رور له پیش چاودا بچووک و بچووکتر ده بیته وه، له ئیست و خالی وهستان و تیراماندا، له سهر زه مینی واقعدا خدیاله کانی دزه ده که نه وه بو نه و دیوی شته کان و ههسته سهیرو سه ماره کانی بی ده به خشن، نه و کات لهو سنوره ته نگانهډا، بو خاتری ده ربازبوون و بهډهست هیانه وهی خودی له کیس چووی خوی، په نا وه بهر خه ونه هه نوو که بی و به سهر چووه کانی ده باته وه و گه شتی نه نډیسه ډیرینه کان رایان ده پیچی، خو نه گهر لهو بزربوونه ده روونییه شدا به های شته کان خه ون نامیز بن و دیوه راسته قینه کانیاں دزیو بنوین، ئیتر له نیوان نهو دابرانهډا دوو جیهان پیکدی که له ساتی کوکرډنه وه یاندا خه ون و واقع ناویته ده بنه وه، دوا ناکامی گه شتی هوندری رومان، وهك په گهزیکي ماندوو و که نه فتی کومه لگای سه رمایه ډاری، بادانه وه بوو به ره و داستان و نه فسانه خدیالییه کان، بو پاکبوونه وه لهو خلتانه ی تا قورقوراگه دایانپوشیوو.

نووسه رانی گروډه ی نه م سهرده مه ش، که له ژیر باری هه مان قورسایدان و له گه ل خوینه رانیاندا گه مه ی زانین و تیگه یشتنه وه ده که نه وه، ده بنه وه دوو لایه نی سهره کی و مهر که زیده تی ده ق به کیښیان ده کاته وه: رولان بارت مهرگی نووسه ری راگه یاندا، له کاتی که نه مرؤ مهرگی خوینه ری راسته قینه

له‌ئارادایه، جگه له‌هه‌لبژارده‌یه‌کی تایبته‌تی و تایبته‌تمه‌ند به‌بواریکی رو‌شنبیری، که‌رپژه‌یان رووه‌و که‌مبوونه‌وه په‌لده‌کی‌شی، زو‌رینه‌ی خوینه‌ران، هه‌ر نووسه‌ران خو‌یانن و له‌دیدگای یه‌کتزدا ده‌بنه‌وه لایه‌نی به‌رامبه‌ر، ئەم گۆر‌انکاریه‌یه سه‌یره که‌مایه‌ی سه‌رنج را‌کی‌شانه و‌خالی بنه‌رته‌تی کی‌شه و ته‌نگزه‌ی ئەم‌رۆی دنیایه، پی‌شینی لی‌ ده‌کریت بی‌ته‌خالی وه‌رچه‌رخان و ده‌رگا له‌سه‌ر قو‌ناغ و نو‌یوونه‌وه‌یه‌کی دی بکاته‌وه، به‌م پی‌یه ئەوه‌ش یه‌کالا ده‌بیته‌وه که‌خوینه‌رانی ئەم‌رۆ (خوینه‌ری نووسه‌ر) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا رپژه‌یان له‌چاو دو‌ینی که‌متره، به‌لام پسو‌ری و‌شاره‌زایی ته‌واویان هه‌یه و به‌خوینه‌ریکی نموونه‌یی و زی‌ره‌ک و دانسقه ده‌ژمی‌درین، له‌رووی چو‌نیتییه‌وه لی‌زان و ئا‌گادار و وریان، له‌کاتی‌کیشدا که‌ده‌بوو به‌رپر‌سیاری‌تی هی‌نده‌ی تر به‌تینتر و نووسراوه‌کان له‌ئاستی‌کی بالا و شا‌کاردا‌بوونایه و ده‌نگی سه‌رده‌میان به‌رجه‌سته کرد‌با، ده‌بینین گرفته‌کان روو له‌زیاد‌بوونن و بو‌شاییه‌کانی نی‌وان نووسه‌ر و خوینه‌رانیش رو‌ژبه‌رو‌ژ به‌رینتر ده‌بیته‌وه، په‌گه‌زی رو‌مان به‌و پی‌یه‌ی ئەم‌رۆ بالا‌ترین ئەو تی‌کستانه‌یه که‌ خوینه‌رانی‌کی ئەوتۆی له‌ده‌وردا گرد بوونه‌ته‌وه، له‌هه‌موو ژانه‌کانی تر زی‌اتر پاریز‌گاری له‌رپژه‌ی خوینه‌ره‌کانی کرد‌وه، چالا‌کییه‌کانی به‌ره‌م و دا‌هینانیش روو له‌زیاد‌بوونن و دا‌خو‌ازییه‌کانیش له‌سه‌ریان زی‌اتر، که‌ئه‌مه‌ش جیی شادمانیه‌یه و له‌و ساته‌وه‌خته‌دایه، که‌ئیمه‌ی کورد تازه له‌گه‌شه‌سه‌ندن و سه‌ره‌ه‌لدانی ئەم هونه‌ره‌ داین، له‌به‌ر ئەوه، هه‌موو هه‌وله‌کان بو‌ نووسینی رو‌مانی کوردی پیرۆزن و شایانی له‌سه‌ر وه‌ستان و رو‌شنکردنه‌وه‌ن.

رو‌مانی (مه‌رگی تا‌قانه‌ی دووه‌م) ی به‌ختیار عه‌لی که‌ده‌بیته‌وه به‌ره‌مه‌می‌کی‌تری ئەم کاروانه‌ سه‌ره‌تاییه‌مان، له‌پیناوی ده‌وله‌مه‌ندکردن و به‌گه‌رخستنی ئەم هونه‌ره‌دا، وا پپو‌یست ده‌کات له‌سه‌ری را‌بوه‌ستین و وه‌ک

ئەركىكى سەرشانمان بەسەرى بکەینەو، چونکە هونەرلەك هەشتاکە زەمینەو
 بنەماکانی لەدوی بنەرەتیکى بەهیز و بەتین بگەریت، بۆ دروست بوون و
 سەقامگیربوونی، پێویستی بەو ناوک و تۆواندە، بەو رەگانهیه کە لەسەر خاکی
 خۆیدا چەکەرە بکات، تا بێتە نەمامیکى راست و دروست. بەختیار عەلی وەك
 دەنگیکى نوێ نووسین، وەك هەولیکى تری ئەم هونەرە، قۆلى لى هەلمالیو و
 سەرگەرمانە ئەم رێیە گرتوووتە بەر، کردەى ئەم نووسەرەش، لەپاش تۆزینەو و
 دەقە شیعریەکانیدا، بەر لەووی بە چیرۆکیك خۆی بەخوینەری کوردزمان
 بناسینی، نامادەگی خۆی بەرۆمان دەست پێدەکا و ئەمەش دەبێتە جی
 سەرنجیکى قوول کە ئەزموونی لە ئەزموونی چیرۆکنووسان ناچى و پێوەرە
 رێزەییەکان بۆ دیوی شتەکان دادەنێ... بەر لەووی گەشتیک بە رۆمانەکیدە
 بکەین، حەز دەکەم ئەو خالە روشن بکەمەو کە ئەمرو لەدنیا دا باسی لێو
 دەکری و بووتە خالیکى سەرەکی دنیای ئەدەب و روشنیری، ئەویش ئەوویە:
 هەر دەقیك پرسیار و گوتن زیاد لەدەقەکانی دی لەخۆی خەر بکاتەو، ئەوا
 دەقیکی دەولەمەند و زیندوو، یان، سەرکەوتنی نووسین لەو دەایە کە دەنگەکان
 پەلکیش بکا و گۆشەنیگاکان گرد بکاتەو.. سەرباری ئەووی ئەم دەقی رۆمانە
 نووسین و گوتنی باشی بەخۆو بینیو، لای خۆمەو لەتیکرای ئەو نووسینانەدا
 بۆچوون و تۆزینەو کەى (ئارام کاکەى فەلاح) بە برشت و پەسەند دەزانم
 لەچۆنییتی نزیك خستەووی دەقە کە لە چیرۆکە کەى "قابیل و هابیل"ەو —
 ریمان ژمارە (۳۲). من لێرەدا بۆ ئەووی هۆی دەنگە هەماهدنگەکان دەستیشان
 بکەم، بەدروستی دەزانم، نامازە بەو بکەم کە سەرچاوەی ئەم دەنگانە لە کوپو
 هاتوون، نایا بەهیزی و بەپیزی دەقە کە وا دەکات پرسیار بورووزینی یان هیزی
 دەرەکی ناوی نووسەرە کە خوینەر بۆ خویندەو پەلکیش دەکات؟! بۆ

وه لآمدانه وهی ئەم پرسیاره من له نووسه ره وه دهست پیده کهم، چونکه ناوی (بهختیار عهلی) خو شبه ختانه له کاتی کدا هاته نیو مهیدانه که وه، که هیچ جوړه بهرهمی کی هیشتا که پیشکەش نه کردبوو، روونتر ئەوهیه، که ئەم نووسه ره سی هوی بندرتهی پالنه ری بوون.

یه کهم: هاتنی ناوی نووسه ر (بی بهرهم) بو نیو بواری رو شنبیری، ئەمەش له رایه کی چیرۆکنووس (شیرزاد حەسەن) دا بهرجهسته بوو به وهی له نه وهی نویدا ئومیدی پی هیه (له م پالنه ره شدا مدهستم ئەو دیوی شته کان نییه).

دووهم: که خالی بندرتهی پیکده هینی بو یارمه تیدانی، ئەویش ئەوهیه له گەل خویندنه وه و توژینه وه بونیاد گه ریبه کاند، له گەل هاتنی ئەم میتۆده دا زه مینه ی خو ی پته و کرد.

سییه م: ئەو دهسته و گرووپ گه راییه ی وه ک په راویز و دلنیا کردنه وه ی یه کدی له سه ر یه ک راده وه ستنه وه و له سه ر یه کتر ده نووسن...

ئهمانه هه مووی سه رچاوه ی ئەو دهنگانه ن که ده رهق به نووسینه کانی دینه گو. هویه کی بندرتهی من بو له سه ر نووسینی ئەم دهقه، په رچه کرداری ئەو بو چوونانه یه که به پی میتۆدیک ده خرینه روو، به لکو تینویتی ش ناشکین، یان گه شتیکی راسته قینه به دهقه که دا ناکه ن، له بهر ئەوه، به پی خویندنه وه م هه ول ده دم دیدگای خو م له سه ر ئەم دهقی رو مانه بخرمه پیش چاو، چ له ده ره وه و چ له ناوه وه ی ده قدا.

پوخته ی چیرۆکه که ی (مه رگی تاقانه ی دووهم) ئە گه ر بگو نجیت ئەمه یه: "نافره تیک پاش ئەوه ی دوو سال له گەل میردیک ی پیری به د فه سالدا ده مینیته وه و تاقه کورپکی لی ده بیت به ناوی سه عید، بریار ده دات له ده ستی

هه لې و به شه ساماني خوې له مولکه بې سنور و ده ولته له ژماره
 نه هاتووه که له گدل کيسه زير و مجه وه راته کانيدا بفرينې و روو بکاته
 شاريکي تر، که له وي دميينته وه، به سهدان خه وتي راگوزهر له گدل عاشقه
 هدمه جوړه کانيدا ده کا و کورپکي تري ده بيت که شار به گالته و لاقرتي و به
 مه حه به تيشه وه پي ده لين - تاقانه ي دوو هم -، دواي هه پره شه ي خواپه رسته
 سه رسه خته کان لي، به وه ي منداليکي بې باوک و بيژي بووه، به خوې و
 کوړپه که يه وه ده چيته لاي سه ره ننگ به دري، بو نه وه ي لهو ده ستانه بپاريزيت،
 سه ره ننگيش ده توانيت لهو مه ترسيه گه ورانه ي دوو بخاته وه و له دو اترا دا بو
 نه وه ي دايکايه تي خوې نه دوړيني له ديد ي کوړه کانيدا، برپار ده دات خانه يه ک
 بو هه تيوه کاني شار داعه زريني و بيته دايکي به ره جي هه موو منداله
 بې که سه کاني شار، له سه ره تادا کچ و کوړه کان ليک جيا ده کاته وه و به خيويان
 ده کات، هه دوو کوړه که شي که سه عيد و نه شرفن رکيکي سه ير ده که ويته
 نيوانيانه وه، سه عيد لهو وه خته دا که هه رزه کاره و ده بينت وا براي که بې باوکي
 له دايک ده بيت له دا خدا وه خته خوې بکوژيت، روژيک ناگر له هه موو
 که لوپه له کاني خوې به رده دا و کوښکه که جي ده هيلې و ده چيته لاي
 سه ره ننگ، تا ده بيته ياريده ده ري يه کهم و ياوه ري سه ره ننگ، نه شرف که
 تاقانه ي دوو همه و له منداليه وه هه ست به مردني خوې ده کات، له ژيره وه
 پيوهندي به رپکخراويکي سياسي وه ده کا و نيت بو نه و خه ونه ده ژي، له روژيکي
 که رنه قالي شاردا، که برپار ده دات نه و سه ره ننگه ي تيدا بکوژيت که پيشتر له
 چنگي رزگار بووه، له بهر پاکی و ساويلکه بي خوې، نه م نه نيه به هاورپيه کی
 نزیکي خوې ده لي و لهو دوکان و عه مبارانه دا شو ده ميينته وه که چهنان
 شه وي تيدا روژ ده کاته وه و هه موو مولکي دايکي خوین، هاورپیکه ي وه ک

سیخوړ نه‌یینه که ده‌در کینه و سه‌عیدی برای به‌خوی و تانجیه‌کانی ده‌وریه‌وه، له‌و شه‌وه‌دا هه‌لده‌کوته سه‌ری، پاشان له‌په‌نا دو‌کانه‌کانه‌وه به‌مردوویی جینی ده‌هیلن و هه‌موو خه‌لکی شار به شه‌هیدی له‌قه‌له‌م ده‌دهن و ده‌چنه پرسه‌که‌ی، له‌کو‌تاییشدا ده‌سته‌ی تانجیه‌کانی سه‌عید و پیاوانی داموده‌زگا، تهرمه‌که له‌گه‌ل چهند که‌سیکی ئاساییدا ده‌به‌نه گو‌رستان و به‌خاکی ده‌سپین".

بیرو‌که‌ی ئه‌م بابه‌ته وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌ک هه‌موو رووداوی نیو رو‌مانه‌که‌یه و ئیدی نووسه‌ر به‌شیوازی تاییه‌تی خوی ده‌یخه‌ملینی، فورم و ته‌کنیکیکی تاییه‌تی بو‌ ده‌ره‌خسینی و بو‌ به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌م ناوه‌رو‌که، ده‌که‌ویته نووسینی، خوینه‌ریش له‌ ساتی خویندنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌دا ئاست و توانای نووسه‌ری بو‌یه‌کالا ده‌بیته‌وه له‌چو‌نییی خه‌ملاندن و له‌ویشه‌وه ده‌گاته ره‌هه‌نده‌کانی گو‌تار و ئاست و ئه‌زموونی نووسه‌ر، که‌واته هه‌موو ناوه‌رو‌کیک له‌خه‌ملاندنیدا به‌فورم به‌ده‌رده‌که‌وی و شیواز و تاییه‌تمه‌ندی لی‌ به‌ره‌م دیت، لی‌ره‌شه‌وه ده‌پرسین: تا چ‌ راده‌یه‌ک بابه‌ته که خه‌ملیوه؟ نایا گه‌یشتووه‌ته پینگه‌یشتن و بالا‌کردن؟! ئه‌مانه و چهندین پرسیری دی له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌قدا خو‌یان قوت ده‌که‌نده‌وه.

خه‌ملاندن

تا ئیستا چیرۆکنووسی کورد گیرۆده‌ی ئه‌و کیشه‌یه‌یه که بو‌ رو‌مانی داده‌نی و که‌م نووسینی بو‌ زه‌مه‌نیکی شیاو و خو‌ته‌رخانکردن ده‌گه‌رینیه‌وه، به‌وه‌ی که رو‌مان ساتیکی باشی ده‌ویت تا نووسه‌ر ده‌ست به‌تال بی و بپه‌رژیه‌سه‌ر نووسینی شا‌کاریک، له‌کاتی‌کدا ئه‌م بیانووه‌ش ده‌هینه‌وه، ئاگاداری ئه‌وه نین، که به‌رجه‌سته‌کردنی ناوه‌رو‌کیک له‌خه‌ملاندن‌دایه پاشان نووسینی، به‌واتای هی‌نده‌ی لی‌خوردبوونه‌وه‌کانی نووسه‌ر سات تیده‌په‌رین هی‌نده‌کرداری

نوو سینه که ناخایه نیت، رهنګه بیرۆکه یه که چهندان سالی بویت تا دیته بهرهم و پیځه یشتنی، بهلام بو نووسینی چهند مانگیك رهنګه ناسای بیت، کردار و پرؤسه ی خهملاندنیش هرگیز خوته رخانکردن و په رژاندن نابنه له مپهر له بهر ده میدا، ده کریت مروؤ له همموو جیه کدا بتوانیت بیر له بیرۆکه که ی بکاته وه، سکیچی بو بکیشتی و بونیادیکی شیوی بو بدوزیته وه، نه گهر نا دیاره مروؤ له همموو کاتیکدا بوی نیه بیر بکاته وه! مه بهستی سهره کیم نه وه یه، بو نمونه چیرۆکنوو سیك ده لیت: چیرۆکیکم به دهسته وه یه بینووسم، به واتای له میشکیدا یه، هر کاتیک نهو بیرۆکه یه گه یشته ناستی تیربوونی چیرۆکنوو سه که، نیت له ویدا ده که ویته نووسینی، بیگومان نه مهش له یه کیکه وه بو که سیکی دی ریژه یه و که وتوو ته سهر ده سه لاتی نووسینی.

پرؤسه ی خهملاندنی (مهرگی تاقانه ی دووهم) که نیمه نازانین چهندی خایاندوو (تاوه کو) هاتوو ته سهر رووپهر، بهلام نهو ناسکرا ده بیت، که هیشتا که به ته واوی نه خهملیوه، ههنديك نووسهر له میانی نووسیندا گوران به سه رباری خهملاندنه که دا ده هین له پیناوی باشردا، بهلام هرگیز کرداری خهملاندن له ساته وه ختی کرده ی نووسیندا نابی و به لکو پیشتر له نیو هزردا چوارچیوه ی خوی وهر گرتوو، نووسهری نه م رومانه کیشه که ی له وه دایه هینده گیروده ی شیوه و جهسته ی ناوهرۆکه که ی بووه، هینده بابه ته که ی نه خستوو ته بهر هه لسه نگاندن بو کاملبوونی، به واتای گه راوه به دوا ی شیواز و ته کنیکیکدا بو گیرانه وه ی چیرۆکه که ی و خه می سهره کیی نهو بووه، که چون و به چ شیوه یه که بیگیریته وه، چیرۆکه که که پیشتر پوخته که یمان خسته روو، بابه تی بنه رته تی خهملاندنه که یه که خوی خستوو ته نیو گیرانه وه وه... له کاتیکدا ده بین نهو کرو که بی هیزه و هه میشه له قه له ق ده کات.. لیره دا ده پرسین:

پال‌هوانی سهره‌کیی ئەم رۆمانه، که ئەو ئافره‌ته‌یه (دایره) چۆن ده‌توانیت له پاش دوو سال به‌و هه‌موو مۆلک و به‌شه سامانه‌وه له‌گه‌ڵ کورپه‌ تا‌قانه‌که‌یدا می‌رده‌که‌ی جی به‌یلتی و له‌و شاره‌دا به‌و هه‌موو توانسته زۆره‌وه به‌یلتیه‌وه و نه‌توانیت پارێزگاری له‌خۆی بکات؟ به‌وه‌ی ئە‌گه‌ر به‌نه‌ییش له‌گه‌ڵ عاشقه هه‌مه‌جۆره‌کانیدا ده‌خه‌وی، نه‌توانیت بیانشاریته‌وه؟!

پاشان چۆن ده‌توانیت کورپه‌له‌یه‌کی نه‌ینی هه‌لبگریت و به‌یخاته‌وه، به‌بی‌باوکیکی ئاماده؟! ئافره‌تیک هینده‌ جه‌ربه‌زه و لی‌هاتوو بیت، ئەو هه‌موو به‌شه سامانه‌ بفرینتی و له‌شاریکی‌تردا ئەو هه‌موو دوکان و عه‌مباره‌ی هه‌بیت، چۆن ناتوانیت یه‌کیک له‌و عاشقه هه‌مه‌جۆرانه نه‌کاته‌ هاوسه‌ری خۆی هه‌ر ته‌نها له‌به‌ر پارێزگاری کردنی‌ش بیت له‌و هه‌موو مۆلکه‌ی؟! یان چۆن ده‌کریت یه‌کیک له‌و هه‌موو پیاوه نه‌یه‌ین و هه‌ر نه‌بیت بۆ ده‌ست به‌سه‌رداگرتی سامانه‌که‌ی! چ شتی‌ک نا‌هیلتی یه‌ک له‌و عاشقانه‌ بینه‌ هاوسه‌ری؟! پاشان ئەم ئافره‌ته ده‌لتی له‌و دنیا‌یه‌دا هه‌چ که‌سیکی نییه و له‌کونه دیوار هاتوو‌ته‌ ده‌ره‌وه! ره‌نگه‌ نووسه‌ر ئە‌وه‌مان بی‌بلیت که‌ ئیتر ناوی هاتوو‌ته‌ نیو ئەو ناوانه‌وه، که‌ خواپه‌رسته‌ سه‌رسه‌خته‌کان ده‌یان‌ه‌ویت بیکوژن، ئافره‌تیک هینده‌ به‌ده‌سه‌لات بیت چۆن ده‌هیلتی مندالیکی بیژی بی‌باوک بخاته‌وه!! با‌وای دابنن تازه‌ کار له‌ کار ترازاو و شیرازه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌رچوو بۆ ئە‌وه‌ی بیرو‌که‌که‌مان دانه‌خری و بکریته‌وه، له‌ساتی گه‌وره‌ بوونی کورپه‌کانیدا، که‌ له‌ میژه‌خانه‌ی بۆ هه‌تیوان و لیقه‌وماوان بنیاتناوه و ئەو هه‌موو کری دوکان و عه‌مباره‌ش وه‌رده‌گری، چۆن ده‌هیلتی کورپه‌کانی وه‌ک منداله هه‌تیوه‌کان بژین و نه‌یانکاته‌ خاوه‌نی شتی‌ک! "سه‌عید" رۆژیک کۆشکه‌که‌ جی ده‌هیلتی و ده‌چیته‌ لای سه‌ره‌نگ تا‌بیته‌ یاوه‌ری، چ شتی‌ک پال به‌و کورپه‌وه ده‌نیت ئەو رینه‌ بگریته‌ به‌ر و له‌و هه‌موو مال

و مولكهی دایكی نه پرسیتته وه؟! له کاتیکدا ئه م که سایه تیه خۆپه رسته و تهنه
خۆی لا مه بهسته!

یان بۆچی ههست به که می کردن له که سایه تیی "ئه شرف" دا به وهی
ئیر ده زانیت له باو کیک تره ههست به مردنی خۆی بکات! "ئه شرف که به وه
ده چوو دلنیا بیت مندالیکي به دبهخت و چاره پره شه و دوور له شادی و هه
خۆشه ویستیه ک ده مریت — ل ۸۴."

خه ملاندنیکي دی ئه وه به رجهسته ده کات، که دا پیره ش له و خانه یه دا
ده ژی و ژيانی تایه تی خۆی به لاهه گرنه نیه، چونکه له و کرداره یه دا مه بهستی
ئه وه یه دایکایه تی خۆی بۆ کوره کانی بگه ریتته وه، دایکیک هینه په رۆشی
کوره کانی بی و ههست به لپیره سینه وه بکات بۆ دایکاتی، چۆن هینه له ژياندا
بی به شیان ده کا و نه وانیش له دهستی هه لپین و هه ر یه که یان رپیه ک بگه ریتته بهر؟!
ئه م دایکه به ره هه که یه کیک له که چه پاکیزه کانی نیو کۆشک وه سفی ده کات:
"خانیک بوو ده شیا شازنی هه موو مهمله که ته کانی دونیا بیت — ل ۱۷". بۆچی
له ناست کوره کانی خۆیدا هینه نابهر پرسیار و دلره که؟! لیره دا خه ملاندنی
هه موو بیرۆکه که واز لی ده هینم و له هه موو بره که کاندایه سه ری ده که مه وه...
یان به شیوه یه کی تر، بی به پنی رووداوه کان بکه وینه یه کالاکردنه وهی.

گیرانه وه

له به رجهسته کردن و خه ملاندنی چیرۆکه که دا، نوسه ر په نای بر دۆته
به ر چه ندان ده نگي هه مه جوړ، که به هه ماهه نگي رووداوه که بگه رنه وه،
له ده ستپیکدا نووسه ر ناماده گي خۆی به سه ر لاپه ره ی یه که مدا ده سه پینی و
ده یگه ریتته وه: "رهنگه به شیک له نه پنی گه رده لوولی چیرۆکه که ی ئیمه له ناو

نەپنى مردنى ئەشەرف دا بىت ياخود لەوانە يە بەپىچەواندەو نەپنى مردنى ئەو لەناو نەپنى ئەو گەردەلوولەدا بىت - ل ۶۰ .

پاشان ئەم كارەكتەرەنە دەكەونە گىرەنەوئە جۆر بەجۆر: كچانى پاكىزەى نىو كۆشك، پۆلىسى ئىشكگر، سى پىاوى بەدمەست، ئەو كچەى ھاوئەلى سەعید-ە، يە كىك لەو كورە پەشیمانانەى لە تاوانە كەدا بەشدارى كردوو، گىرەنەوئەى حەمبالى بىسى، كچى مونىرەى توركى، ھاوئەى كى نادىارى ئەشەرف، خورشىدى جادووباز، چەندىن كارەكتەرى نادىارى تر.

نووسەر لەبەكارهينانى ئەم دەنگانەدا رۆمانە كەى دەولەمەند دەكا و ھەرىە كە و لەدەيدگای خۆيەو، بەشىكى رۆوداوە كە بۆ داپىرە (بۆ گىرەو) دەگىرەنەو، سەربارى ئەوئەى كە رۆمانووس، رۆمانە كەى كردوو بە دوو بەشەو، ئەگەر بە يەك بەشیش بنووسرايە وەك يەك دەبوو، رەنگە لای نووسەر رۆوداوى پىش كارەسات و دواى كارەسات مەبەست بوو بىت، كە ھەر چەندە گىرەنەوئەكان دەچنە فلاشاگەوئە ھەمووش رابردوو دەگىرەنەو، بەواتاى نرىك و دوور، گىرەوئەكان، كە ھەرىە كەيان پىناس و ناسنامەى تايبەتییان ھەيە و سەر بەچىن و توئرىكى كۆمەلن، دەبىنن لەساتى گىرەنەوئەدا، ھەموويان خاوەنى يەك ئايدىلۆژيا و يەك ئاستى ھزر و ھۆشەندىن، تا ئەو رادەيەى لەنىوان مینە و نىرینە كاندا خاسیەتە جياكەرەوئەكان نامىن و ھەموو كەسايەتەكان دەبنە ئاوتنەى يەك جۆرە دەنگ، دەلىی ھەموويان ئەو بووكەلەن كە نووسەر بەئارەزووى خۆى جلوبەرگى جۆراو جۆريان لەبەر دەكا و دەمامكى ھەمەچەشنىان دەكاتە سەر، يان ئەو ئەكتەرەى خۆى رۆلى ھەموو كارەكتەرەكان بىنى، جياوازی لە (دەنگى) گىرەوئەكاندا ھىندە دەگمەنە بە تۆسقالىكىش كەسايەتى خود رۆلى تىدا نابىت، كچى پاكىزە وەك پۆلىس

دهدوی و بدمهست وهك حمبالی بیسی و تاوانبار وهك بی تاوان و بهدره وشت
 وهك پاکیزه و رهش وهك سپی ددویت، که لیره دا هست بهوه ده کریت
 زوره ملی و توپزی به کاره یتر او و هموو دهنه وه یاریده دهریکی بی هاوتای
 دهنگی کبی نووسه را! (له برگی دژایه تی گیره وه کاندایه پنجه بو نه وه راده کیشین
 که نه م زوره ملیه چ ناکامیک ده خاته روو، وهك نه وهی نه توانن نه و روله بهینه
 دی و هدر یه که و بیدویت له دهقه که هه لیت)!

هموو کاره کتیره کان به هه مان دهنگه ژی ددویتن که نووسه ر پی
 ددویت، پاشان هموو لیزان و کارامه و ده لئی که سیکی ناوازه و لهراده به دهر
 جادوو کهرن و ده توانن هموو نهینه کانی غیب و نه بوو بخویننه وه، داوایان لی
 ده کریت، هموو لیها توو و به نه زمون بن، له بهر نه وه، بدمهست وهك
 که سیکی ناسایی ده بینه و که سی هوشیاریش ده لئی نه و خه والووه یه گدشت به
 نهینه خه ونه کاندایه ده کات، له هاو به شی و هه ماهه نگی نه م دهنگانه دا، نه گهر
 گیره وه یه کی تریش بو رومانه که زیاد بکری هیچ روو نادا، به لکو نه گهر چه ند
 گیرانه وه یه کیش له رومانه که دا لا ببه دین دیسانه وه دهقه که میس میوانی نیسه ...
 له کاتیکدا زورینه ی شاکاره مدزنه کان نه گهر برگیه کیان دیار نه میتی تیگسته که
 لاواز ده بی و پیوه ی دیار ده دا. هه ندیکیان هینه زیده ن ده لئی له دراما که دا
 میوانن، نه گهر له وه ورد بینه وه که هدریه کیان شتیکی نوی و نیزافیده کی نوی
 دینه گوری، نه و ده کریت چه ند دهنگیکی نوی تریش بینه دهقه وه که
 نهینه کی قولترمان بو که شف بکات، بو نمونه، نه گهر که سیک له ساتی
 کاره ساته که دا، له و دهمه و به دیانیه دا، پی گهر ماویکی له پیش بووایه تا خوئی
 بشوات، نه ویش پهلکیش ده کرا و ده هاته نیو دهقه که وه، ده چوره لای داپیره و
 بینه کانی بو ده گیرایه وه، یان بی نه وهی داپیره بناسن و بانگهیشت کرابن، بی

هو و پالنهر دین و قووت دهنهوه، سهیرترین نهیئی نهم رومانه لهوه دایه، که هموو دینهوه لای داپیره و بو ئهوی ده گیرندهوه، به دهنگی تاك و كو قسه ده کهن و بهراناوی "تو/ئهو" له گدل داپیره دا ددوین، ههر دهلیئی مه وجودیکی نادیاره، بیدهنگی داپیره زیت له بیدهنگی میژوو دهچیت، له بیدهنگی خاک و هیچ ههلوئیستیکی نییه، خو ئه گدر وهك ره مزیکیش به کار هاتییت، نهوا دهنگی قاپقاپه کانی دیت، هموو شهویك چراکان کز ده کا و په نجه ره کان کلوم ددها، له گدل عاشقه کانداهه خوئی و کراسی ره شی خال خال ده پووشیت، تاوانباری ناماده و دوژمنی نیو کاره ساتی نهو شهوه بو داپیره ددوئی و نهویش بیدهنگه و چ وشهیه کی وهلام ناداتهوه!

له کاتیکیدا چوون ده کریت تاوانباریک که کوری ئهوی کوشتووه و دهستی ههیه له تاوانه که دا، بیت و چیرۆکه که بو دایکی کوژراوه که بگیریتهوه!! لاوازی و سستی بونیادی نهم کاره کته رانه لهوه دایه، هموو باس له خراپه کانی خویان ده کهن و وهك لای قه شهیهك دان به ههله کانیاندا بنین، ناوا بو داپیره ی باس ده کهن.

کچی هاوهلی سه عیدی کوری دیت و باس له به دره وشتی و کرداره دزیوه کانی خوئی و کوره که ی ده کات که پیکه وه نه نجامیان داوه، هموو دین و بو فریشتهیهك ددوین وهك ئهوی هموو دنیا ناگادار بی و به ته نها که سایه تی داپیره ی نه بان له کاره سات هیچ نه زانییت، له کاتیکیدا ته نها داپیره یه پیشینی کوشتنه که ده کا!!!، بهو پییهش که گریچنی رومانه که له دهستیکیدا خوئی له تاوانیکیدا ده بینیتهوه، ده گوردریته سهر گریچنیک نهویش نهویه، که داپیره به چ شیوهیهك بیزانییت، داپیره نه گدر زانی چی ده کات؟! له کوتايشدا دهیزانی و تهرمه که شی دیتهوه ناو باوهش و هیچیش روو نادات.

دژايه تپي گير ه و ه كان

سهر باري نه وه ي نه م گيره وانه كار ه ساته كه جور اجور ده گير نه وه، نووسه ريش، كه ده بيت وهك ناگاداريكي نه م دهنگانه، پي كه وه يان گري بدات، ناگادار نييه، كه نه م چي ده لي و نه وي تريان چي ده بيت، نه مه شيان كه باس له شتيكي دياريكراو ده كات، نه ويان چون نه و شته دياريكراوه به سهر ده كاته وه، گيره وه كان هينده له دژايه تيدان، كه هه موو شيرازه ي رومانه كه يان شيواندوه وه يهك نه وي دي و بهلكو خوشيان به درو ده خه نه وه، نه م پووچكر دنه وه يه نه وه ده گه يه نييت، كه وا نووسه ر له خه ملا ندي ده قه كه دا، سه ره نجام نه گه راوه ته وه سه ر نه و به رايباندي كه رايبان كي شاه ته نيو گه مه ي به رده و امييه وه، يان له ناكامي نووسينه كه دا نه چووبيته وه به سه ر تيكر اي نووسيني ده قه كه دا، وهك پاكنووسيني دوايني به ره مه كه ي!

نووسه ر له ده ستيكدا وهك گيره وه يه كي زيندوو ده لييت:
"گه رده لووليني قايم (هه موو) په نجه ره كاني (شاري) خسته سه ر پشت — ل ۶..
كچي پاكيزه ي نيو خانه ي هه تيوه كان له دوو سه ره وه نه م ديړه پووچ ده كاته وه:
"به زه همت ده ستم برد و نه و په نجه ره يه ي ته نيشتم كرده وه — ل ۱۸ / ته نها
په نجه ره ي نه و كو شكه بوو كه به كيلون و قفلي گه وره نه لقه ريزي نه ده كرد —
ل ۱۸" ليړه دا نه وه ناشكرا ده بيت كه (هيچ) له و په نجه رانه ي نيو كو شك
به هيزي گه رده لووله كه نه كراونه ته وه، يان كچي پاكيزه ده لييت: "له و به يانيه
دا من بهر له هه موو شار له سه ر هاواره وه حشي و جه ر گيره كاني نه شه رف
به خه بهر هاتم — ل ۱۲" پاشان هه ر خوي بهر په رچي قسه كه ي خوي ده داته وه:

"وریا بوویتایه یان خه‌وتوو هدر گویت لهو هاوارانه ده‌بوو/ دوایی پیم و ابوو قریشک‌ه‌یه که و له‌ناو جه‌سته‌ی خو‌مه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه — ل ۱۲" کچی پاکیزه، که وه‌سفی شلیر ره‌فعدت—ی هاوه‌لی ده‌کات ده‌لیت: "باوه‌ر ناکه‌م که‌سیکی دیکه ئاوه‌ها ترساو بینمه‌وه". له پاشان "بو‌م ده‌رکه‌وت که گه‌وره‌ترین چاونه‌ترس و گه‌وره‌ترین ترس و سلۆکی — ل ۱۳".

"ل ۷: شه‌ویکی سه‌یر بوو/ ل ۱۳ به‌یانیه: خه‌ریکن یه‌کیک ده‌کوژن". پاشان که باسی ئه‌وه ده‌کریت هاواره‌که هه‌موو شار گوئی لی بیت، ده‌وتریت: "ته‌نها له ژوو‌ره‌که‌ی داپیره‌دا نه‌بی!" حه‌مبالی بیسی ده‌لیت: "له‌وه ده‌چوو هه‌ست به‌شه‌رم بکات له‌وه‌ی که به‌مردوویی ده‌یینن" دواتر "وه‌رز بوو له‌وه هه‌موو گه‌لایانه‌ی که به‌ری ئه‌وه‌یان لی گرتوو تیر به‌و نیگا مردوانه‌ی ته‌ماشای دونیا بکات — ل ۵۴". کچی پاکیزه به‌م چه‌شنه رووداوه‌که ده‌گیریته‌وه که هدرگیز نه‌بیینیوه و نووسه‌ر ئه‌وه هه‌سته‌ی بی ده‌به‌خشیت، ده‌لیت: "هه‌نسکی هه‌له‌هاتن را‌کردنی به‌رده‌وامی بووه له‌ناو راره‌وی ئه‌وه سندووقه بیسیه (خالایانه‌ی!) — ل ۱۳". حه‌مبالی بیسی: "به‌ر له‌مردن که‌وتوو به‌سه‌ر چه‌ندین ریز له‌وه سندووقه بیسیانه‌ی که له‌میژ بوو ناماده کرابوو تا له‌به‌یانی ئه‌وه توفانه ره‌شه‌دا باری بکه‌م بو مه‌یدانی گه‌وره‌ی که‌رنه‌قاله‌که‌ی شه‌وه" به‌واتای هه‌موو پرن، پاشان: "ئه‌وه هه‌موو ساردیه تی‌که‌ل به‌خوینه‌که‌ی بوو بوو — ل ۵۴". هه‌روه‌ها باس له‌وه ده‌کات که تهرمی ئه‌شه‌رفیان ناشتوه: "تا ناشتیشمان خوین له‌پوکی ده‌هاته ده‌ری و... ل ۵۳" کچی له‌لاپه‌ره (۱۴۵) دا که‌سیکی‌تر ده‌لیت: "بیته‌وه‌ی به‌یلن په‌نجه‌ی که‌سمان به‌ر لاشه‌که‌ی بکه‌ویت، به‌سی سه‌رباز شو‌رپان‌کرده‌وه ناو ئه‌وه چاله‌تاریکه‌ی...". لی‌ره‌دا ئه‌وه روون ده‌بیته‌وه که حه‌مبالی بیسی هه‌رگیز له‌وی نه‌بووه، ئه‌م درۆیه له‌گه‌ل داپیره‌دا ده‌که‌ن یان

نیمه ی خویندر؟! باره لگري بیسی دیسانه وه ده لیت: "فرمیسه کاهمان بو پا کرده وه — ل ۵۷". که سیکی تر ناماژهی بی ده کاته وه: "که لاشه که مان بینیه وه، لاشه ی مردوویه کی خه مگین که دلویک فرمیسه له هه ریه که له گلینه کانا به جیما بوو — ل ۸۵". له دیری یه که مدا کاته که ده مه و به یانییه و له دیری دوو مه دا پاش بردنیی بو خه سته خانه و لیکولینه وه و هیانه وه ی بو نیو کوشک!! ئەم دژایه تیانه هینده سدرن وه که ئەو ته له و داوانه ده یانینمه وه، که نووسه ر به ده سته ی نه نقه سته دای نابن و له پیناوی له سه ر نووسینی پرسیار له ده قه که ی کو بکاته وه!.. رهنگه نووسه ر نه وه ی مه به سته بیت که: "هه ر ده قیک له دوا ی خو ی پرسیار دروست نه کات ده قیکی مردووه" نیتر نه و پرسیاره به چاک بیت یان خراب به لایه وه گرنگ نییه، گرنگ له سه ر نووسینه!!

لیره دا دژایه تی گیره وه کان، شیرازه که تیکده دن و هه ر یه که ی درزیکی گه وره ده خدنه رومانه که وه، نووسه ریش له بری نه وه ی رپیان لی بگریت، خویشی یاریده یان ده داو له گه لیاندا ده نگیکی دژبه خو پیکده هیته، له ده سته ی کدا: "گه رده لوولیک له و گه رده لوولانه ی به ر له کاره ساته کان یاخود دوا ی کاره ساته کان هه لده که ن" ..

"به لکو هه لکردنیان پابه ندی نه نییه که". به و پییه ی که هه لکردنی ئەم جوړه گه رده لوولانه ناسایی نه بن و بارگاوی بن به نه نیی، به لام هه ر خو ی ئەم ده سته واژانه پووج ده کاته وه به: "هینده هه یه هه لده که ن و ته واو، هه لده که ن بیه و، بیتومید، بیمه به سته، بیچاره و بیسه ره نجام — ل ۶". به واتای هیچ مه به سته و نامانجیکیان نییه و بی ه و و بی نومید له خو یانه وه دین و نامین، من لیره دا به پیچه وانده ی بو چوونه که ی کاک (نازاد سوچی) یه وه که ده لیت: "ناکوکی ده که وپته خزمه تی سه رخسته نی کو ی پرۆسه ی گیرانه وه... (گو فاری پامان،

ژماره — ۴۳) "نوه راده گهڼه م که هم دژايدتيان له تيکدان زياتر، هيچ خزمهتيکي باش پيشکesh ناکه ن، رايه که ي کاک (نازاد) کاتيک دروسته، که نه گدر هدر يهک له گير هوه کان له وه دا ناکوک بن، که به چه شنيکي نوي کاره ساته که بگير نه وه، وهک: گورپني شوين و کاتي رووداوه که، بدمه بهستي گهشت بي کردنمان بهر وه شويني تر، ناکوکي گير هوه کان له گورپني وينه کاندان نيه، به وه ي دوو سه د تانجيه که ي سه عيد بگور دريت، شويني کوشته که بگور دريت، به لکو هموو ده لين له عه مباره که دا، له وه دهمه و به يانيه دا، دوو سه د پياو، پاشماوه ي دهسته ره شه کاني سه عيد، شه وي بي نه ستيره ... تاد. ناکوکيه کان له هيچ له مانه دا نين که به دهسته جه معي وهک يهک بو دلنيا کردنه وه ده ي گير نه وه، به لکو نه وه هه لانه يه که ناکوکيان دروست کردوه و به شيک له ناگا نه بوون و نابه رپرسياريتي دهځنه روو.

زيده روئي

هه نديک جار زي دروي له نووسيندا، ده که ده يخوازي و خوينه ر هه دست به و دريژه دانه، به و هه لئاوسانده ناکات که نووسه ر بو ي ده نيته وه، به لام له م رومانده دا نه وه ي سه رنجي راکيشام، نه و زيده روپويه به بو که خوي دووپات ده کاتوه و له ده نگدانه وه دا بهر وه جييه کي دي په لکيشت ده که ن که بکدويته گومانده وه .. گه وره کردني شته کان به و چه شنه ي زيت سه رنجي خوينه ران رابکيشيت پويسته له سه ر زه مينه يهک بيت، که هه دست به و گه وره کردنه نه کريت، به واتاي: هه موو شته کان، هه موو بي مانا کان، هه موو شته نامائلووفه کان، ببه راسته قينه و هه دست به و که شوه وا ره هايه بکريت که تبي که وتوويت، وهک نه و تابلويدي له روو به ريکي ته ختدا و امان لي ده کات هه دست

به قوولای و دووریه کانی بکدین... چه‌شنه زیده‌پړوییه که له‌م ده‌قه‌دا قوت ده‌بیته‌وه که هی‌رش ده‌کاته‌وه سهر خوئی، بو‌غونونه: نووسهر له‌ده‌سټی‌کی پړومانه‌کده‌دا، نه‌وه‌مان بی‌ده‌لیت، که پاش‌مهرگی نه‌میر شه‌ره‌فه‌دین به‌دوو سده‌ده چه‌شنه گهرده‌لوولیکي تر سهر هه‌لده‌داته‌وه و نه‌پنی مهرگی نه‌شرف-ی بیه، ده‌لیت: "بو‌یه‌که‌مجار دواي دوو سده‌ده له‌وهی نه‌میر شه‌ره‌فه‌دین له‌ناو گیزه‌نیکی چر له‌گه‌لای زهر‌ددا به‌ده‌ستی پیاوani سولتان کوزرا و فال‌چیه‌کان گوتیان خودا هه‌لیک‌شاوه‌ته‌وه بو‌ئاسمان، گهرده‌لوولیکي قایم هه‌موو په‌نجره‌کانی شاری خسته سهر پشت، گهرده‌لوولیک له‌و گهرده‌لوولانه‌ی به‌ر له‌کاره‌ساته‌کان یاخود دواي کاره‌ساته‌کان هه‌لده‌کدن — ل ۶". ده‌سټه‌جی وشدی (بو‌یه‌که‌مجار) که کلیلی کردنه‌وهی ده‌قه‌کدیه سهرنجمان راده‌کیشی و (دوو سده‌ده) هینده‌ی تر نغرومان ده‌کات، هه‌لئاوساندنی نه‌م کاره‌ساته و پیشینی کردنی کاره‌ساتیکی تر نه‌و پروایده‌مان بی‌ده‌به‌خشی، که نه‌شرف وه که نه‌میر شه‌ره‌فه‌دین (که ناوه‌کشیان له‌یه‌کده‌وه زور نریکه) له‌نه‌پنی هه‌مان گهرده‌لوولدايه، هدر له‌نیو هه‌مان ده‌قدا که ئاماژه به‌و پیاوه بچکوله‌یه ده‌کات وه‌ختیک نارنجوکیک هه‌لده‌داته ئاماده‌ی کچانه‌وه و له‌سیداره ده‌دریت، یان کوشتی سالاری چاوشین له‌میدانی گه‌وره‌ی شاردا، ده‌سه‌لینیت، که گهرده‌لوولی تریش هه‌بوون به‌ر له‌نه‌شرف، وشدی (بو‌یه‌که‌مجار) نه‌وه ده‌به‌خشیته‌ به‌دریژایی دوو سده‌ده تاوانی به‌و چه‌شنه ده‌ره‌دق به‌که‌س نه‌کراوه، که نه‌مدش هیچ لوژیکیک قبوولی ناکات... هه‌موو شته‌کان لی‌ره‌دا دانسقه‌ن و پیشتر نه‌بوون، یان ته‌لیسمن، "ته‌نها به‌دیانی بوو له‌ته‌مدنی نه‌ودا له‌کاتی خویدا بیدار نه‌بیته‌وه — ل ۱۱". "ته‌نها په‌نجره‌کدی نه‌و.....". "له‌دایره‌زیتر..." پاشان نه‌و کچه‌ی که باس له‌نیوه‌ی هه‌مان ده‌سته‌سره دیمه‌شقیه‌کدی سه‌عید

ده کات، که لای خوئی ماوه تدهوه و نیوه کدی تری له برینه گوره کدی
 ندره ف-دا به جیماوه، له کاتیکدا، که نهو کچه هدرگیز تدرمه کدی نه بینوه و
 له بیمارستانیشدا واپیویست ده کات نهو ده ستره خویناویسه بمینتیهوه و لای
 داموده زگا لئی بکولدریتیهوه!، به کارهینانی پالندری نهو ده ستره بو نهوهی
 که سه عید-ی پی تاوانبار بکریت، که چی کچه که نهوه راده گیده نیت، که
 ناهیلت کهس بیزانی، به لکو بگاتهوه بهو نیوهیهی تر که لای داپیرهیه، داپیرهش
 که لای خوئی ده پهیلتیهوه، بو نهوهیه رووبه رووی سه عید بیتیهوه، به لام
 رووبه روو بوونهوه نیه و له خویندر ده خوازیت خوئی تهواوی بکات. به هدر
 حال... کچی پاکیزه ده لیت: "هیچمان نهو دلویه خوینه مدرجانیه مان نه ده بینی
 که نهو ده بینی - ل ۱۱". که سیک نه گهر شیک نه بینت چون ده توانی وه سفی
 بکات؟! "ده سته نازک و ژنانه کانیم بینی که له مندالییهوه موفرکیکی سهوزی
 چلکنی له مهچه کدا بوو - ل ۵۳" موفره که که له مندالییهوه!! پاشماوهی
 رهشی ده سته کانی سه عید!! وهک پیشتر نامارزه مان بهوه کرد که گیره وه کان
 به زوره ملی هاتوونه ته نیو ده قه که وه، یه کیکیان، که وه خته هلبگه ریتیهوه و
 به شیک له نااگایی نووسهر بهیان ده کات، ده لیت: "نهو کورهی تو له چ
 جهه نه میکدا نهو هموو سه گ و گورگه بوونه ته هاورپی، ل ۹۸ - ۹۹". نهو
 هموو زیده روویانه که هه لئاوساندنی بابه ته کن لهم برگیه ی دواییدا یه کالاً
 ده کرینه وه.

ریالیزی جادوویی

نهو جوړه شیوازه، که نه مرو به ریالیزی جادوویی، نه فسووناوی یان
 سحری ناوی ده هینریت، له ناوهیناندا زیاتر (له لای نیمه) له نووسینه کانی

(مارکیز) دا رهنګی داوه ته وه، بهو پیڼه یې نه ندیښه له راده به دهره کان، ناوټه یې واقع ده بنه وه و به لکو به راسته قینه بوونیان بو پیدا ده کریټ، مارکیز له زورینه یې وه لومه کانیدا بو ناولیهینانی نووسینه کانی هم مهسه له یه رت ده کاته وه و خوی به خاوه نی نازانیت.

له مه راسیمی وه رگرتنی خه لاتی نوبلیشدا (۱۹۸۲) له وتاره کیدا ناماژه به وه ده کات که نه و ناوه دووره له راستیه وه، له دیمانیه کیشدا په نجه بو نه وه راده کیښی که شتیکی له و بابه ته یې دانه هیتاوه، به لکو رهنګدانه وه ی ژبانی راسته قینه، ده لیت: "نه گهر بیته کولومبیا روظانه نه و که سانه ده بینیت، که له پیش چاوی خوټدا کرم ده خون!". (یاشار که مال) یش سه باره ت به گورانندی هم نه دفسانانه، و ته یه کی هه یه: "کهس ناتوانیت ریڼه له خه ونه کانی میلله ته که م بگریټ، من بو خوټم له گه لیاندا چه ندان جار خه یال و نه ندیښه ی سه یرمان داهیتاوه". که واته شتیکی نیه پی بوتریټ ریالیزمی جادووی، فانتازیاش که په گه زیکی زیندووی هوشیاریه هه رگیز له مرو جیا نایته وه و پی به پی نه وه ده روات، بو رخیس ده لیت: "گه وره ترین به هره ی مروټ نه وه یه که خه یالی هه یه و ده توانیت نه ندیښه دروست بکات". .. پیناسه کردنی رومانیس، که "گیړانه وه یه کی په خشانیه خه یال نامیزی تا راده یه ک دریژه" نه وه روون ده بیته وه که له خه یال به دهر نیه و نه ندیښه یه ده بیته سه ره له دانی سرووش و ئیلهام، خو نه گهر نووسه رانی نه مه ریکای لاتینی هه ولیشیان دابیت به شتیکی له و شیوازه له نه ده بی خویناندا زیندوو بکه نه وه، بو نه وه ده گه ریته وه که زه مینه ی له باری نه و جوړه بینینه سه مه رانه، مورکی تایه تی میلله ته که یان، ئیمه ی کورد له و که لتوور و فولکلورانده وه زور دوورین و نه وانده ی له سه رگوزشته و حیکایه ته میللیه کانیشدا بیستوومان، زوربه یان له گه لانه وه گه یشتوونه ته ئیمه و بوونه ته

به‌شیک له دروستکردن و روونانی نه‌و که‌لتووره، هدر به‌م پی‌ه ده‌توانین بلین
 پد‌رینه‌وه‌ی نه‌م نه‌فسانانه بو لای نیمه، له دیرینه‌وه زاخاودانیک‌ی به‌خودی کورد
 داوه و له‌شیوه‌ی لاسایدا سهری هه‌لداوه، له‌م ده‌قه‌دا که نه‌ندیشه‌کان زور
 بدر‌بلاون و خوینهر هه‌ست به‌سه‌مه‌ره‌یی ده‌کات، بو سهر‌چاوه‌یه‌کی دی
 ده‌گه‌رینه‌وه و له‌ویوه تده‌م‌اشا ده‌کاته‌وه، بو نمونه له‌به‌کاره‌ینانی فانتازیا‌دا باس
 له‌یه‌کیک له که‌سه‌کان ده‌کات: "مامۆستایه‌کی سهره‌تایی که له‌به‌رده‌م ئاوینه
 سیحریه‌کاندا خو‌ی دیت، شیتبوو - ل ۶۲" نه‌مه‌ش زور له‌و که‌سایه‌تییه نریک
 ده‌بیته‌وه که مارکیز باسی لیوه ده‌کات: "له‌گه‌ل به‌یه‌که‌گه‌ش‌تینی نیمه له‌گه‌ل
 یه‌کیک له دانیش‌توانی نه‌و هه‌ریمه، له - پانا‌گونی - ئاوینه‌یه‌کیان داوه‌ته ده‌ست
 کابرای نه‌و هه‌ریمه که چوارشانه و تیک‌چرژاویش بوو، به‌دیتنی وینه‌ی خو‌ی
 به‌جو‌ریک سهری سو‌رما که عه‌قلی له‌ده‌ست دا..." نه‌فسانه، که خه‌ونی
 هه‌مووانه و هه‌موو که‌سیک هه‌قی نه‌وه‌ی هه‌یه ته‌وزیفی بکاته‌وه، به‌لام ده‌بیته
 له‌سهر زه‌مینه‌یه‌ک بیته که له میژوو و که‌لتووری می‌لله‌ته‌که‌یه‌وه نریک بی و
 بدلکو تیدا ژیا بیته، نه‌ک به‌زور دروستی بکه‌ین.. به‌کاره‌ینانی په‌پوله‌ی ره‌شی
 دایکایه‌تی نمونه‌یه‌کی تری نه‌م فانتازیا‌یه‌یه، هه‌ر چه‌نده وینه‌که ته‌واوی لای
 خوینهر به‌رجه‌سته نابی و ده‌بیته سیمبول و ته‌لیسمیک‌ی کاتی، له‌و په‌پوله‌یه‌دا
 بیرمان بو شوینی تر ده‌روا و له‌ده‌رگای می‌شکمان ده‌داته‌وه، که هه‌ست ده‌که‌ین
 پی‌شتر نه‌ینی نه‌م په‌پوله‌یه‌مان بیستوه، له‌ده‌قه‌که دا ده‌وتریت: "په‌پوله‌یه‌کی
 ره‌شی گه‌وره له‌سهر لای چه‌بی روومه‌تی و... ل ۸/ نه‌و په‌پوله‌یه‌هه‌میشه‌یی و
 قه‌ترانییه‌ی سهر گوناشی زه‌رد ده‌هاته به‌رچاو/ ده‌یانگوت چیرۆکی نه‌و
 په‌پوله‌یه‌ی که له‌کاتی خه‌وو خو‌شه‌ویستیا نه‌بیته له‌ روومه‌تی جیا نابیه‌وه/

راستە يان درۆ، حەقىقەتە يان نەخش، پەپوولەيە يان ویتە، يان سىحرىكى كۆنى
ژنانە؟ - ۹ل."

ئەم پەپوولەيە وەك ئەو پەپوولەيە وايە كە لە رۆمانى (حەمەدۆك)ى
ياشار كەمال-دا ناوى ھاتووە، كاتىك كەسايەتتى (سەيران) دەچىتە دىدەنىي
حەمەدۆك و لەلىوار جۆگەيە كدا، بەدرىژايى رىگە كەي پەپوولەيەك بە ژوور
سەريەووە ھەلدەفرى و لەگەلدا دەروات بەشى سىيەمى رۆمانى حەمەدۆك-،
لاى ماركىز ھەمان پەپوولە بوونى ھەيە و باسى كر دوو، ماركىز: "كە مندا
بووم، بىرمە دايرەم باسى لەو پياوہ دەكرد كە ناوبەناو دەھات و پسوولەي
كارەباي دەبرى، نەنكم دەيوت ئەو پياوہ زۆر سەيرە، ھەر چەند دىت ئەو
پەپوولەيەش لەگەلدا پەيدا دەيىت، رۆژنىك لەكاتى ھاتنى پياوہ كەدا بىرم لە
پەپوولە كە كر دەو، دوای رۆيشتنى ھىندە سەير بوو پەپوولە كە دەركەوتەو!"

رەش و سىي

ھەر لەدەيرىنەووە كىشەي نىوان رەش و سىي، مەلمانى و جەنگى نىوان
باش و خراب، لايەنى خىر و لايەنى شەر، خواوہندو شەيتان، ئاشتىخواز و
شەرخواز، بوون و نەبوون، كىشەي سەرەككى مرۆڤ و گەردوون بوون، لە
زۆرىنەي بەرھەمە مېژووويەكاندا، لە قۇناغى كلاسكى و رۆمانسىزما ئەم دوو
ھىز و لايەنە بە بەربلاوى بەرجەستە بوون و چەندىش ژيان بەردەوام بىت، ئەو
دوو رەگەزە رەھايە، ھەر دەمىنن و پى بەپى دەرۆن، كە لەو كىشەيەدا
نىوہندىك نامىنئەووە و بەرەكان وەك دوو قوتى لىكتر جياواز دوو جىھانى دژ بە
يەك پىكدەھىنن، لە كاتىكدا ئەم رۆ لەنىوان ئەو دوو رەنگەدا، لە نىوان ئەو دوو
خەسلەتە دا، مەودايەك ھەيە و تۆزىنەوہيان رېژەين، وەك چۆن رەش تا دەگاتە

سپی، به‌چه‌ندین خالی ویستگه و کالبوونه‌وه‌دا ده‌روا و به‌پچه‌وانه‌شوه‌ه، ئاوا باشی و خراپیش هارمۆنیه‌تیک هه‌یه له‌نیوانیاندا، وه‌ك دوو ره‌گه‌ز، له‌ تیکچرژان و په‌یوه‌ست بووندا له‌ هه‌یکه‌لیکدا یه‌ك ده‌گره‌وه، زۆربه‌ی توژینه‌وه و لیكدانه‌وه‌ی ته‌وژمی هۆش و سایکۆلوژییه‌کان، به‌ قوولی له‌م کیشه‌یه‌ ده‌دوین و یه‌کالای ده‌که‌نه‌وه به‌و پییه‌ی که‌ ئاویتته‌ بوونیان بووپیته‌ کاریکی سه‌خت و گران.. به‌کاره‌ینانی ئەم دوو به‌ره‌یه‌ له‌ دوو توپی ئەم رۆمانه‌دا، کشاندنه‌وه و به‌ به‌رده‌وام بوونی کیشه‌ ته‌واو نه‌بووه‌که‌یه، که‌ هه‌ر ده‌میڤی و ده‌میڤته‌وه... که‌سایه‌تی "سه‌عید" و تانجیه‌کانی به‌رامبه‌ر که‌سایه‌تی "ئه‌شرف" و کچه‌ پاکیزه و که‌سه‌ سه‌رگه‌ردانه‌کان راده‌وه‌ستیه‌وه، نووسه‌ر له‌پیناوی به‌رجه‌سته کردنی ئەم دوو بیکهاته‌یه‌دا، ئەم قابیل و هابیله‌دا، نه‌زیفی وشه‌ی به‌کار هیناوه و پیمان راده‌گه‌یه‌نی، که‌ هیشتا سه‌باره‌ت به‌و دوو جیهانه‌ که‌م و تراوه، که‌سایه‌تی "سه‌عید"مان هینده‌ لا تال و ره‌ش ده‌کات تا هینده‌ی تر که‌سایه‌تی "ئه‌شرف" شیرین و سپی بیته‌وه، ئەویان هینده‌ دزیو ئەویشیان بی‌گه‌رد و پاک و ناسک، له‌م ململانییه‌شدا به‌سه‌رکه‌وتنی هیزه‌ شه‌رخوازه‌کان، رۆمانه‌که‌ دوایی دیت و له‌ باکگراوندا ئەوه‌ ده‌پیکیت که‌ هیزی پاک و ناشتیخواز به‌نه‌مری ده‌میڤته‌وه.

له‌ وه‌سفه‌کانیدا بو‌ لایه‌نی دزیوی: "ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ئەسته‌یره‌کانیش رقیان لی‌ بوو، چاوه‌ خۆله‌می‌شیه‌کانی هه‌روه‌ك خۆی سارد بوون - ل ٧٨" لایه‌نی بی‌گه‌ردیش "ده‌سته‌ نازک و ژنانه‌کانیم بینی - ل ٥٣". دروست کردنی ئەم کیشه‌یه‌ش، که‌ هه‌رگیز له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و سامان و شتیکی دیاریکراو نییه، کیشه‌یه‌که‌ هاتووه‌ته‌ بوون و وا له‌خوینه‌ریش ده‌خوازریت له‌ هۆیه‌کانی نه‌کۆلیته‌وه، ئەو ر‌ك و کینه‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تادا لای سه‌عید سه‌ره‌لده‌دات زاده‌ی

ئەو هەست بە کەمییدە، کە لە کاتی لەدایکبوونی ئەشرفی بیباوکدا لای دروست دەبیت، هەمان هەست کردن بە کەمی لای ئەشرف زۆرتر بەربلاو، لەم خالە هاوبەشەشدا، سەعید لەبری ئەو هی ریک له دایکی هەلبگریت، کە کرداریکی بەو چەشنە ئەنجام داو، دەیکاته ریک بەرامبەر ئەشرفی زڕ برای، سەعید کیشە کەمی لەو هەدا، کە نازانیت باوکی ئەشرف کیشە و دەلیت: "پیم نالی باوکی تو کیشە؟! ئەشرف لەم خوشکاندەو هەدا گومان دروست دەکا و لەنایاگایدا وای بەخدیالدا دیت، کە دەشیت سەر هەنگ بیت، بەلام سەعید، کە وەك ئەو گیرۆدە هی هەمان کیشە هی و نازانیت باوکی نادیار هی ئەشرفی زڕ برای کیشە، ناکە ویتە هەمان گومانەو، کەچی لە گەل ئەو هەشدا دەچیتە پال سەر هەنگ و دەبیتە یاو هری، نووسەر بو ئەو هی بە وینە و وەسفە کانی کیشە هی لایەنی دژ بەدیه کە کان یە کالاً بکاتەو، دەمامکی هەر دوو لایەنە کە لەسەر دەکا و رۆلی هەر دوو کیان دەبینی. لەو هەسفی باوکی سەعید—دا بو ئەو هی ئەشرف بیباوک بەهیلیتەو ناوی "سەعیدی سولتان بەگ" دەخەملینتی، لە دوایشدا هەر بو ئەو هی لە پاکبۆنەو هەدا کەسایەتی داپیره بخاتە بەرە هی بیگەر دەکانەو، هەمان باوک "سولتان بەگ" بەپیره میردیکی بەد فەسال دەخاتە روو، بەلکو هیندە لاوازیش، کە داپیره ئەو هەموو بەشە سامانە هی خوئی لی بفرینتی. نووسەر لەسەر گەرمیدا بو پۆشینی دەمامکە کان بیری دەچیتەو چۆن بروانی و جیهان بینیت، نازەلیکی بەستە زمان و نارامی مالی وەك (تانجی) بەدرندە هی کی ترسناکی بەشەریدەت لەقەلەم دەدا و دەیکاته سیمبۆلی هەموو نازەلە درندە کان، ئەو گۆلە زەردانە هی کیژ و کورە کانی شار دەچننەو بو کەرنەقال و بەردەستی سەعید، وا دەکات لای ئەشرف (لە زەمەنیکی پشتریشدا) بیتە هیمایه کی زۆر ترسناک و هەموو دژە کانی دنیای بیگەردی و لەو گۆلانەدا پیشینی مەرگی

خویشی ده کات، به کارهینانی هموو په مزه کان نهک له خزمه تی ده قه که دا نین، به لکو هه لئاو سان دنیکی نامه نتیقین و نیشان ناپیکن.

پاله وانی پوزه تیڅ

کیشه یه کی تری به ربلاوی نیوه ندی ئه ده بیمان بو گه شه نه کردنی په گهزی رومان له نه بوونی پاله وانیکی غوونه یی و بی هاوتادا ده بینریته وه، به وهی که سایه تیبه کی پوزه تیڅ ده گمهنه و ناهیریته بوون، سه باره ت بدم حاله ته (جوړج لوکاش) له تیوریزه کردنی روماندا، ده گاته ئه و پروایه ی، که رولی پاله وانه نیگه تیڅه کان هاوشانی پوزه تیڅه کان بینیته وه، که له بهرجه سته کردنی مملانی نیو کومه لگای سه رمایه داریدا پاله وانیکی چالاکن. له مهرگی تاقانه ی دووه مدا، که نه شرف و داپیره دوو پاله وانی پوزه تیڅن و نه شرف قاره مانی بی هاوتایه، نووسه ر له تنگزه و سه ره لنه دانی ئه م پاله وانه دا که سایه تیبه کمان بو ده خو لقی نی، که هاوشانی پاله وانی رومان و چیرو که کان بوه سیتته وه. نه شرف وهک "زوربا" ی کازانتراکی و "حه مه دوک" ی یاشار که مال و "دایک" ی گورکی و "پیره میرد" له "پیره میرد و زه ریا" ی هه مه نگوای، "پشت کومی نوته ردام" ی فیکتور هوگو و "ناکاک" ی "پالتو" ی گوگول و "دکتور ریو" ی "تاعوون" ی له لیبر کامو و "جولیان سوریل" ی "سور و رهش" ی ستاندال و چهندان و چهندان پاله وانی غوونه یی شاکاره کاندا بینریته وه، ئه و نه شرفه ی که ده کریته (خوشه ویست) ی هموو خه لکی شار و له پرسه که یدا هموو مهینه تیبه کانی خو یان دیته وه پیش چاو، هموو گو ییان له هاواره کانی بی و یهک له دوا ی یهک مه زن و شکومه ندی ئه و و درنده یی دوژمنه کانی، بو داپیره بگیړنه وه. نووسه ر پیناسیکی تری دژ به م راستیه دینیته وه و تیکرای ئه م

(گه‌وره کردن) ی هه‌ستانه ده‌پوو کینیتته‌وه: "ئه‌شرف که به‌وه ده‌چوو دلنیا بیت مندالیکي به‌دبخت و چاره‌په‌شه و دوور له‌شادی و هه‌موو خو‌شه‌ویستی‌هک ده‌مریت - ل ۸۴". وینه‌یه‌کی شیواوتر بو که‌مکردنه‌وه‌ی لایه‌نه باشه‌کانی که‌سایه‌تی ئه‌شرف له ده‌سته‌واژه‌یه‌کدا ده‌خه‌ملیت، که یه‌کیک له کچه پاکیزه‌کان ده‌یگیریتته‌وه، ده‌لیت: "دایره وینه‌ی کوره‌کانی داده‌نا و ده‌یسه‌پاند به‌سه‌رماندا ره‌جیانکه‌ین، هه‌ستمان ده‌کرد جیگای ئه‌و له‌دل‌ماندا له براکه‌ی له پیشتره، به‌لام دایره ده‌یویست به‌ره‌جکردنی کوره‌کانی هه‌موو پیاوانی دونیاش ره‌جبه‌که‌ین و هه‌موویان بده‌ینه به‌ر نه‌فرت، ده‌یویست له (بیوه‌فایی) کوره‌کانیدا بیوه‌فایی هه‌موو پیاوانی دنیا‌مان نیشان بدات - ل ۱۴".

یان "وهک مندالیکي ساویلکه و ساوا هه‌موو راستیه‌کانی بو ئه‌حه‌دی جه‌فاکار گیرایه‌وه - ل ۱۲۱". له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌شرف ئه‌ندامی ریک‌خراوینکی سیاسییه و له‌ته‌ک خورشید-ی جادوو‌بازدا بریار ده‌دات سه‌ره‌نگ بکوژیت (ئه‌و سه‌ره‌نگه‌ی به‌دریژایی بیست سال هه‌ر سه‌ره‌نگه و پله و پایه‌که‌ی ناگوریت!). ئیمه‌هیچی‌تر له‌کرده‌اره ئیجاییه‌کانی ئه‌م که‌سایه‌تییه نابین، یان ئه‌و ناوبانگ و خو‌شه‌ویستییه‌ی لای خه‌لکان هه‌یه‌تی، به‌شتیکی زیاد له پیوستی وه‌رده‌گرین، ئیتر دروستکردنی پاله‌وانیکي نمونه‌یی که هیشتا له خودی خویدا دروست نه‌بووبی و هینده‌مندا و پاک و بی‌مه‌ترسی بیت، چون ده‌کریته ئه‌و قاره‌مانه‌ی له‌شهو‌ی کاره‌ساته‌که‌دا سه‌عیدی کوری سولتان به‌گ به‌خوی و دوو سه‌د که‌س له پیاوه‌کانی بچن بو کوشتنی!، ئه‌و ئه‌شرفه‌ی هیشتا سه‌ری له‌هیلکه نه‌جووقاوه، چون ده‌بیته نمونه‌یه‌کی بالای شاریکی گه‌وره و فراوان!! که هه‌ندیک جار به‌بیریدا دیت بچیته شاریکی‌تر، یان پاره له‌دایکی به‌سنی و به‌ره‌و ولایتیکی‌تر سه‌ر هه‌لبگریت، ئه‌مه‌ته‌نها ئه‌و مانایه

ده بهځښت که نه شرفيش که سيکی ناسايه و بهلکو باوهر به خدونه کانی خویشی ناکات که ههولی بو ده دات، نیمه که سایه تیی خورشیدی جادو بازمان زور لا گوره تر و بهرجه سته یه وه که له که سایه تیی نه شرف، بهلکو هاوتای سالاری چاوشین و کوشتی منداله بیسی فرۆشه که ده بیته وه و زیتر نا، تنها هینده یه، که ندمیان به دهستی برای خوی ده کوژری و تاوانه که زور گوره یه و پیوستی به گه شتیکی قول هه یه، نووسهر هینده شوهر بوو ته وه بو نو دنیا پاکیزه یه که هدرگیز له رووپه ردا ده ری نه بریوه، بهلکو له خه ملاندندا نه گه یشتووه ته کرده ی نووسین، دوی دوو سده له کوشتی ندمیر شهره فهدین و هاتی گه رده لوولیکی به تین بو دووباره بوونه وهی هه مان کاره سات، نه وهی به بیر دا رت نه بووه که ندم که سایه تیه هینده پینه گه ییوه!.. پاشان به کاره یینانی کاره ساتی کوشتی ندمیر شهره فهدین، جگه له هه لئاوساندن و گوره کردنی رووداویک بو ندم ده قه هیچ پیوه ندیه کی نه وتوی به رومانه که وه نییه.. تنها نریک بوونه وه یه کی له ناو دا هه یه و هیچی تر: (شهره فهدین / نه شرف)...

(پیاوani سولتان / سه عیدی سولتان).

که شو هه وا

جوانترین ره گزی ندم رومانه نه و که شو هه وایده که ده قه که ی ته نیوه و ده مانخاته نیو ترس و سامیکی نریکه وه، بهرجه سته کردنی میژوویه کی تالی گه لی کورد له پیش راپه ریندا خوی له خوی دا ده وله مندترین باکگراوند و بهلکو مهر که زیه تی ده قه که یه، به بیر هیئانه وهی نه و په له ته لخانه یه، که زه مه نیکی دریز بهر بینایی که سی کوردی گرتووه، به لام له هه ندیک شویندا ندم ره نگدانه وه یه سسته و ده سه لاتی خوی له ده ست ده دات، چونکه

داموده زگایهك، كه لایه‌نی رهش و به‌ره‌ی دژ به بی‌گه‌ردییه، بتوانیت له‌ماویه‌کی كه‌مدا دوو سه‌ده‌هزار كه‌س نه‌نغال و بی‌س‌ه‌روشین بكا و له چاره‌نووسیاندا هیشتا هیچی له باره‌وه نه‌زانریت، چو‌ن له‌كوشتنی نه‌شرف و سالاری چاوشین-دا هینده ده‌سته‌وسان و بی‌ده‌سه‌لآته تا نه‌توانیت پاساویان بو بهینیته‌وه! كوشتنی سالاری چاوشین له‌میدانی گه‌وره‌ی شاردا و نه‌شرف له‌نیو بازاردا كلوریکي زور به‌رینه له‌رومانه‌كه‌دا، چونكه هموو ده‌زانین نه‌و داموده‌زگایانه هونه‌رمه‌ندیکی لیها‌توو بوون له‌كوشت و كوش‌تاردا و جیگدی تایه‌تی و نهینی زوریان ه‌ب‌وو بو به‌نه‌نجام گه‌یاندنی تاوانه‌کانیان، نووسه‌ر بو نه‌وه‌ی نه‌شرف بکاته‌وه نه‌و خه‌ونه‌ی شار له‌گورانی و سرووده‌کانیاندا به‌ره‌و نه‌مری و زیندوو بوونه‌وه‌ی هه‌تایی بیات، دیت و له‌ناو جه‌رگه‌ی شاردا تدرمه‌که‌ی فری ده‌دا و خه‌ل‌کانیکي زوری پیوه‌گیروده ده‌کات، ئیتر پیاوانی سه‌عید و تانجیبه‌کانی داموده‌زگاش، سه‌ره‌ه‌نگ و دادوهر، هموو لیان بیته‌گرفتیکی نه‌وتو و بو شاردنه‌وه‌ی تاوانه‌که مندا‌لیکی بیسی فروشی بی‌تاوان په‌لکیش بکه‌نه رووداوه‌که‌وه. نووسه‌ر له‌کاتیکدا له‌هه‌ولی به‌رجه‌سته‌کردنی نه‌و نهینیانه‌دایه، پالنه‌ره‌کانی سستن و لاوازن.. به‌واتای به‌مه‌به‌ستی په‌رده لادان و چوونه‌ژووره‌وه‌ی نه‌و که‌شو هه‌وايه و گه‌شت بی‌کردنمان بو شوینه نادیاره‌کان، هویه‌کانی گه‌یشتنی لاوازه و خوینهر هه‌ست به‌و بی‌کللییه ده‌کات که نووسه‌ر بزری کردووه.

زمان

زمان که سه‌رچاوه‌ی نووسینه و بالاترین ره‌گه‌زی ده‌قه، سه‌ره‌کیتزین هوی گه‌یاندن و گوزارشت‌کردنه و به‌کللی هوشمه‌ندی ده‌ژمیردریت، مه‌رگی

تاقانه ی دووهم له گډل نه و هڅدا به زمانیکې ساده و ئاسان و خیرا و بی گری و
 گول نووسراوه، سهرباری نه مهش له رووی ئیستاتیکیه وه گه لیک هه ژاره و
 که موکورپی زور تیدایه، بو خستنه رووی پیم باشه ئماژه به هه ندیک له وه لانه
 بکه م، که کاک (حه مه سه عید حه سن) یش له وتاره که یدا ئیشاره تی پی داو ن
 (گوفاری رامان، ژماره ۳۱).

گه رده لوولیکې قایم/ توند، به تین، به هیژ... پوپه ژمین/ پوپه شمین...
 گومه زیکی خالی/ گومه زی پرم نه بیستوه... دهنگی پیخواوسیه که ی/ دهنگی پییه
 په تییه کانی... باخچه ی کاکي به کاکي/ باخچه باخچه یه و کاکي به کاکي
 ده شتیکی رووت و وشکه... تانژی/ تانجی، تاژی.. مریشکی مرداره ی/ مریشکی
 مرداره وه بووی... کچه بیوه ژنه که؟!/ کچ کچه و بیوه ژن ژنی میرد نه ماوه..
 بهسته له کی بهستوو/ بهستوو زیاده و پیویست ناکات "بهسته له ک و شهخته"...
 بون و بهرامه ی پیسی/ بوگن.. قوناغه ده مانچه/ قوناغه تفهنگ، کلکی
 ده مانچه، ده سکی ده مانچه.

زمان له م رو مانده دا به ره زمیکې خیرا دهر و او و له هه ندیک شویندا وینه ی
 شیعری جوان پیکده هیئی، بو غوونه: "چش له دنیا.. چش له ئابروو.. نه حله ت
 له سهرهنگ به دری و له چرپای گوناغه کانی دایک، نه حله ت له په پووله
 ره شه کانی دایکایه تی و تانژی به برسیه کانی برایه تی، با بژی غه م و ته نهایی -
 ل ۵۵" یان "نه فرین، نه فرین، نه فرین له و خو ره بیوه فایه ی که ته نها له گډل مردنی
 مندا ئاوه ها تین ده داته خو ی، نه فرین له م زه مانه بیوه فایه ی که تیا ده مرم و
 دایکیشم له جه نازه که م ناپرسیته وه، نه فرین له گه لا کانی خه زان، له سونده ی
 ترومیله کانی ئاگر کوژانده وه که به ناوی شتی توژی پایزه وه جیگا و شوینی
 تاوانه که یان پاککرده وه - ل ۵۷.."

لدم وینه رومانسیانده، جوانی و ناسکی دنیای شعیریه تی نووسدر بدهر ده که ویت، بهلام ده بینین همدان نووسدر له قدسیده ی "جهدلاد" دا (گوفاری سدراب، ژ ۵) ئدم شعیریه ته له ده ست ده دا و له ویدا به زمانیکی په خشانى ده د ویت، که ئدمش سیمای زورینه ی ئو ده قه شاعر و چیرۆکاندیه که هه نوو که له بواری نووسیندا بدرجسته ده بیت، سدر له وه دایه شاعران له شعیره کانیاندا به زمانى په خشان چیرۆک ده بیژن و چیرۆکنووسانیش له سدر گهرمی رومانسیه تدان و له چیرۆکدا شاعر ده هونده وه.. ئه وه یان بیر چووه ته وه، که زمانى شاعر و اتا ده پیکى و زمانى په خشانیش ده لاله ت و هیما! لیږه شدا مده بده ستمان زمانى شعیرى نییه ئه وه نده ی ده ستیشانکردنى ئه و لادانه ی بدناوى تازه گهری و تایه تمه ندیه وه ده یځنه روو.

شیواز

له گدل ئه وه شدا زورینه ی رومانه کانی دنیا ههر له ساتی گه شه کردنیانده تاوه کو ئه مرۆ به گیرانده وه کی په خشانى خدیالئامیزی دریز تا راده یه که ده ناسرینه وه و کردار و شیوازی رابردوو تیا یاندا بالاده سته، ده بینین له کاتی توژینه وه یاندا به شیوه ی رانه بردوو و ئیستا دینه سهر زهوی واقع و وه که رووداو یکی راسته قینه و زیندوو خویان به دهر ده خدن، چه نده تیکه لاو کردنى رابردوو به ئه ندیشه ی نووسه ره وه پیکه اته ی ژبانیکی دروست ده دات به ده سته وه، هینده ش ئه و گیرانده وه به سهر چووه (رابدوووه) له چرکه ساته کانی خویندنه وه دا ده بنه شیوازیکی رانه بردوو ی چاوه روانخواز که وا ده کات خوینهر له گه لیدا بژی و زنجیره یی پی به پی بروات، ئه وه ی له مهرگی تاقانه دا به ره و روو ده بیته وه ئه وه یه که هه ست ده که یت مه حکومیت به خویندنه وه ی به رده وام

و هیئده له دهره‌وه‌ی ده‌قدا توانستی نووسەر ده‌بیته مه‌رامی سه‌ره‌کیت، نه‌وه‌نده بابته و پرووداوه‌که په‌لکیشته ناکاته نیو چرکه و تریه و خرۆشه زیندوووه‌کانیه‌وه، که نه‌مه‌ش به‌ره‌نجامی نه‌و شیوازه‌یه که ده‌قه‌کدی ته‌نیوووه و رابردوو نه‌ک به‌ره‌و پیشه‌وه ناچیت، به‌لکو هه‌میشه به‌ره‌و سه‌ره‌تاکانی خو‌ی ده‌گه‌رپته‌وه و له‌خیرایی به‌رده‌وام بوونه‌وه‌یدا هیچ له‌ساته‌کان خا و ناکاته‌وه و بوار نادات تیایدا بژیت، هیچ له‌ جووله و بزاونی زیندوووی کاره‌کته‌ره‌کان رانه‌بردوو و داهاتوو له‌ زه‌مه‌نی گێرانه‌وه‌دا دروست ناکه‌ن و گۆشه‌نیگا و دیدگای گێره‌وه‌کان دیمه‌نه‌کان وه‌ک گرتی وینه‌ی سلاید ده‌خه‌نه‌ روو، به‌واتای: برکه‌ برکه‌ وینه‌ی وه‌ستاوی هه‌مه‌جوور پیشان ده‌دری و ژیان و جووله و هه‌لسوکه‌وت دوچار ی ره‌قبوون بووه، هو‌ی سه‌ره‌کی نه‌م وه‌ستانه‌ش تا‌ک لایه‌نییه له‌ ده‌نگی گێره‌وه‌کاندا، چونکه نه‌ک رۆلی خو‌یان به‌باشی نابین و له‌گه‌ل رووداودا ناکه‌ونه دیالوگ و دروستکردنی (نیستا) یه‌ک له‌ زه‌مه‌نی رابردوو ی گێرانه‌وه‌دا، به‌لکو زیندوویتیش نابه‌خشنه‌ چیرۆکه‌کیان و خو‌ینه‌ر وا هه‌ست ده‌کات به‌رامبه‌ر شاشه‌یه‌کی رووناک وینه‌ی وه‌ستاو ده‌بینی یان په‌ره‌کانی نه‌لبومی‌ک هه‌لده‌داته‌وه، به‌واتایه‌کی دی ئازادی نه‌به‌خشاوه‌ته هیچ له‌ کاره‌کته‌ره‌کان و رۆمانیکی رووداوانامه‌یی پیکده‌هین.

باوه‌رپیکردن

باوه‌رپیکردن وه‌ک به‌هایه‌کی هونه‌ری، یه‌کیکه له‌ ره‌گه‌زه هه‌ره پتویسته‌کانی تیکست نووسین، پرۆسه‌ی خه‌ملاندنیش، که هه‌وینی له‌دایک بوونی هه‌موو ده‌قیکه، له‌ توانستی پله‌ی باوه‌رپیکردندا پیده‌گات و ده‌بیته بوونه‌وه‌ریکی پر له‌ ژیان و بزاون، نه‌و هیل و چوارچیوانه‌ی خه‌ملاندن بو

بیرو که یه کی ده کات، نهو پیودانگ و لوژیکانه ی تیدا بهرهم ده هیتریت، که له هه موو روویه که وه زانستی بن و له راستی به دوور نه بن، نهو حیکایه تخوانه ی چیرو کیك ده بیتریت، پیویسته هینده لیزان و کارامه بیټ له گیرانه ویدا تا خوینه ران و بیسه رانی باوه ری پی بهین و به کیشیان بکاته نیو چیرو که که یه وه. هیزی باوه ری کړدن له م رومانده دا هینده ده ست کورته وا ده خوازیت خوینه ر نهو نه ر که به جی بهینی و خوی باوه ر بو خوی پهیدا بکات، خوی کیشه کانی شی بکاته وه و هدر خویشی وه لامده ره وه ی پرسیاره کانی خوی بی و بونیاتنانه وه شی هدر خوی: "مه رگی تاقانه ی دووهم" که هر له ناو نیشانه که یه وه دیره کانی خوی به تال ده کاته وه، نووسه ر چند جار یك جه ختی له سه ر ده کاته وه و دوو دلی تیدا ده بیتریت. تاقانه ی دووهم که نازناوی "نه شرف" ه له دیدی چ که سیکدا ده بیته تاقانه؟! لای داپیره! و لای هیچ که سیك نهو نازناوه قبول نییه و به لکو دایکیشی به کوری دووهمی خوی له قه لهمی ده دات، نه گه ر سه عید کوره تاقانه که ی دایکی بوویت، نهوا له ساتی له دایکبوونی نه شرف-دا نهو نازناوه ی لی ده سیتریته وه و ده بیته نوبه ره و کوره گوره ی، نه م کورانه نه گه ر لیك داپرین و هر یه که یان لای دایک یان باوک بمیننه وه، نهو وه خته له دیدگای دایک و باو که که دا نهو نازناوه وه رده گرن، نه شرف نه گه ر بی باوک و بیتریش بیټ، له دیدی دایکیدا کوری دووهمیه تی و هر گیز پی نالیټ تاقانه ی دووهم، راپری نووسه ریش له م ناوهینانه یدا جار جاره به دهر ده که ویټ، "نهو کوره ی به گالته وه ناوی به تاقانه ی دووهم رویشتبوو/ خه لکی به لاقرتی و به مه حه به تیشه وه بیان دهوت تاقانه ی دووهم!" که سایه تی سه ره کی، که داپیره یه به هه مان شیوه نازناوه که ی ته واو نییه، چونکه لای کوره کان چهنده دایکه هینده ش له دیدگای کورو کچه هه تیوه کانی نیو کو شکدا که سایه تی دایک

بهرجهسته ده کات، چونکه وهك دوزانين كور و كچه كان، هاوتمهڼی كوره كان و نهو جياوازيه زوره له تهمهنياندا نيه تا دايكه كه هينده پير بوويت پتي بلين داپيره: "بووه دايكي بهرهمي هموو منداله بي كهسه كاني شار - ل ۸۲". نووسهر له نغروبوونيدا بو نهوهی كه سايه تيه كه هر به داپيره بناسريتهوه، تهميكي تلخ ده كه وپته سهر پتلووی و وازی لی ناهينيت، لهدهمی كچی پاكيزه وه نهمه دهوتريت: "لهو كاته دا دهنگه كه هاواری له داپيره ده كرد و هموو شاريش گوئی ليوو كه ده يگوت: داپيره... داپيره.. مهيله بمكوژن.. داپيره تو له كوويت؟ - ل ۱۳". سي جار وشه و ناوی داپيره لهم دهنگه دا دووباره بووه توه، نيمه دوزانين كه دهنگه كه دهنگي نهرهف - ه هاوار ده کات، نهدي چون ده ليت داپيره؟ كه سيك ههيه به دايكي خوی بلي داپيره؟! داپيره بهواتای نهك، دهترسم به پيره داك تيگه يشتي! نووسهر له بهر نهوهی و امان لی بكات كه ههست به تنيایي و بي كه سي نهرهف بكهين، بي باوكی ده کات وهك دوزانين، ليره دا وهخته بي دايكيش بهي ليته وه و هيندهی تر داپيريت!!.. خویندر لهم هموو وههمه سهری سور ده ميئي، لای خویده وه هله يهك چاك ده كاتوه و كونيكي دی ده گريت، پنه لهو دراوييه ده داو فلانه پچران گري ده داتوه، نووسهری دهره وهی ده قيش بي باك هر دهنووسی و رهش ده كاتوه بي نهوهی ناگادار بيت چي وتوووه دواتر چي ده ليت.

نهو بهرپرسيار نه بوونهی كه نوپخوازه كان! بو نووسهر و دهق و خویندری داده نين لهوهی هموو خویندر يك سهر بهسته چون ده خوینيته وه و دهرگا له سهر خویندنه وه يه کی دی ده كاتوه، يان خویندر ره گزيكي گرنگه و خوی دهقه كه دروست ده كاتوه، هموو رپزهين و لادانن لهو رپيهی، لهو پديامدی كه نهدهب ده يگديه نی و لهو هيز و جوانيیدی دهق ده بخولقيني، نهدهب

به گشتی و رومان به تایبدهتی هډلوښته بو ژبان و بوون، نه گهر نووسهر نه و روډله پشړه وایه تیبه دی لی بسه نریته وه و له دواي دهق ئیر جوئی بیته وه، باشر وایه له نووسین رابوهستی و هه میسه و هه ردهم خوښه ریکی هوشمه ند بیت.

نه و که فوکول و سهر گهر میسه، نه و خه لوه ته دی رومان نووس له میانی نه م ده قده دا دوو چاری بووه، سهر چاوه ی بندر ته تی به رده مهیانی هه موو نه و ناکوکی و هه لانه یه، که جهسته ی ده قه که گرتوویه تیبه خوئی، چیخوف-ی هه ردهم نه م لدم باره یه وه ناموژگاری نووسهران ده کا و به و ته یه ک سهرنج و نه زموونی خوئی یه کالآ ده کاته وه: "پوښته له کاتی نووسیندا به میسه کیکی سارده وه چیرو که که مان بگپړینه وه، نابیت به سهر گهر میسه وه بنووسین، چونکه خوښه ر به ده ماغیکی سارده وه ده بخوښته وه و ئیمهش ده بیت بکه وینه باری ئاسایی نه وه وه، نه گهر نا، نه و به و سهر گهر میسه مان ته نها خو مان ده خه یه گریان و خوښه رانیش پیمان پیده کهنن."

ناکام و مه به ست

پاش تیروانینمان بو ره گه ز و لایه نه جوړبه جوړه کانی ده قه که و شیواز و تایبه تمه ندی پیکه یانی نه و جیهانه ی که به مهرگی تاقانه ی دووهم ناسراوه، له دوا جاردا ده لئین: نه گهر هه موو رومانیک گپړانه وه یه کی په خشان ی خه یال ئامیزی تا راده یه ک در یژ پیناس و ناسنامه ی بی و بیه ویت له میانی نه و گپړانه وه یه دا خوئی به دهر بخات، نه و له و گه شته یدا جیهانیک ده خولقینی و ژبانیکی تایبه تی دینته بوون، نووسه ریش له پیناوی به رجهسته کردن و نه فراندنی نه و جیهانه دا، ری تایبه تی ده گریته به ر و لیکدانه وه کانی ده بنه وه هه وینی له دایک بوونی نه م ره گه زه، واته: یه که م و دوا کللی نووسه ر زمانی

گیرانه وهی و بی ئەم ره گهزه هیچی بی ناکریت، رۆمانی مدرگی تاقانهی دووهم، که پهنای وه بهر چندد گیره وه یهك بردوو، دهیدوی لهو دهنگانه دا جیهانه کهی دروست بکات که بهه ماههنگی و دهسته جمعی چیرۆکه که ده گیرانه وه، وهك دهشزانین بۆ گیره وهی سهره کی - داپیره - یه و هه موو دهنگه کان ئاراسته ی ئەو ده کرین: له دهستپیکدا گیره وه نووسهره و پاشان راسته وخۆ بۆ خوینهری (بۆ گیره وه) و دواجاریش گیرانه وهی یهك به دوای یهك بۆ داپیره، بهو مانایه ی که هوی گیرانه وه دهست نیشان بکری و که سایه تی داپیره بیته ئامانج له گیرانه وه دا، بهم بیهش ناراسته وخۆ بۆ خوینهر، که واته سهرچاوه ی گیرانه وهی رووداوی ئەم رۆمانه بۆ ئەوهیه، که دهنگه کان ئاراسته ی داپیره بکری و بابه ته که بجه ملین، به بی ئەم گیرانه وه یهش رۆمانه که دروست نابیت، مدهستی سهره کی گیره وه کانیش بۆ پیزانین و ئاگادار کردنه وهی داپیره تیده کوشیت، به وهی له کردنه وهی نهینیه کانه خوینهریش دهر کی پی بکات، به لام که سایه تی داپیره وهك له سهره تادا ئامازه مان بۆ کرد، تهنه که سیکه، که پیشینی کاره ساته که ده کات، چۆنیتی مده زنده و پیشینی کردنیش، پرۆسه یه که له خۆرا دروست نابی و چهندین رایهل و هیلی لاه کی و سهره کی ده بنه یارمه تیدانی، پیشینه و هۆ کاریک له پشت ئەو لیکدانه وانه ده بنه وه چاوه کی پیشینی کردن. یه کیك له گیره وه کان بۆ ئەم مه زنده یه ده لیت: "وهك دهر کی به هه موو راستیه کان کرد بیت، گوتی: ئەمشه و کوشتوو یانه - ۱۱". ئەم وته یه ی داپیره ش دوو سهری لی ده بیته وه، یه کهم: به دهر خسته ی پیشینی و رهنگدانه وهی رووداوی کوشتن، دووهم: ئاگاداری و پیزانینی داپیره بهر له نهیني ئاشکرا کردن... بهواتای پیش ئاگادار کردنه وهی، خوی ئاگاداره و لهو سهریه وه دیته وه، یان پیشتر ده زانی و لای روونه که نه شرف ده کورن،

(کوشتوویانه) نه‌وه ده‌گه‌ی‌نیت که بکوژه‌کانی نه‌شرف به (کو) هم‌وو ده‌ناسی و ده‌شزانی کین، چین و سهر به‌کوین، هم‌وو پالنه‌ره‌کانی نه‌و ناکامه‌ی لا گه‌لاله‌یه‌و هم‌وو ده‌سته‌کانی لا که‌شفه، نه‌مه‌ش له‌به‌راییدا روون بو‌وه‌ته‌وه و به‌ر له‌گیرانه‌وه خه‌ملیوه، نه‌ی که‌واته‌ چون‌ کرده‌ی گیرانه‌وه نه‌و ری‌ره‌وه ده‌گریته‌ به‌ر تا ناگاداری بکند‌وه؟!

دایره‌ که‌ هم‌وو نه‌ینی و نادیار و شاره‌وه‌کانی (بی‌شتری) لا ناشکرا بیت، به‌ر له‌گیرانه‌وه ناگادار بیت، نه‌یدی چ‌ پیوست‌ به‌م گیره‌وانه‌ ده‌کات‌ تا بو‌ی بگيرنه‌وه! له‌م خاله‌شه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌ملاندنی بی‌رۆکه‌ که‌، بو‌نیاده‌که‌ی تیکده‌شکیت و هم‌وو ریسه‌که‌ ده‌کاته‌وه‌ به‌ خوری، چونکه‌ هم‌وو پرۆسه‌ی گیرانه‌وه‌ که‌ بو‌ که‌سیکه‌ خو‌ی هم‌ووی ده‌زانی، هه‌ر بو‌یه‌ بیده‌نگیشه‌!

پاش نه‌وه‌ی بو‌مان روونبو‌وه‌ مه‌به‌ستی گیره‌وه‌کان له‌سه‌ر زه‌مینیه‌کی فشۆل کرده‌ی خو‌یان به‌جیده‌هین، له‌دواجاردا نامازه‌ش به‌ ده‌ستپیک‌ی رۆمانه‌که‌ ده‌ده‌ینه‌وه. وه‌ک ناشکرایه‌ ده‌سپیک‌ سه‌لیقه‌یی و ده‌سه‌ره‌نگینی نووسه‌ری تیدا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت و گرفتی سه‌ره‌کی کردنه‌وه و کلیلی یه‌که‌مینه‌ لای رۆمانوسانی دنیا - نه‌مه‌ش نه‌گه‌ر به‌گرفت‌ ناوی به‌ینین - ده‌بینین نه‌م رۆمانه‌ هه‌ر له‌ ده‌سپیکه‌وه‌ نابهر‌پرسیاریتی پیوه‌ دیاره‌ و چ‌ نیستاتیکایه‌کی تیدا‌نیه‌.

ده‌سپیک‌ی مه‌رگی تاقانه‌ی دووهم‌ نه‌مه‌یه: "بو‌یه‌که‌مجار‌ دوای‌ دوو‌ سه‌ده‌ له‌وه‌ی‌ نه‌میر‌ شه‌ره‌فهدین‌ له‌ناو‌ گیزه‌نیکی‌ چ‌ر‌ له‌گه‌لای‌ زه‌رددا‌ به‌ده‌ستی‌ پیاوانی‌ سولتان‌ کوژرا‌ و ... " له‌ بینینی‌ وشه‌ی‌ (له‌وه‌ی‌)‌ دا‌ لاوازیه‌ک‌ هه‌ست‌ پیده‌که‌ین، له‌ راستیدا‌ ده‌بوو‌ بنووسرایه: بو‌یه‌که‌مجار‌ دوای‌ دوو‌ سه‌ده‌ له‌کوشتی‌ نه‌میر‌ شه‌ره‌فهدین، یان: بو‌یه‌که‌مجار‌ دوای‌ دوو‌ سه‌ده‌ کاتیک‌ نه‌میر‌ شه‌ره‌فهدین، یاخود (وه‌ختی‌)‌ له‌بری‌ دابننن. (له‌وه‌ی‌)‌ نه‌گه‌رچی‌ کرداری‌ کوشتنه‌که‌ زۆر‌ دوا

ناخات و تدها بۆ یهك دیری دواتر نه‌بیت، ده‌پرسین: له‌چی؟! که ده‌وتریت
له‌وه‌ی نیمه‌ و شه‌ی (هین) مان بیر دیته‌وه. ده‌شیت گیرانه‌وه له‌پیناوی هین دا
تیکۆشیت؟! مەرگه‌ساتیکی هوندرییه وه‌ختیک رۆمانیک باس له هین بکا و هەر
له‌سهره‌تاوه هین بگیریته‌وه!

پهځنه له بهختیار مهلی

بەر له ئیوارە ی پەروانە

هموومان ناگاداری نهو مشتمرهین که لدم دوايیهدا له چوښتی لیکچوون و لیکنهچوونی نهو پږمانه خرانه روو و کهم تا زوریش نهو خویندنهوانه ی پېشتر بو (ئیواره ی پهروانه) کراون، نه مه ی دوايین پهنگه لای خویندر خو ی بکه ویته وه و همه تیشکدانیش بهو رووبه ره شتیکی شیاوه تا لییه وه گو شه کانی روشن بینه وه و گه شتیکی نویتریان تیادا بکریت.

هرچی نهو بهر هییه که پیداده گری له قهرزاربار کردنی دهق به وهرگرتن و خواستن و سود له بهر همه مروییه کانی دی ده کریت بلین پرتیهان که مته له چاو نهو بهر هییه توپزینه وه و خویندنه وه ی همه جوریان له سره پږمانه که کرده و سهرجه م له خولگه کانی هونه ری (چی نووسین) دا ده سوورپینه وه، بهواتای دامه زراندن و بنیاتنای ده قیکی تر له سره دهقی یه کهم و لهو کرده یهدا گوتار و پرسه کانی کردونه ته سهرچاوه و لهویوه قهواره یه ک بو داهینان ده دوزیتنه وه، به وه ی دهق چی ده لی و پهل بو کوی ده کوتی و هیلی درامی به سر چ خه رمانیکدا ده کیشی، لهو میانه شدا توانسته کانی نووسه ر به یان ده کا و ناسوی تیروانینی یه کالآ ده کاته وه.

له کاتیکدا، لهو نیوه نده دا — له نیوان نهو دوو بهر هییه دا — هیچ شوینیک بو هونه ری (چون نووسین) نه ماوه ته وه و پیده چیت نه مرؤ وردبوونه وه له په گز و پیکهاته کانی دهق به کرده یه کی زیده له قه له م بدری و زور جاریش به کاری دادوه رو پولیس!... یاخود تاووتوی کردنی هموو نهو رایه لانه ی پیکه وه جیهانی تیکسته که ده خه ملین نقومبوونیکی بی نامانج بیت و نیزافیه کی نوی نه هیینه بهرهم. روونتر، نهو بیرو بوچوون و ناوه پږکه ی لهو جیهانه وه ده ستگیر ده کریت سهنگی مه حه کی داهینان و سهرکه وتن بی و فورم و په گز و چینه کان به بی بایه خ ناوزده بکری.. که نه مهش خو ی له خویدا بوچوونیکی

ناچوره و بدلکو له بنه رته تدا کردهی داهینان له یه کدم و دوا جاردا بو توانستی هوندری (چون نووسین) ده گه پته وه که به تایبه تمندی و شیوازی نووسهر ده ژمیردریت.

به ریکی تری نهو بو چوونانه پینان باشتره واقعی ناوه کی دهق وهک جیهانیکی سهر به خوی نهنديشه له واقعی دهره کی دابرن و په یوه نندیه کانیان لیک جودا بکه نه وه، به لام که کار ده گاته سهر توژینه وه له ره گز و پیکهاته کانی نهو جیهانهش، توژره وه به وه تاوانبار ده کریت که دائیره ی نفوس بو دهق داده نی و نا کریت به و چه شنه پروانته کاره داهینراوه که.

من لیره دا له سهر نهنديشه ی تایه تی و جیهانی ناوه کی رومانه که کار ده کدم و بو چوونه کانم ده خمه روو، به واتای مخرجع ته نها له ناوه وه ی رومان خویدا بیت.. نیت له لام لیکچوون و لیکنه چوون چ گرنگ نیه و وهک به ره میکی رومان له سهری راده وه ستمه وه، بدلکو وا دهر وانغه نه م ده قه که دووهم هه ولی رومانوسینی نووسهریکه و هیچی تر.. بینگومان هیچ به ره میکیش له هله و که موکوری به دهر نیه و دلنیاشم ره های کاملبوون له هیچ تیکستیکی نه ده پیدا بوونی نیه به دریا ی میژووی مرقایه تی، به لام لوژیکی نهنديشه، زه مینه ی نهو جیهانه تایه ته به شیوه یه کی نهو تو له که موکوری ناسایی تیده پهرینی و جی بایه خ و روونکر دنه وه یه، هه موو نهو لوژیک و زه مینانهش له ناو دروستی نهنديشه دان و پرسه کانی بهر له تیکستن که له میانی پرسی (چون نووسین) دا دینه کایه وه و پاش کرده ی (چی نووسین) سهر هله ده دا و پاشان ده گاته سهر رووپه ر.. چونکه چی نووسین پرس و مه رامه کانی نووسهره بهر له گه یشتن به برو که یه کی دیاریکراو، به لام چون نووسین کرده ی پاش به ده ستهینانی برو که یه و له ویدا هه موو رایه ل و پیکهاته کانی تیدا

ده خدمليټريت، هر له ویشدا نه فراندن دیته بوون و ده سولاتی نووسدر به نه انجام ده گه یه نریت.

سدره تا ناماژه به وه ده کم که بیروکه و بابه تی نه م رومانه که ره سیده کی شیاوه بو هونه ری رومان و رووداویکی زیندووه و ده هیټ له ژانریکی وهك روماندا به رجه سته بیټ، به لام له لایه کی دیه وه، خولقاندنی نه و جیهانه خاوه نی زه مینه یه کی پته و نیه و هندیك له ده رگا کانی کلیلی شیاوی خوینان بو دیاری نه کراوه و به سانای ده کرینه وه، یا خود بی کلیل له سدر پشتن و کراونه ته وه له سدر دیمه نه کان، به واتای جیهان و فانتازیا که ی خاوه نی سدره تا و کوتایه و له خالی ده سپیکه وه گشت ده کا و گورانی به سدر دا دی، به لام لوژیکی کروکیان سسته و لیره و له وی به سدریدا باز ده دات. له پیناوی روونکردنه وه ی نه م بوچوونه شدا گشتیکی تایه تی به زه مینه ی ده که ده کین تا نه و پرسانه ده ستیشان بکه ی که به ر له رومانی نیوارهی په روانه پیویست بوون بکرین و که چی فه راموش کراون.

له کوتای رومانه که دا، پاش نه وه ی گیره وه (خه ندانی چکوله) له نووسینی چیروکه که ی ته واو ده بیټ ده لیټ: "ده شزانم فه تانه به تو وره یی و نی ره یه کی زوره وه نه م چیروکه ده خوینیته وه، به لام دوا جار باوه شم پیاده کات و ده لیټ: خه ندان، قهیدی نییه، خه می من مه خو، باواییټ.. باوا.. — ل ۲۵۴"، نی مه ش له ده ستیشان کردنی لایه نه کانی چیروکه که ی خه ندان دا ده پرسین: ناخو فه تانه له خویندنه وه ی چیروکه که دا نی ره یی به توانسته کانی گیرانه وه و نووسینی خه ندان ده بات!؟

له ده سپیکی رومانه که دا ریشه ی رووداوه کانی نیوارهی په روانه، رووداوه کانی نه و نیواره یه، به وهرزی خوین ده ست پیده کا و دوو ره هندی

بندەرەتى پىكدههيتى بۇ رۇنانى سەراپا جىھانەكە، بە ماناى وەرزی خوین
و قوربانى دەبیتە مدلبەندىك بۇ تەقاندنەوہى شتەكان و سەرەتای ھەموو
رپووداوە يەك بەدواى يەكەكان، ئەو دوو رەھەندەش ئەمانەن:
يەكەم: بەرپەرچ دانەوہ و ھەلوپست وەرگرتنى پالەوانى سەرەكى
(پەروانە) لەدژى ئەو دابونەریت و پاشخانە كۆمدلایەتییەى لە بەرھەمى ئايین
ماونەتەوہ و لىيان بىزارە و لای خوێوہە سنورىكىيان بۇ دادەنیت، بەلكو بە لادان
لىيان بەرھەلستى خوۋى دەنوینى، ئەمەش تیشكەكانى بەرايى دوو جىھانى دژ بە
يەكى تىدا رەنگدەداتەوہ كە لە پاشاندا سەرھەلدەدات، پەروانە بۇ دەبرپىنى ئەو
حالەتە "دوچار بە ھەسرەتییكى كتوپرەوہ گوتى: خەندانى چكۆلە، دەزانیت من
جەژنىكى دىكە لیرە ناچم؟ - ل ۷".

دووەم: گەشتن بە پەيوەندى نىوان كارەكتەرە سەرەكییەكانى رۇمان و
يەكەم بىننى فەرەيدونى مدلەك(۱)، لیرەشدا ھەر دوو پرسەكان بۇ چىننى ئەو
ئەندیشەيە يەكالا دەبیتەوہ، بەلام پرسى سىيەم بوونى نىيە بەر لەئىوارەى
پەروانە، كە ئەویش ئەو پرسىارەيە: ئايا بندەمالەى خەندان تواناى بەشدارىيان
ھەيە لە و وەرزی خوین و قوربانىدەدا تا ئەوانیش وەك خەلكى شار بەر لەجەژن
قوربانى بېدشەوہ؟ ئیمە دەزانن كە باوكى خەندان و پەروانە سالانە بەر لە
قوربان بەو كارە ھەلدەستىت و پىشەى وى فرۆشتنى بازن و ئەنگوستیلەو
لاگىرەيە لە بازار و گوزەرى زەرەنگەرەكاندا، بەواتاى زەرەنگەر نىە و دەشىت
دوكانىك ياخوود شوپىنكى لەو بازارەدا ھەبیت بۇ فرۆشتنى شەكەكانى كە
ئەوانیش لە زىو و زەرد و مادەى كانزايى تر پىكدين و رەنگە بەدرىژايى رۆژ ئەو

(۱) يەكەم بىننى لە دیدى خەندانەوہ.

بره پاره‌یه‌ی چنگ بکه‌وئیت که جگه له بژیوی ژیانی رۆژاندیان به‌شی شتی دیکه
 نه‌کات، به‌شی ئەو قوربانیه نه‌کات که سالانه به‌شداری تیدا ده‌کات، به‌تایبه‌تی
 له‌و وه‌رزی خوینه‌ی به‌رفراوانتر باسی لیوه کراوه "من و ئەو سینی خیراتی ئەو
 وه‌رزه‌مان خسته سهر سه‌رمان و له‌مال ده‌رچووین، له‌سه‌فه‌ری سیه‌مه‌دا بوو له
 کۆلانیکی دووردا، کۆلانیکی له‌وه‌وبه‌ر نه‌ماندیوو، له‌کوچه‌یه‌کی کپ و
 داخراودا... - ل ۷". ئەمه‌ش ئەوه به‌یان ده‌کات که دابه‌شکردنه که زۆره و
 حه‌یوانیکی گه‌وره‌ی تیدا کورزاوه‌ته‌وه تا به‌شی ئەو کۆلان و کوچانه‌ش بکات
 که پیشتر نه‌بینه‌راون له‌ نزیکه‌ی خۆیان‌ه‌وه، (۲) ئایا ئەمه ده‌شیت له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی
 به‌و شیوه نیمچه مامناوه‌ندیه بوه‌شیت‌ه‌وه که خاوه‌نی ده‌رامه‌تییکی موته‌وازیعی
 بی‌ژیانه و هیچی‌تر؟! له‌و سه‌رده‌مه‌شدا که زه‌مه‌نی رۆمان ئاماژه‌ی پیده‌کات؟!
 له‌کۆتایی رۆماندا ئەوه‌ش به‌رجه‌سته بووه که ئەو باله‌خانه‌یه‌ی تیایدا
 ده‌ژین هی خۆیان‌ه، پاش مردنی دایک و باوک و سه‌فه‌ری براکان بۆ ده‌ره‌وه‌ی
 ولات بۆ خه‌ندان به‌جیماوه، ئەوه‌تا دوا دیاری براکان "بریکی زۆر پاره و
 پسوله‌یه‌کی بچوک و ره‌شباوی تاپۆ بوو - ل ۲۵۰" ئەمه‌ش له‌ پیناوی رۆمان و
 ره‌خساندنی که‌شیکه له‌بار بۆ خه‌ندان که تیایدا بجه‌وئیت‌ه‌وه و درێژه به‌ژیانی خۆی
 بدات، بۆ ئەوه‌ی ته‌نها بمینیت‌ه‌وه و بپه‌رژیت‌ه‌وه سهر نووسینی ئەم چیرۆکه، له‌پشتی
 ئەم دۆخه‌شه‌وه ئەوه ده‌رده‌که‌وئیت که کاره‌کته‌ره‌کان به‌ ویستی رۆمان ره‌فتار
 ده‌کدن نه‌ک رۆمان پشت به‌ خه‌سله‌ته‌ تایبه‌تیه‌کانیان ببه‌ستیت، به‌لکو ره‌وتی
 رۆمان چۆن بیه‌وئیت گه‌مه به‌ کاره‌کته‌ر ده‌کا و له‌ پیناوی گه‌یشتن به‌و قۆناغه‌ی
 تری جیوه‌ی ده‌یانگۆریت.

(۲) وه‌ک ئاماژه‌ی پندراوه: له‌ حه‌وشه‌که‌دا، له‌ناوه‌راستی چیمه‌نه‌که‌دا ئەو گا زه‌به‌لا‌حه‌یان ده‌گوری... له‌و
 ده‌قیقه‌یده‌وه که گا‌که‌یان سه‌ربری/ل ۶.

ئو برایانهی له دواي ونوونی پهروانه ئیدی بوخچه کان ده کڼه وه و
 خه نجه ره کانیاں ده ردینن، ئو برایانهی له بردنی خه ندان دا بو مالی پوور
 قوتابخانهی خوشکه توبه کاره کاندای هیچ هه لویستیکیان نه بووه و گوئیان نه داوه ته
 چاره نووسی خه ندان، ئدی چوون وا له ناکاو به خویناندا ده چنه وه و پاش گسک
 لیدانی هه موو که لویپه له کانی ناو مال، بریکی زور پاره و پسه لوه و ره شباوهی
 تاپوی ئیمزاکراوی بو جیدیلن و بیریاں له فروشتنی خانووه کدش نه کردوته وه تا
 پی بگه نه ولاتانی ئه وروپا؟... یاخود پیوستیان به و بره پاره زوره ش نه بیته که
 جیان هیشتوه!.. هه موو ئه م پرسیارانه به وه لیکده دهینه وه که ره نگه براکان
 وه ک جاران نه مابن و هه موو گورابن، به لکو کوره کانی جاران نین و به خویناندا
 چوونده وه... ئه گه ر ئه وه خالی وه رچه ر خانی بیر و تیروانینیانه، ئدی له پاشاندا
 بو خه ندان هه رگیز ناو نیشانیکی له وانه وه بو نه هات؟ بو تاقه نامه یه کیشیاں بو
 نه نارد و به سه ریاں نه کرده وه؟! که ئه مه ش جگه له به ده ر خستنی هه مان
 خه سلته تی نه گورایان چیدیکه نیه و چه ند وینه یه کی دژ به یه ک ده خاته روو. به
 مانای رومان باریکی گران له کاره کته ر ده نیته که نایوانیته .

پاش وه رزی خوین، که سیتهی ناوه ندی (نه سه ر دینی بو نخوش) مه لبه ندی
 سه ره کی نیوان کاره کته ر و رووداوه کانه و به شیك له چیرۆکه که بو خه ندان
 ده گیریتده وه.. به لکو بی بوونی ئه م که سیته قوناغه کان دروست نابن و
 عه شقستان نایه ته بوون، له پیناوی گه یشتن به و یوتوپیا یه ش پیوسته پالنه ر و
 هویه کان بینه پالپشتی ئه م گه شته... وه ک ده بینین، له دواي ناومید بوونی
 (گوفه ندی په یکه رتاش) و (دلارام) له پیکه گه یشتن و پیکه وه ژیا نیاں له شاردا،
 دواي چه ندین جار له سوربوونی گوفه ند بو چوونه داخوازی دلارام و
 ره تکرده وهی یه کجاره کی له لایدن باو کیده وه، توشی نشوستی دی و ئه و برپاره

ده‌دات پیکه‌وه هه‌لبین و ږوو بکه‌نه ئه‌و هه‌ریمه "جه‌نگه‌له" نه‌زانراوه، که
 نه‌مانیش کاره‌کته‌ری دووه‌می ږومانن و ږوټی به‌رچاویان هی‌نده‌ی فه‌ره‌یدونی
 مه‌له‌ک و په‌روانه‌ی پاله‌وانی سه‌ره‌کی نین.

که‌چی ده‌بینین (فه‌ریدون — په‌روانه) بی‌پالپشت و هو‌یه‌کی گونجاو،
 بی‌بوونی هیچ گره‌فتیک له‌چوټی نیوان خه‌سه‌له‌ته‌کانی خیزانه‌کانیان، ئه‌و به‌ریاره
 ده‌دهن و پاش ئه‌وان ده‌گه‌نه عه‌شقستان، له‌کاتیکدا له‌ږووی چینه‌یه‌تی و
 کومه‌لایدیه‌وه زوړ لیک نزیکن و چوونیه‌کن، پی‌ده‌چیت ئه‌گه‌ر فه‌ره‌یدون به‌چینه
 داخوازی په‌روانه کاره‌که‌ی مه‌سه‌ر بیت.. ته‌نها له‌گوشه‌یه‌که‌وه ئه‌وه‌مان بو
 خراوه‌ته ږوو که‌چهند هاوه‌لیکی فه‌ره‌یدون تیرباران ده‌کرین و چ
 په‌یوه‌ندیه‌کیان به‌باری چه‌سپاو و ده‌روونی فه‌ره‌یدونده‌ی نه‌ی، ته‌نها هی‌نده‌ی نه‌بیت،
 نه‌فه‌ره‌یدون و نه‌په‌روانه قایل نین به‌ژیانی ئاسایی خو‌یان و ئاره‌زووی جی‌گورکی
 و ته‌نیایی و گه‌شت و سه‌فه‌ر ده‌که‌ن له‌جه‌وه‌رده‌ا، به‌م پی‌ه‌ش بیت، ده‌بیت شار
 چوټ بکری و ئه‌وه‌ی خاوه‌نی ئه‌و هه‌سته‌ی بیت ئیدی پی‌ویسته‌ی ږوا و دوور
 له‌خه‌لکی و ژینی قه‌ره‌بالغی بژی!

نه‌سه‌ره‌دینی بو‌نخو‌ش که‌هی‌نده‌ی په‌رو‌شی پیکه‌گه‌یشتنی عاشقه‌کانه، بو‌چی
 به‌ر له‌وه‌ی به‌ریاری چوونه‌ی ده‌ره‌وه و پی‌شمه‌رگایه‌تی بدات، فه‌ره‌یدون و خو‌یشی
 له‌و گه‌رده‌اوه ږزگار نا‌کا و هیچ نه‌بیت له‌ستو‌دیو‌که‌ی خو‌یدا فه‌ره‌یدون دانانی
 ئیش بکات؟.. ئه‌و فه‌ره‌یدونده‌ی که‌نانه‌وايه‌و له‌گونک گرتنه‌وه بی‌ته‌هاوه‌لی
 گو‌فند له‌تاشینی په‌یکه‌رده‌ی ئه‌ی بو‌نابیته‌ی وینه‌گریکی شاره‌زا و سو‌دی‌کیشی
 هه‌بیت بو‌نه‌سه‌ره‌دین له‌و ماوه‌ی دریزه‌دا که‌پیشه‌که‌ی ږاگرتووه!! ئیمه‌له‌م
 بو‌چوونه‌دا مه‌به‌ستمان گو‌ږینی په‌وتی ږومان نیسه‌هی‌نده‌ی دروستی ئه‌ندیشه
 به‌رپر‌سیار ده‌که‌ین.

دوای گدیشتن به عهشقستان و ناگادارندهبوون له لایدن نهدسره دینی بوخۆشدهوه له شیوهی ژیان و گۆرانکاریهکان، خەندان پدنا دهباته بهر گێرانهوهی بهشیکی چیرۆکه که له گێرانهوه و پێزانینی (مهعسومه) که ئهویش له دارستاندا ژیاوه و دهچیته قوتابخانهی خوشکه تۆبهکارهکان له ئهجامدا، زانیی سهرایای رووداوهکان له دهفتهرهکانی (میدیای خهمگین) به دهست دههینیت، سود له نووسراوهکانی دهبینی و دهیته ئاویندیهکی روونی ئه و ژیندیای که له جەنگه لدا دهیبه نه سهر... ئهمهش له و سهرچاوه یهوه که میدیا لاله و ههر له مندالییهوه قسه ناکات ههر بۆیه چەند دهفتهریکی یاداشتهکانی خۆی ههیه و لهویدا پارسهنگی لالییه کهی خۆی ده داتهوه.

ئهم کاره کتیره خۆی له خۆیدا جیی سهرنجه و مهلبهندی پێزانینی رووداوهکانی عهشقستانه، به لکو دهنگیکی سهرهکیه له پیکهینانی ئه ندیشهی رۆماندا و رۆلی گرنگی خۆی ههیه... ئیتر چ پێویست دهکات هۆی لال بوونی بکریته تهلیسم و چەند جارێک وهك يهك دووباره بکریتهوه و هینده گهوره بکریت! فهتانه دهلیت: "میدیای خهمگین ههزی له مانگ بوو، هینده ههزی له مانگ بوو پینه دهچوو بتوانیت به بی مانگ بژی، ئه و شهوانه ی که مانگی نه ده بینی زۆر خهمگین ده بوو، شهویکیان که میدیا هیشتا مندال بوو مانگی نه بینی، له مال چوه ده ری تا به دوای مانگدا بگه ری، له جیاتی مانگ کتییک کی کۆنی هینایه وه بۆ مائی، کتییک که له بهر ده رگای کۆشکیکی کۆندا دۆزیوو یه وه، که باسی چۆنیتی مردنی شاعیریکی ده کرد، میدیا بهر له وهی کتیبه که تهواو بکات، تووشی نه خۆشییه کی کوشنده بوو - ل ۱۳۵"، ئهم ههز و خولیا و عه ودالیهش بۆ بینینی مانگ نهک ته نها له مندالییدا، به لکو له گه وره بوون و ژیا نی دارستانیشدا تینی ههر ماوه و نه کورژاوه ته وه، له کاتی کدا

هیچ پرسپاریک له باره‌ی ئەم گه‌وره‌کردنه‌وه نه‌کراوه و نه‌ئیمه و نه‌خویندر و نه‌خه‌ندانیش نازانین بۆ؟! (٣) چونکه سوود وه‌رگرتن له‌یاداشته‌کانی ئەم کاره‌کته‌ره هینده‌ی هێزی پێزانین و بینینه‌کانی خه‌ندان و نه‌سره‌دینی بۆخۆشه و رۆلی گێرانه‌وه‌کانی چی له‌وان که‌متر نیه، به‌لکو بی‌ده‌فته‌ره‌کانی میدیا عه‌شقستان و رپه‌ه‌وی رۆمان ناهاوسه‌نگ ده‌بی و نایه‌ته‌بوون، به‌لام بۆچی هه‌موو کاره‌کته‌ره‌کانی دی گرنگیان پێدراوه و که‌م تا زۆر رابردوو و خه‌ون و خولیايان ئاشکرایه و زه‌مینه‌یان بۆ ره‌خساوه، بۆ نمونه نه‌سره‌دینی بۆخۆش هه‌موو رووداو و به‌سه‌ره‌اتی ژیا‌نی که‌سه‌کان وه‌ك شته‌وه‌ی فیلمیک ده‌بینی و فه‌ره‌یدونی مه‌له‌ك و په‌روانه‌ خولیا‌ی گه‌شت و نه‌گیرسانه‌وه‌یان (وه‌ك په‌پوله) له‌ جی‌گه‌یه‌کدا و... زه‌ینه‌بی کویستانی که‌سیکی سارده و له‌ قوتابخانه‌ی خوشکه تۆبه‌کاره‌کاندا هه‌موو هه‌ست به‌و سه‌رمایه‌ی ده‌که‌ن کاتیك به‌ لایاندا ره‌ت ده‌بی و چه‌ندین روونکردنه‌وه و هۆی تر له‌ باره‌ی که‌سه‌کانی ديه‌وه، به‌لام بۆمیدیا هه‌ر هینده‌س بی‌ت که‌ عه‌ودالی بینینی مانگه و هه‌چی‌تر؟! ته‌نانه‌ت بتوانی‌ت له‌ ته‌مه‌نی چوار سالیه‌وه بنووسی بۆ ئەوه‌ی که‌لینیک نه‌مینیته‌وه، پاساوێک هه‌بی‌ت بۆ نووسینی یاداشته‌کانی، که‌ ئەمه‌ش له‌ لۆژیک به‌ده‌ره و چوار سال پێده‌چیت به‌

(٣) فه‌تانه‌ی لیژان! له‌ هۆینه‌وه و گێرانه‌وه‌ی چیرۆکدا ئەمه‌ پاساویده‌تی: دواتر پزیشکه‌کان به‌ باوکمیان گوت: هۆی قسه‌نه‌کردنی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئەوه‌ی که‌ میدیا ده‌زانیت ناتوانیت له‌ گه‌ل مانگ دا قسه‌ بکات، ده‌زانیت هه‌رگیز ده‌نگی به‌مانگ ناگات. له‌بەر ئەوه به‌ بیده‌نگی درێژه به‌ عه‌شق‌کانی خۆی ده‌دا/ ل ٢١٣ - ٢١٤. ئەم نوکته‌یه‌ش زۆر سه‌یره، چونکه پزیشکانی قورگ و گورێ بوونه‌ته‌ ده‌روونناس و تیۆر به‌سه‌ر میدیا دا ده‌چه‌سپین، وه‌ك ئەوه‌ی هه‌موو ئینسانه‌کانی سه‌ر زه‌وی ده‌نگیان بگاته‌ مانگ و تنه‌ها میدیا‌یه‌ لێ بی‌ه‌شه! به‌ پتی وه‌ی ئەو پزیشکه‌ عه‌نتیکانه‌ بی‌ت به‌شه‌ریه‌ت و خۆشیا‌ن ده‌برو لان بوونایه‌ ماده‌م خاوه‌نی هه‌ستیکی به‌وجۆره‌ بن!!

بېی رۆژمیری ژبانی سهر هه‌ساره‌یه‌کی تر حسابی بۆ کرابیت! ده‌ستدانه پینووس و وینه‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند پیتیک ده‌بیته‌ نووسین؟!

ره‌نگدانه‌وه‌ی بې‌پالنه‌ری خولیا‌ی ئەم که‌سیتیه — که‌ته‌نها مه‌یلێکه لای من بۆ شوینی دوور و گه‌شتکردن — بې‌باسکردن و وه‌ستان، بې‌ده‌ستیشانکردنی هۆو پالنه‌ره‌کان ته‌وزیف نابی و له‌که‌سیکی که‌م ئەقل ده‌وه‌شیته‌وه‌ هینده‌ی لالیکی به‌دبه‌خت، نایا بۆ ئەم که‌سیتیه‌ هه‌یج پرسیارێک کراوه که بۆچی له‌ مندالیدا به‌دوای مانگدا بگه‌رێ و کتیبیک بدۆزیته‌وه‌ باس له‌مه‌رگی شاعیرێک بکات، دوچاری نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌ی بکا و ئەو خه‌ونه (بې‌خه‌ونه‌ی) لی گه‌وره‌ بکریت تا راده‌ی به‌ئه‌فسانه‌کردنیکي بې‌ئامانج؟!

رۆنانی رایده‌له‌کانی سهره‌تا و بۆ گه‌یشتن به‌وه‌ هه‌ریمه‌ نه‌زانراوه‌ش، خۆی له‌ خۆیدا کاره‌کته‌ریکی خولقاندوه‌ که‌ به‌رده‌وامی بیه‌خشیته‌ ئەو جیهانه‌ و هه‌زی نه‌ندیشه‌ی به‌تین ده‌کات، نه‌ویش که‌سیتی (گۆڤه‌ندی په‌یکه‌رتاش)ه، له‌ گه‌ل هاتنی ناویدا پېشبینی ده‌کریت ئاسۆیه‌کی به‌ر فراوان له‌ده‌ق ته‌شه‌نه‌ پیک و هاوکیشه‌کان به‌ لایه‌ کدا بیات... به‌لام تاوه‌کو نه‌گه‌ینه‌ عه‌شقستان نازانین بۆچی ئەم کاره‌کته‌ره‌ خۆی خستۆته‌ نیو نه‌ندیشه‌ی رووداوه‌وه‌.

ئه‌ویک ئاسۆیه‌کی هونه‌ری هه‌یه‌ و تێروانینه‌کانی جیاوازترن له‌ که‌سی ئاسایی، هاوتای که‌سیتی (فه‌ره‌یدونی مه‌له‌ک)ی نانه‌وا ده‌بیته‌وه‌ له‌ خه‌ون و بۆچوون و بیرکردنه‌وه‌دا.. ئەو ته‌نها له‌و پرسه‌وه‌ هاتۆته‌ بوون که‌ ئەگه‌ر عاشقان بگه‌نه‌ عه‌شقستان له‌وی چۆن بژین تا به‌رده‌وام بن له‌ مانه‌وه‌یان... نایا ته‌نها به‌خواردنی به‌ری دره‌خت ده‌توانن بژین، که‌ له‌مه‌شدا هه‌ر به‌ته‌واوبوونی وه‌رزی هاوین و هاتنی سه‌رما و نه‌مانی به‌ری دره‌خته‌کان، به‌لکو مرداربوونه‌وه‌ی زۆرینه‌ی بالنده‌کانی جه‌نگه‌ل به‌هۆی هه‌سته‌ تایبه‌تیه‌کانی په‌روانه

و بەگەردو تۆز بوونیهوه کۆتایی بێ دی، بەر لەو کۆتایی و پەرەوازه‌بوونه،
ناکریت شتیکی تر جیگای ئەوه بگریتهوه!

هەر لێره‌وه‌یه گۆفەندی پەیکەرتاش پێویسته هونەر‌مەند بێ و بتوانیت
پەیکەر دروست بکات، دە‌لیلە‌کە‌شیان بێگە‌یه‌نیتە‌ شارە‌کان و بفرۆشیت،
بە‌لکو پێویسته هەمووانیش فیری پەیکەرتاشین بکات تا باشتر بە‌ده‌ست بهێنن..
لێره‌شدا هونەر وه‌ک هەر کالایه‌کی تر رەفتاری له‌گە‌لدا کراوه و بۆ ئەو
مە‌به‌ستە‌یه‌ بازاری هەبیت، بازاری بازرگانی و هۆیه‌ک بێت بۆ دا‌بین‌کردنی ئازوقه
و جل و بە‌رگ، لە‌م رە‌هە‌نده زیاتر هونەر (پەیکەرتاشین) هیچ رۆ‌لێکی تری
داگیر نە‌کردوه له ئە‌ندێ‌شه‌دا، بە‌لکو تە‌نها یه‌ک وه‌زیفه‌ی دیاری‌کراوی هە‌یه،
لە‌پێناوی گە‌یشتن به‌ دواین ئی‌واره‌ی پە‌روانه‌ش، دە‌خوازیت کۆتایی به‌خۆی
بهێنێت تا ئە‌و قۆ‌ناغه تە‌واو بێت و قۆ‌ناغی پاش ئە‌وه دە‌ست پێ‌بکات!..

"له ئی‌واره‌یه‌ک له ئی‌واره‌کانی سه‌ره‌تای پایزه‌دا، ئە‌و گە‌نجە‌ چاوشینه‌ له
شاره‌ دووره‌کان گە‌رایه‌وه و هە‌واییکی گە‌لیک خرابی پێ‌بوو، ئە‌و هە‌موو پیاوانی
جە‌نگه‌لی کۆ‌کرده‌وه و گوتی: چیت تاشینی پە‌یکه‌ری ئە‌و عاشقانه سوودی نییه،
جە‌نگ له هە‌موو جیگایه‌کدا هە‌لگیرساوه، زه‌وی ئاگری گرتوه، له‌ جو‌ره
زه‌مانیکی وا دا کە‌س ئاماده نییه پە‌یکه‌ری عاشقان بک‌ریت، من چە‌ندین رۆ‌ژه
به‌و توره‌کانه‌وه ده‌گه‌ریم، کاتیکی زۆ‌ره‌ شارە‌و شارە‌ ده‌کە‌م، بە‌لام چیت کە‌س
سه‌یری ئە‌م پە‌یکه‌رانه ناکات - ل ١٤٦"، ئیتر له‌ دواتر دا پاشماوه‌ی دوا کۆ‌مه‌له
پە‌یکه‌ری عە‌شق به‌ شکاوی و تو‌ردراوی له‌هە‌موو کونج و کە‌لینیکی دارستاندا
دە‌بینیت، تا ئە‌و راده‌یه‌ی وایان لیدیت منداله‌کانیش به‌ بێ‌بایه‌خ تە‌ماشایان
ده‌کە‌ن و پە‌یکه‌ری بێ‌بازاری ئە‌و عە‌شقه هە‌لده‌ده‌نه‌ نیو ئاوه‌کانه‌وه.. له‌و
پە‌یکه‌ره‌شدا که وه‌ک پاشماوه‌یه‌کی پە‌روانه‌ دوا‌جار بۆ خە‌ندان دە‌مینیتە‌وه،

گومان‌کردن له وه‌می عه‌شقستان و به‌حقیقه‌ت‌بوونی و به‌لکو تن‌ها پاشماوه‌یه‌ك
 بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی یاده‌وه‌ره‌یه‌کانی په‌روانه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات که به‌رپیکه‌وت له
 بازاردا ده‌کردی و ده‌گاته ده‌ستیان، نه‌گه‌ر وه‌ك ده‌فته‌ره‌کانی میدیا نه‌و
 په‌یکه‌ره‌ش له‌نیو نه‌و سه‌رپۆشه جی‌ماوه‌دا ده‌ستگیر بکرایه بایه‌خیکی تری ده‌بوو،
 به‌لام تن‌ها نه‌وه‌ی تیدا دیاری ده‌دا که نه‌گه‌ر هونه‌ر بازاری نه‌بی‌ت ئیتر به‌ره‌وی
 نامینی و رۆلی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات، پیم وایه نه‌م تیروانینه‌ش برپیک سه‌خته و
 له‌رونکردنه‌وه‌یدا خه‌ته‌ر ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه.

دوا پرسیاری سه‌ره‌کی ده‌رژیت‌ه‌ نه‌و وته‌یه‌ی په‌روانه‌وه که چه‌ندین جار
 دوباره ده‌بیته‌وه و جار له‌دوای جار دل‌نیا‌کردنه‌وه‌ی تیدا‌یه، نه‌ویش "که‌م‌ردم له
 یادم نه‌ک‌یت" چه‌نده‌ها جار زایه‌له‌ی نه‌و ده‌نگه له‌گویی خه‌ندان دا
 ده‌زرینگیت‌ه‌وه، یان به‌سه‌ر پشتی نه‌و وینانه‌وه ده‌گیرسیت‌ه‌وه که په‌روانه ده‌یدا به
 هاوه‌له‌کانی... ده‌کریت بلین یه‌که‌م و دوا هانده‌ری نووسینی خه‌ندانیش بۆ نه‌م
 چیرۆکه له‌گه‌رانه‌وه‌ی په‌روانه‌دا زه‌بری نه‌و وشه‌یه‌یه که په‌روانه جه‌ختی له
 سه‌ر ده‌کاته‌وه، به‌لام له‌لایه‌کی دیه‌وه په‌روانه خاوه‌نی هه‌ستیکی قوولی
 خۆیه‌تی و له‌وه‌رزی خوین و گه‌یشتی به‌عه‌شقستان و هه‌موو کاته‌کانیدا
 ده‌سته‌رداری نابێ و باوه‌ری ته‌واوی پیه‌تی، نه‌ویش نه‌وه‌یه: "هه‌موو شته‌کان
 کاتین، هه‌موو شته‌کان هه‌ر بۆ چه‌ندانیک ئاوا دیار و به‌رجه‌سته ده‌بینرین، نه‌گینا
 دواتر شت نیه نه‌بیته ته‌پ و تۆز. هه‌موو شته‌کان ده‌بنه ته‌پ و تۆز - ل ٦"،
 یاخود: "فه‌ره‌یدون نه‌م جه‌نگه‌له‌ ده‌مریت.. هه‌موو نه‌مانه‌ش که لی‌ره‌دان له‌یاد
 ده‌چنه‌وه.. ده‌بنه سه‌راب.. ده‌بنه تۆز، تۆزیک‌ی ورد و بی‌مانا - ل ١٨٣".

په‌روانه نه‌م جو‌ره تیروانینه نه‌گۆره‌ی هه‌یه بۆ دونیا و بوون، بۆچی
 ده‌بی‌ت له‌و نیگا گشتگیره‌یدا خه‌ندان جیاواز بێ و بمینیت‌ه‌وه تا له‌یادی نه‌کات،

ئەو کە باوهری وایه ههموو شته کان کاتی بن و لهیاد بچندهوه، ئیدی گهراندوهی کهسیتی خۆی له بیروخه یالی کهسیکی تر دا که ئه ویش له بنه رتهدا ههمان خهسلهتی بوونه گهرد و تۆزی هه بیته، ئیتر چون هینه پیداهرتنی تیدایه بو ئه وهی له یادی نه کهن و ده بیته خه میکی سه ره کی له لای؟!

له کو تایشدا ئه وهی پیوستی به ئاماژه پیکردنه، ئه وهیه که ئه م پرسیارانه به ره می پرسی ده ق نین که دروستیان ده کا و له سه ر خاکی خۆی ده یانرویتی، به لکو ئه و پرسیارانه که به ر له ده ق ده خوازن هه بن و خۆیان فه رز ده کهن، به و هیوایه ی کاری ره خه نش که شفکردنی ئه و به رده له قانه نه بیته تا دیواره کان برمینی و خاپووریان بکات، هینه ی کار و ئه رکی بو دۆزینه وهی به رده له قه کان بی تاوه کو له شوین و جیگه ی خۆیاندا پتهوتر و توکمه تر دایانبنیته وه و باشر جیگیر بن.

تییینی:

سه رباری ئه م پرسیارانه، ئه م رۆمانه ویستگه یه کی تیدا نیه ئارام بی و پرسیارگه لیکی به م چه شنه یه خه مان نه گرن، بو غمونه، سحری په پوله ده بیته چی بیته تا له قوتابخانه ی تۆبه کاراندا یاساغ بیته؟ کتیبخانه له نیوهندی بازار دا بسوتیتری و داموده زگای ده ولته لی بیده نگ بیته! په روانه قوتابیه و ماکیاژ ده کات! سی قولی ئیواران له گه ل فه ره یدون و ره زای دلخوشدا (که کهسیکی بیخه م نیه و نازناوی دلخوشه) باسی گه شت بو ولاتانی بیگانه ده کهن و نه خشه ده کیشن، که چی له پیناوی رۆماندا دوورترین شوینی خه ون و خولیا له عه شقه ستان تیناپه رینی و ئه وانیک که گه شت و سه فه ر پیناسیانه تا ویستی رۆمان وان و ئیدی ئه و خه سله ته یان لی ده سه نریته وه! ... ههسته کانی په روانه بالنده

ده کوژئ و گه لا سيس ده کات و هدر باشه زهوی ژیر پی قه لښ نابات یاخود
دوئی عدشقستان نایه تدوه یدک!

تدلیسمی په شهبای خندندان و کهچی له گرننگترین رووداودا که
کوشتنی پروانه و میدیایه له ژیر سفره وهیه و!!، چندان و چندان پرسیاری
لوژیکی تر هډن و هدموو بو خویندیری راسته قینه یان جی ديلم.

تدنها شتيك كه ماوه بوتريت تدوه يه:

ته گهر هدموو رومانه که، هیله درامیه که دی تدوه بیت عشق له ولاتی
دهف به دهست و توبه کاراندا گونا هو لادانیکی مروی بیت، دهرچون بیت له
یاسا و پرسیایینی و ناسمانیه کان و شهرې بدپروژ کردنه وهی دوو بهره
پیکهیتی، تدوا سهرجهم تدو دوو جیهانه دژبده که له هیمایه کدا گرد
بووندتدوه و له ههستیکی خیرا دا پالنه وانی رومانه که دی بهو ناراسته یه دا بردووه
که له بونی ریحانه دا دهرک و پیزانیی خوی بو جیا کردنه وهی جیهانه کان
بخه ملیتی، واته تدنها بونی ره یحانه بهسه بو تدوه ی بهره یه ک به پروژ کردنی لی
داجالری و سیمبولیکی نیگه تیف بخاته وه. به مانایه کی دیکه، تدو شهره شهریکه
له دژی بهره ی بون ریحانه کان و دونیای ئیوارهی پروانه ی لی پیک دیت.

نوسهر له کوټایی رومانه که دا، بونی ریحانه کانی کردوتدوه به هیمای
دهموه ختی هاتی ژیان بو خندانی چکوله، کروکی ژیان و زایه ندی و
به رده و امبوونی له ژیان، وهک چون سهره تا هیمایه کی سیکسی نیگه تیف ده دات
به دهسته وه که له ژیانی مالی پووردا کچینی له خندان سهندووه، بو
به رده و امبوون و سهر له نوی ژیان وهش هه مان هیما کار ده کاته وه، دهوتریت:
"خودایه، خودای گوره... یهزدانی من... تدو بونه خویه تی... تدوه تدو بونه یه
که ساله های ساله ونم کردووه... ل ۲۵۵."

لێرەدا ئەمە زەنگیکی خراپە بۆ ئاویتە کردنەوهی دوو جیهانی جیاواز،
دواتر دەوتری: "ئەمە بۆنی پاکی ریحانەکانە.. بۆنی پاکی ریحانەکان".
یەكەمجار ئەوه بەیان دەکات کە بۆنەکە سالاڤیکە و ن کردووه، واتە هەمان
هێما، دواجار لە پاکی بۆنەکەدا جیاوازی دروست دەکات و بە خاسیەتی پاک
بەریک جیای دەکاتەوه، دواتر: "خۆیەتی، بۆنی ریحانەکە" جەخت کردنەوه لە
بۆنی ریحانەیی مائی پوور بە مەرامی ویستن دەردەبرێت.

دەبینین بە باشی چاره نەکراوه ئەم ئالۆگۆر پیکردنی هێما، تەنها بە
سێفەتی پاک پۆلین نەکراوه، (خۆیەتی) ئەوه دەدات بە دەستەوه توانستی نووسەر
بەرفراوان نەبی و نەزانیت چۆن مامەڵە لە گەڵدا بکات، چونکە ئەم خالە
تیکرا هەموو ئامانجی هێلی درامی رۆمانەکە دەرمیستی و خاپووری دەکات،
لە کاتی کە تەنها بە دانانی وشەیک مەبەستەکە دەردەکەوی، ئەویش ئەوهیە:
"بۆنی ریحانەکی تر" چونکە بۆنی پاکی ریحانەکان بۆ هەر دوو جیهانەکە
دەست دەدا و چ جیاوازییەک بۆ دوورخستنەوهیان لە یەکتەری حسابی بۆ
نەکراوه، ئیتر ئیشکردن لە زماندا بوونی نیە لێرەدا چ جیای ئامرازیکیش بۆ
دەربڕین.

خوینده‌وهی دوا کتییی به‌ختیار عه‌لی
"ئیشکردن له‌دارستانه‌کانی فیرده‌وسدا"

(۱)

شاعیری مه زن ونه مری ئی سپانی " رافاییل ئالبیرتی " نه ئیت :

> lengua poema es < قه سیده یانی زمان

نهمه یه که مجارمه شیعو نه ده بیاتی بهختیار عدلی بخوینمه وه ، هه تا نه مرؤ
ده رفدت و ابووه که هیچ ده قیکی نه ده بی نه و نوسه رهم بهر چاونه که وی ، به لام
پاش نه وهی نه و قه سیده م خوینده وه ، تیبنیه کی بی شور مارم لا که له که بوو ،
که هه ولته ده م به چهند ستوونیک ده ریان برم .. نه وهی گرنکه و نه بیته جیی
نابله دی هیچ لایه ن و ده ستو و تا قم و گروپیک که و ا پیویسته بووتریت نه وه یه
: من لی ره دا تنها و تنها له و ده قه شیعییه نه دویم و که م تا زور هیچ مافیک
به خوم راناییم که ده ست بو نویسه کانی دیکه ی بواری فیکرو هزری بهختیار
عدلی بده م و به پیچه و انه وه زور به یانم خویندو ته وه و ریژ و حورمه تم بو
نویسه کانی هه یه !؟ چوارچیوهی تیبنی و گوزارشت و نوسین و رانانی من
لی ره دا بو نه و ده قه یه که ناوی (ئیشکر دنه له که سالی ۲۰۰۴ چاپی
کردووه) و نه وهی که په یوه ندی به که سایه تی نوسه ره وه هه یه ئیشی من
نیه !؟

سه ره تا هه ر که بهرگی کتیبه که هه لته ده یته وه چاوت به وه
نه که ویته که نووسراوه : قه سیده یه کی دریژ / پیویست ناکات بلین
قه سیده یه کی دریژ چونکه خوی قه سیده دریژه و هه یه زور دریژ تره وله چهند
سه دپه ره یه ک پیکدیت و نه م قه سیده یه له بهر ده ستمانایه ، بریتییه له ۲۳
بیستوسی تایتل و ناویشانی جیاوازی له خو یگرتووه و گه ر یه ک یان دوان یا

زیاتریش لەو پارچانە دەربیتین هیچ گۆرانکاریدەك نەلە بابەت و یدەكەى شیعری
 ونە لە ناوەرۆك و نەلە سییاقى شیعرەكاندا / یان با بڵین قەسیدەكەدا/
 ناگۆردریت!.. بێرۆكەى بابەتەكە لەبەر ئەوەى پێكەوه نەبەستراون و ، بریتین لە
 بیستوسى بێرۆكەى جیا ، بیستوسى وینا و ئاتمۆسفیری جیاجیا ، بیستوسى
 ژوورى سەربەخۆى نیو خانوویەك ، بریتین لە بیستوسى شیعی جیاواز، بەلام بە
 هەواو هەناسەو دارشتن و زمان و ستایلى تاكە شاعیرێك دەستەبەر بوو ، بۆیە
 تۆن و ژێى ۲۳ پارچە شیعرەكە سەر بە یدەك خاوەنن و ئەگەر ناوی قەسیدە یان
 بالادەشیعر یان تەنانەت رۆمانە شیعیشى لى بنین هەر بۆى ئەلویت لەبەر
 ئەوەى نوسەرەكەى حەسانە و پەساپۆرتى دیپلۆماسى پێه و / وەك ئەلین : كى
 ئەویرى بى بە لاتا !!! .

من ئەمەویت ئیش لە زمان و شیۆهى ئاخاوتن و گفتوگۆ و
 دارشتنى بێرۆكە و فیکری شاعیر لە لایەكەوه و دەربیرین و واتای وشە و وینا و
 ماناكانى ئاخاوتنى فیکر لە شیعردا بکەم ، بە دیویكى دیکەى رانانەكەدا
 ئەمەویت ئیش لە زمانى ئەو ئیشکردنەى نیو دارستانەكانى بەهەشتى ئەو دەقە
 دۆزەخییەدا بکەم کە ئەمرو و لەم چرکەساتەدا و لە هەزارەى سییهمیندا و لە
 سەدهى بیستویەكەمدا ئەو دەقەى بى نوسراوه ، ئەو دەقەى کە پینج هەزار
 دانەى لەم چەپگەرەدە رەزاقوورسەدا لى چاپکراوه ، (کە دەگمەن تیراژ ئەگاتە
 هەزار دانە .. لەبەرئەوهى كى کتیب ئەکریت ؟؟؟؟؟)

ئەم چرکەساتەى کە بە لیشاو لە لاوان و نەوهى نوێ لەو پینج
 هەزار تیراژە ئەکرین و ئەخویننەوه .. ئەودەقەى کە نیوانیوی عەرەبییه و نازانم
 نەوهى نوێی هەناسەسارد کە وشەیهك عەرەبى تیناگات چۆن لەو زمانەى کەلە

زمانی سەردەمە کە ی ژین و ژیانەوێ پیره‌مێرد و دەموه‌ختی تەقیانوس ئەچیت ،
تێه‌گات ! چۆن تێه‌گات نازانم !؟

ئەمە خۆی کلۆلییه و کۆمید - تراژیدیایه‌که و ئەچیتە سەر
گرفته کۆله‌وزە کە ی سەر خەرمانی خەم و دەردی کورده‌واریمان ! من ئەو زمانه
شەقوشرەم بێ هەرسناکریت .. نازانم لەپای چیدا لێی بێدەنگ بم !؟ دەربرینی
فیکر و فەلسەفە و دروشمی گەوره‌گەوره و جنیۆ به‌خودا و سەرۆک (که ئەو
بیان ئەلێت حەرامزاده و خیانه‌تکاران و ... تاد !) و کلتور و نیشتمان (که
ئەو بێ ئەلێت وەتەن !) و نازادی و خوشەوێستی (که ئەو بێ ئەلێت عەشق
!) ئەوانه تەفرەم نادن خامە ی خۆمی لێ بشارمەوه ئەو مانیفیستی نووسینه‌وێ
دیروک و میژوو ئەندیشه‌یه له‌خسته‌منابات که هەر وه‌کو نەعامه ئاسام لیبیت
و سەری خۆم بکەم به‌ژیره‌وێ رووداوه‌کاندا و له‌هەله‌کانیش خۆم له‌نەبانی
و گیلی بدهم !

من ئەورۆ چ کاریزمایه‌ک ناپەرستم و دوا ی هەراو هوریا ی
کەسێش ناکەوم ! به‌دۆزه‌خی کەس نالیم به‌هه‌شته‌و به‌تالی کەسێش دەو شیرین
ناکەم !!؟ بۆیه له‌کویدا چه‌وتی و نالۆژیکی و موجامه‌له‌ی ناشرین و له‌نگی و
شتی زبر و قەبه‌ی ناسروشتی و فشکراوه و زیده‌رۆ و درمی خۆبه‌زلزانین و
پەتای مه‌زنیتی و نه‌خۆشی خۆ به‌نەمرزانی و کەس به‌هیچ نەزانی و ... تاد.
بینم ئەگەر سەریشم دانابیت په‌خنه‌ی لیئه‌گرم و راستی چیه‌ ئەوێ له‌شویندا
دانه‌نیم ، گەر به‌چیتە بواری شیتی و سه‌هه‌ندیشه‌وه !!

له‌یه‌زدان به‌زیادبیت سی سالیکه‌ فی‌ری کوردی بووم و ئەزانم
کوردیش به‌ره‌وانی حونجەت بکەم و ، ئەو ده‌قه‌ش که‌وا له‌به‌رده‌ستمایه‌ کوردیه
و وه‌لی کوردیه‌کە ی زۆر لاوازه و پیم شه‌رمه‌ به‌و زمانه‌ بلیم ئەمە زمانی دوا ی

راپه‌رینه ، لهو به‌رواره‌وه : خو هه‌ره‌یچ نه‌کرایت ، نه‌وا سیازده سا‌له ئیش له
 دۆزه‌خی زمانه هه‌ژاره که‌ماندا ده‌کریت و نه‌ورۆ رووی دیوه‌خانی هه‌یه و
 زانست و فه‌لسه‌فه‌ی پێنه‌نووسریته‌وه و به‌را به‌ر به‌ زمانه‌کانی وه‌ک : عه‌ره‌بی و
 فارسی و ئینگلیزی و سویدی و ئە‌لمانی و فه‌ره‌نسی و ئیسپانی و هۆ‌له‌ندی
 وه‌ستاوه‌ته‌وه و فه‌ره‌نگی گه‌وره گه‌وره‌ی پی‌ نووسراوه‌ته‌وه ، له‌به‌رئه‌وه
 که‌سیک بیتو کویرانه و ده‌رویشانه بلت : ئاخه‌ر نه‌و وشانه‌ی له‌و قه‌سیده‌یه‌دا
 هاتوون ناکرین به‌ کوردی و گه‌ر نوسه‌ر به‌زه‌بی پیماننا بیته‌وه‌و به‌ کوردی
 شیعره‌که‌ی به‌فه‌رمویت نه‌وا رو‌ح و خوین و تام و غازه‌که‌ی نه‌روات و فش
 نه‌بیته‌وه !؟ نه‌وا پیمان ئە‌لیم به‌سیه‌تی بیده‌ره‌تانی وریایی و سه‌رراوه‌شاندن و
 کۆیله‌یه‌تی و کاتی نه‌وه هاتووه په‌خه له هه‌موو جومگه‌کانی ژیان بگرین .. له
 ورد و درشت ، له به‌رز و نزم ، له راست و درۆ و... له هه‌موو شتی !

ئیمه له‌به‌ر نه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریمان (زاکیه‌مان) لاوازه و بیرمان نییه ژهمی پێشوو
 چیمان خواردوو و بووه‌ی خوینده‌ر نه‌لتت ئە‌م براده‌ره خه‌ریکی درۆوده‌له‌سه
 ریزکردنه فه‌رموون وا هه‌ر له به‌رگه‌وه بو به‌رگ نه‌و هه‌موو چه‌مک و
 وشه‌گه‌له‌ی له‌و ده‌قه‌دا به‌کارهاتوو نه‌خه‌مه‌وه به‌ر دیده‌و و یژدان و چاوی ئە‌قل
 و لا‌بۆر، تاقیگه و په‌خه‌تانه‌وه.... که ئە‌بوایه له شوینیدا وشه‌ی کوردی پاراوو
 په‌سەن و نۆژه‌نی بو ئافه‌ریده بکردینایه و به فه‌ره‌نگۆک ده‌وله‌مه‌ندی بکردایه و
 بو نه‌وه‌ی نوێی ماندوو ببوایه به‌کانیله و سه‌رچاوه و زمانی خو‌ی پی‌ پته‌وتر
 بکردایه ، رافاییل ئالبیرتی ئە‌لتت شیعریه‌ک پیناسه‌ی زۆر گرنگی هه‌یه / شیعری
 یانی زمان ، زمانیش یانی کلتور ، کلتوریش یانی نه‌ته‌وه ، نه‌ته‌وه‌ش زمانی
 نه‌بی نه‌ته‌وه نییه !

به ووته که ی ئالبیرتیدا وا ئه که ویتته وه : که واته شیعر ئه گهر زمانی نه بوو

شیعر نییه !!!

کفره ئاوا نیواو نیوی نامیلکه یه که به وشه ی سهروه ختی سولتان حمید
و سه رده می تهقیانوس پرپرکریته وه و خه مساردی و که مته رخه می و نادلسۆزی
شاعیریک ده رئه بریت و هیچی تر .. زمانی سلیمانی زمانی نالی - یه ، زمانی
رووسی زمانی پووشکین _ ه ، زمانی ئینگلیزی زمانه زۆر پته و و ئالتوونیه که ی
شه کسپیره ، زمانی ئیسپانی نوژهن، زمانی سیرفانتس و خوان خیمینیس - ه ،
فلوبیر و مالارمی و کی و کی دیکه که میان نه کردوو له پیشکه و تنی زمانی
فهرنسیدا و فارس و هیندو چین و عه ره بیش بلیمه تی خویمان هه بووه
که وه کو کانی و سه رچاوه و رووبار بوونه ته هه وین و دینه مۆی ئاخاوتن و زمانی
نووسینی میلله ته کانیاں ..!! لیره ش زۆر ئه فسوس و موخابن تازه به تازه
نامیلکه یه که که کیشه که ی نیو کیلویه ، ده کیلۆ وشه ی عه ره بی و فارسی تیایه
و ئینجا که سیش فزه ی لیوه نایه ت و بنیشته تالهی کوردیمان لا هه نگوینه !!؟

(۲)

تهنگړه‌ی زمان وینه‌ی شیعری و وینای فیکری

مالارمی، مدزنه نووسه‌ری فله‌نسی ئه‌لیت : " شاعر له وشه‌کان پیکدیت نه‌ک له بیروبوچوون "

له ره‌خندی هاوچدرخی ئه‌ده‌بیدا، چه‌مکی وینه‌ی شیعری بایه‌خیکی گرنگی پیته‌دریت و رولیکي بنچینه‌ی ئه‌بینی له نیوان په‌یوه‌ندیه‌کانی ده‌قدا، له هه‌مان کاتدا پیوستیه‌کی شیعریه و په‌یوه‌سته به‌ زمانی شیعره‌وه، چونکه‌ زمانی شیعری پیکهاته‌ی وینه‌ی و ئه‌و په‌یوه‌ندی‌ده‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی درک پیکردنی جوانی و هه‌ست و ئه‌ندی‌شه دروسته‌بیټ .

هه‌موو ره‌وتگه (سیاق) یکی بونیاتی شیعری ئه‌گه‌رپته‌وه بو جوری زمانی وینه، چونکه وینه ره‌گه‌زیکي بنه‌ره‌تیه له‌ زمانی شاعریدا، بویه زورینه‌ی ئه‌و ده‌قانه‌ی که وینه‌یان تیا نییه ئه‌گه‌رپته‌وه بو نه‌بوونی زمانی شیعری، که له‌م دؤخه‌دا شیعره‌که شیوه‌ی په‌خشان و راپورت له‌ خو ئه‌گریټ (وه‌ک ئه‌م ده‌قه‌ی له‌به‌رده‌ستماندایه !) .. ئه‌بیټ ئه‌وه بزاین که هیز و جوانی شیواز (ستایل) هاوکی‌شه‌ی وینه‌ی شیعریه له‌ ده‌قه‌که‌دا ! به‌ واتای جوری مامه‌له‌کردنی زمانی شیعری له‌ گه‌ل وینه‌که‌دا له‌ گوراندایه و له‌ بنه‌ره‌تدا وه‌ک بنچینه‌یه‌ک وایه بو وینه‌که‌و به‌ دریزایی ئه‌زموونه‌که‌ پیره‌وی ئه‌گریټ، که‌واته شاعر هونه‌ریکی زمانیه و وینه‌کانی له‌ زمان پیکدین !

رولان بارت ، ندهب به گشتي به — جدهسته ده كي زماني و كومه ليك رسته كه وه كو
 تورليك وينا ندهكات كه په يوه نديان به ده كتره وه هديه ! (ريني فيليك ، تيوري ندهب /
 به هولندي ، ندهسردام ، ۱۹۶۸ ل ۱۸۱) بويه مالارمي نه گه رپته وه به لاي وينه دا
 و ندهليت : نه گهر وينه نه بوايه قسه كاغان له شيعردا نه بوونه قسه ي ساده ! ()
 عبدولقادر محمدهد / ويندي شيعري .. په خشي سهردهم ۲۰۰۲ ل ۲۴-۲۵)

دهق ، به تايبه تي دهقي داهينه ر (پرورژه يه كه نه يه ويته نووسه ره كه ي بيا ته نيو
 پرورژه يه كي نامارژه بو كراوي جولينه ره وه / نه دوئيس ، سياسه الشعر ۱۹۸۵ ل ۶۰)
 .. له بهر نه وه ي دهق بونيائيكي نورگانيزمي و بابه تيه ، بوونيكي سهر به خو و به هايه كي
 جوانيه / يوسف الخال ، الحداته في الشعر ۱۹۷۸ ل ۲۳) .. دهق ياني ناوه روک و
 فورم ، نهو دوواندهش يه كه يه كي نورگانيزمي پيكنه هين و يه كتر ته واو نه كه ن ()
 عبدولقادر ، وينه ي شيعري / ل ۹۱) .

بو تاووتويكردني فورمي نه م دهقي له بهر دهستاندايه ، كه هيچي له بابه ت و
 ناوه روكي دهقه كه كه متر نيه و وه كو هاو كيشه يه ك وايه ولايه ني هزري و بيناي
 درامي دهق هاوسهنگ نه كات .. به مبه ستي هه لوه شانده وه ي (ته فكيك) ي بيناي
 شيعري نهو (به ناو) قه سيده يه ، هه لوه شانده وه ش : له پيناوي نه وه دا كه چه شه و
 چيزوهر گرتن لهو دهقه دا به خوينه ر رابگه يه نين و ده ربړيني دال و مه دلوله كاني
 وشه و رسته و دارشتني ره وتگه (سياق) ي شيعري لهو دهقه دا بڅه ينه ژير
 ميكرؤسكوپ و له تاقه يگه ي پاش له دايكبووندا نه شته رگه ري ده رهق به نه نجامده ين
 ، له راستيدا چهنه تيوريه كي ره خه يي له نارادان بوئه وه ي ليكولينه وه ي ره خه يي
 به نه نجامده ين ، بو وينه رپيازي كون باوه ري وايه كه گرنگ بديت به ده ره وه ي
 دهق تا فرماني به سهردا بديت ... به لام بونياتگه ران

پیی له‌سه‌ر ناواخن و ناوه‌وهی دهق دائه‌گرن ، بیئوه‌هی گویدنه‌هیچ
 په‌یوه‌ندییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی و بیری نووسه‌ر ، به‌لام من گرنگی ئه‌ده‌م به
 ده‌ره‌وه‌ی دهق و ناوه‌وه‌ی دهق ، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ نه‌ست و ده‌روونی نووسه‌ره‌وه
 هه‌یه تا ده‌موه‌ختی گینگل و له‌دیكبوونی دهق ئه‌وجا تا به‌ پرۆسه‌ی خویندنه‌وه
 ئه‌گات ، بۆئه‌وه‌ی بتوانم له‌ تاقیگه‌ی نه‌شته‌ر گه‌ریه‌وه چه‌شه‌ی ئه‌ده‌بی و هیما و
 واتا‌کانی به‌ خوینده‌ر بگه‌یه‌نم . جا بۆیه پیویسته‌ په‌ره‌گراف دوا‌ی په‌ره‌گراف ،
 کۆپله دوا‌ی کۆپله ، وه‌ریان‌گرین و یادی خو‌مانیان بینینه‌وه و قسه‌کاغان به‌ نمونه
 پراکتیک‌که‌ین ، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ئیمه‌ ناچارین شیعر دوا‌ی شیعر ، تایتل دوا‌ی تایتل
 ، ژماره دوا‌ی ژماره له‌و ده‌قه وه‌ر‌گرین و له‌سه‌ریان بدوین :

۱- مارشیکی تر به‌ره‌و به‌هه‌شت / که نووسه‌ر لی‌ره‌دا ئه‌لیت به‌هه‌شت و
 له‌جینگه‌ی فیرده‌وس به‌کاریدیتیت ، چ پیویسته له‌سه‌ر به‌رگ و له‌شوینی دیکه
 دووباره‌و چند باره‌ی بکه‌یته‌وه؟! وشه‌ی به‌هه‌شت یه‌کیکه له‌ وشه زۆر جوانه‌کانی
 زمانی کوردی له‌ جه‌نه‌ت و فیرده‌س زۆر جوان‌تره و زۆر شاعیری تره ، زۆر مؤسیقی
 تره ، چ پیویست به‌ وشه فروشتن ناکات ! وه‌ک ئه‌و په‌نده‌ی که باوه سه‌باره‌ت به
 هه‌ر که‌سی زۆری وشه‌ی عه‌ره‌بی و فه‌لسه‌فی به‌کاره‌ینا ئیتر پیی ئه‌لین رۆشنبیر ! تۆ
 خۆت رۆشنبیر و بیرمه‌ندیت ، ئیدی چ پیویسته زیگراگ به‌ زارو ده‌ومان بکه‌ین و بۆ
 ئاخاوتن سمکۆل بکو‌تین !

وه‌ک بالنده‌یه‌ک له‌ با‌کوره‌وه‌را / که وتمان له‌ با‌کوره‌وه پیویست به‌ را
 ناکات ، گه‌ر مه‌به‌ست ئه‌وه بی‌ت (را) ی مو‌کریان و لای پشه‌ده‌ر به‌کار بینیت ، بلێ
 له‌ با‌کور را .. ده‌بی‌ت بۆنی زه‌مان بکه‌ین / زه‌مان مانای کات ئه‌گه‌یه‌نی‌ت گه‌ر
 مه‌به‌ست له‌ ده‌موه‌خته ئه‌وه‌ش به‌ کوردییه‌کی ره‌وان هه‌یه و پیویست به‌ زه‌مانی
 عه‌ره‌بی ناکات ! به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشه‌ی زه‌مان له‌ فه‌لسه‌فه‌دا مشتومری له‌سه‌ره

و وشه که قوځز و ناوټه‌داره گډر له شیعردا به کارهات مانای ناوټه‌دار و ناوټزتر
 نه‌به‌خشیت ، دالیکې به‌هیزتره له (کات) .. قه‌رنیکې دیکه له تهلآ / قه‌رن
 به‌مانای سده دیت وشه‌یه کی زوړ رو‌مانسیه و نه‌وه‌یه کی ه‌ناسه‌سواری بی‌شومار له
 نارادایه و نازانی قه‌رن یانی چی؟! ره‌نگه مه‌به‌ست له قوچ و شاخی گیان‌داریت!
 جوزانی ، مانای شاعر وا له دلې شاعیردا! وشه‌ی تهلآ نه‌وه‌نده جوان و دانسقه‌یه چ
 بی‌ویسته بخړیته ته‌نیشته قه‌رنه‌وه هر خوای ئیستاتیکاشت لی نه‌ره‌نجیت! رپتمی ناو
 که خیانته / وشه‌ی ناپاکی له‌جیاتی خیانته چیه‌تی؟ خو له‌رزوتای نییه!

شټیک له‌ زمانې هم ته‌فسیربازه / وشه‌یه کی تازه‌ی ناوټه له نیوان
 ه‌ردو و زمانې عه‌ره‌بی و کوریدا ئافه‌ریده‌کراوه و زوړ ناشرینیشه! به‌را بهر به
 سه‌رمای جده‌نت / به‌را بهر به مانای به‌راورد کردن و به‌رامبه‌رین دیت به‌لام لی‌ره‌دا
 بو و اتا و مه‌به‌ستی به‌رامبه‌ر دانراوه و نووسه‌ر به‌مؤسیقیتری زانیوه ، وشه‌ی جده‌نت
 / وه‌کو براده‌ریکی چاخانه‌یه‌ک پی و وتم که نه‌وه‌مه‌گه‌ر له که‌رکوک و توزخورماتوو
 به‌کاریت!!

خه‌راباتی عده‌ن و خه‌راباتی وه‌تن / به‌کاره‌ینانی وشه‌ی خه‌رابات
 هر له " مه‌حوی " نه‌وه‌شیت‌وه که نه‌لیت شوکر هوشیاره مه‌حوی تیئه‌گا دنیا
 خه‌راباته / دیاره هم وشه‌یه له نه‌ستی نووسه‌ردا مه‌ییوه ، ویران و ویرانزه‌ده زوړ
 جوانزه و گه‌نجان باشتر لی تیئه‌گدن ، بو وشه‌ی وه‌ته‌نیش ، ولات ه‌یه نیشتمان
 ه‌یه شتی تر ه‌یه خو په‌تای وشه نییه! یان کاریگه‌ری زمانه‌که‌ی فایه‌ق بی‌که‌س و
 بوونی دوخی سوژ و په‌روشی خه‌لکی به‌گشتی بو شیعری کون و بو شاعیرانی
 دیرینمان و هوشیاری نووسه‌ر بو هم راستییه وایکر دووه که به‌ زمانې که‌له شاعیرانی
 کون : بیری نوی بنووسیت‌وه که نه‌مه‌ش له‌نگی و نا‌هاوتایه‌ک له‌وه‌ده‌قه‌دا
 فه‌راه‌منه‌کات!!

خدیالایتیک / به کارهینانی نهو وشهیه که له منهووعات و موشه کهلات (بو پاقلاوه و مهزهو تاد) به کاردیت زور نابدهجیهو هدر به گشتی رستهی / سدردهمیگ هموو خدیالایتیک لیرهیه / هیچ مانایه کی سدد دهرسددی ناخوتن و وینا کردن ناگهیهنیت ، چونکه له ههمان کاتدا هموو شتیک نه گهیهنیت و هیچ شتیکیش ناگهیهنیت .. تینویتیت به حدرفه کان دهشکیت / وشهیه کی زور قیزهونه و په نجا سال نه بیت بیت جیگه کی به حدرف لهنگ کردوو و کویر بوتهوه پیویست ناکات له سدهدی بیستویه کدا زیندووی بکهیتهوه !؟

واتای رسته کهش دیار نییه مدهست له کام پیتانهیه چونکه هیچ نامازه (دال / و مه دلول) یک له وه و پیش نه و تراوه !

شادییه کی نه بدهدی روژه کانمان پرده کات له دهنگی عندهلیب / نای لاوانی کلون ! نهی نهوانه کی به ههزاران لهو جوړه کتیپانه تان بو له چاپ نه دهن و نان و قهله و روختان پیوه نه خون ! توو خوا نیوه نه زانن عندهلیب یانی چی !؟ نه به خوا چونکه سی سالیگ له مه و بهر به گورانیبزیک میسریان نه ووت (عندهلیبول نه سهر / ناوی عه بدو له لیم حافظ) بوو نهو دهموه ختانه عهره بیه نهو وشهیه یان زور به سهر دهموه بوو ، به کوردی په تی نهو وشهیه مانای بولبول نه گهیهنیت ، وهلی هووزار زور جوانه و پر به پیستی عندهلیبه که کی نووسه ره که مانه ! بو بیرهینانه وهی نه ده بیگ که فریتاندا وه ته نیو زبلدانی میژوو وه و ئیدی ویزه کی عهره بی و فارسی و .. نه خویننه وه فدرموو (فایده ق بیگهس پیش شهست سالیگ له مه و بهر هووزاری له بری عندهلیب داناوه : خوشی له سهر چناره / چیمهن و میرغوزاره /

تا ده گا به ... سهیرانکه ری ههزاره / جیی بولبول و هووزاره) ههروه ها وشهی تاهد تای له جیاتی نه بدهدی دا برایه چاکتر نه بوو !؟

هینده گورانی دهلین تا گهرومان لهتده بیټ / لهتبوونی گهروو تازه بابه ته و
 که سم نه بیستوه و به دلنیا یه وه که سیش نابیستم بلیت گهرووم لهت بوو ، یاخود
 گهرووم لهتده بیټ ! وا باوه و ئه لیلین قورگم / گهرووم درپا نهک لهتوو ! هاوار مه که
 با جهنت هه لنه سیټ / بیگومان وشه ی جهنت شرؤقه ی ناویت و مانا که ایمان
 را گه یاند و ئه وه ی جیی باسه ئه وه یه که لهم ده قه دا زیاد له بیست جار چهند باره
 بوته وه وه کو وشه کانی دیکه ی : وه تن ، بولبول و عه نده لیب ، ئه به دی ، ته فسیر ،
 فیرده وس ، که ئیدی من دوو باره یان ناکه مه وه .. به لآم هاوار مه که با جهنت
 هه لنه سیټ هه رچه نده که له فیلمی کارتونی ئه چیت به لآم ئه وه ده مه ی له لوبنان
 بووم زورم دیوانه کانی - نزار قه بانی - م ئه خوینده وه ، بویه ئه م ده سته واژه یه و
 زوری دیکه (که دیمه سه ریان) به من نامو نین و مولکی ئه و شاعیره ن !

به هه شتمان لیحه رامبکات / لی یاساغبکات یان لی قورخ یان قه ده غه
 بکات ، زور چاکتره له حه رام ، به لآم دیاره نووسه ر له گه ل تویتژیکی گه وره ی
 موسلماندا ئه په یقیټ و هه ر به زمانی ئه وان قسه ئه کات بویه زمانیکی فه قیانه و
 ئیدیومیکی دیرینی نیو حوجره کان به کاردینی .. یهک کوتر که به هه له ده فریت ،
 ده توانیت نیوان هه موو ئه سټیره کان بئالۆز کیتیټ / ئه و وینه شیعریه هه له یه و
 به رجه سته نابیت ، فرینی کوتر مه ودا و به رزیه کی زور سنوورداری هه یه ناتوانیت
 وه کو دال و قازو قولینگ زور به ئاسمانا بفریت و زوو ماندوو ئه بیټ بویه ئامازه
 کردن به (فرینی کوتر + ئه سټیره) به رجه سته و (ته وزیف) نابیت و له لوژیکه وه
 دووره ! هه روه ها ئالۆسکاندن نهک ئالۆزکاندن !

وهک شه رکه ریټک / شه رخوا یان شه رخواز زور شیاوتره و شه رکه ر زور
 بازاریه .. یه کیټ نه فخی هه ستانه وه ی رۆحله به ره کان لیده دات / کرداری نه فح ،
 که گه نجانمان تینا گه ن واتای فوو بیا کردن ئه دات و ئه و وینا کردنه هه له یه چونکه

فووبیاکردن لێنادریت و وشەى رۆحەبەدریش بوو خۆنەر بەجیدئەلم بەا خۆى
 بریاربەدات کەچەند لە زمانى شیعەرەو دەورە ! دوواتر ئەلێت : یەکیك شەپپورى
 تا دەگات بە خێوەتگاكانى هۆلاکو / ئەو كۆپە و پەرەگرافە كورتە ،
 مانای تەواو نابەخشیت چونكە رسته و دەربەرینەكە تەواو نەكراوە و مەبەست
 ناگەیدەنیت !! كوانى كردار ؟ كوانى رێزمان ؟ من بوو فەتخى تو لێرەم / فەتخ
 مانای گرتن ئەبەخشیت و لە سەردەمى سەلاحەدینی ئەیوبیەو ئەو وشەیه لئوتى
 شكاوە و هەناسەى لێراوە ئىدى بە ناهەق زیندوو بكریتەو كوفەرە كوفەر !!
 غەزەلێكى كلاسێك بوو باغات و گۆلزار / ئەو رستەیه چ رەوندەقێكى تیاپە ؟! چ
 مانا و دال و مەدلۆل و واتاى ئەبەخشیت ؟! هێچ پەيوەندیەكى بە پێش و
 پاشەوێى خۆیدەوێنێه ! لە مەبەستى سەرەو و ژێرەوێى ئەو رستەیه دا هێچ لە
 ئارادایە نەك مانا و اتا !! پاشان هەموومان ئەلێن باخ و باخات ، پێوست بە باغى
 فارسى ناكات !

لە دەشتێكى سەوزدا بەرەو ئەوسەرى توورەپێهەك كە بەشێعر وەسفاكریت /
 پێش هەموو شتێك گەنگى دەق لەو دەدايه كە خۆنەر پەلكێشى ناو رەوتگە (سباق
) ی دەق بكریت و بیری نەمێنیت ئەو ژانرە چیه .. خۆنەر شۆرئەبێتەو و خۆى بىر
 ئەچیتەو ، بە نێو باخچەكانى دەقدا ، بە نێو كۆلانەكانى رسته و وینای ئەندێشەیدا
 بپاسە ئەكات .. پشوو ئەدات .. هەلئەستیت ، دائەنیشیت ، وەكو لە نێو پڕۆسەى
 خەواندنى موگناتیسیدا بێت وایه ، هێچ جیاوازیه كى نییه ، بەلام كە نووسەر بە زۆر
 بێتە ناو دەقەكەو و جارێ هێچى وینا نەكردوو و لە نێو دەشتێكى سەوزدا هاوارى
 لێهەستیت و بە خۆنەر بلیت توانای وەسفاکردن و شێعر و تنم نەماوه .. ئیستا من چ
 پلار و توانجێكى لێدەم !!؟ وەلى لە جیهانى گۆرانەو و فێربووین هەندێجار
 دەرچوون لە دەق و بەكارهێنانى زمانێك كە بارودۆخى دەرروونى هۆنەر دەرئەبێرێ

له کاتی ژانگرتن و ئه‌وپه‌ری دل‌ه‌راو‌که‌دا بۆ ته‌واو گه‌یانندی بیرو‌که‌یه‌ک، زمان زوو
خوی نادا به‌ده‌سته‌وه و وه‌خته‌ دیق به‌ نووسه‌ر ئه‌کات ، له ئه‌زموونی گۆراندا
نموونه‌یه‌کی له‌و شیوه‌یه‌ هه‌یه به‌لام به‌ دیوه‌که‌ی دیکه‌یدا ، به‌و دیوه‌دا که ته‌واو
کامل و پینگه‌یشته‌وه که ئه‌لیت : خوايه هیزی ئینشایه‌ک ! گۆران پاش ئه‌وه‌ی
ده‌ریابه‌ک ویناو وه‌سپی شیعی ئه‌هۆنیته‌وه ئینجا بۆوه‌ی و یژدانی ده‌ره‌دق به‌و بابه‌ته
بریندار نه‌بیته‌وه ده‌سته‌واژه‌یه به‌کار دینی !! لی له‌م ده‌قی ئیشکرده‌دا جارێ
وینه شیعییه‌که ته‌واو نه‌خه‌ملیوه و نه‌توانراوه باس له‌ چۆنیه‌تی ئه‌و ده‌شته سه‌وزه
بکریته‌ که له‌ به‌هه‌شته‌دا به‌ کاتی‌که‌دا نووسه‌ر له‌ ئه‌لمانایه‌ و ته‌نها سه‌ر بینه‌ته
ده‌ره‌وه هه‌مووی سه‌وزایی و ده‌شت و باخ و به‌هه‌شته و هه‌ر کۆبی بکرده‌یه‌ته‌وه
بۆی (وه‌سف) ئه‌کرا !!!

دووری له‌ خودایه به‌هه‌شت / به‌هه‌شت رووخانی مه‌عبده‌کانه / گه‌رانه‌وه‌ی
ئینسانه له‌ ماچی خوداوه بۆ ماچی گول/

بیگومان ئیتر لیره‌وه پێوست به‌وه ناکات و اتا و مانای وشه‌ عه‌ره‌بی و
فارسیه‌کان بنووسه‌وه ، به‌لکو ته‌نها هیلان به‌ژێردا دینم و بۆوه‌ی بکه‌ونه به‌رچاوی
خوینهر.....

ئهم رسته به‌هیز و بویرانه‌ی له‌م په‌ره‌گرافه‌دا هاتوون ، رسته‌ی پر مه‌به‌ستن
، بویرن و رپچکه‌یان شکاندووه ، کرۆک و ناواخنی بابه‌ته‌که لیره‌وه ده‌ست پینه‌کات
، به‌لام با پیرسین کام به‌هه‌شت ئه‌خوازریته ، ئهم ووته‌بێژو خه‌تیه‌ کییه ؟
بیرکردنه‌وه‌ی فه‌قییه‌که یان قه‌شه‌یه یاخود حاخامیکی جووه یان کۆمۆنیستیکی کال
بووه‌وه‌یه ؟! بیرکردنه‌وه‌ی راسته‌وه‌کانه یان چه‌په‌روان ؟! هه‌رکس له‌ ئیمه بۆ
خوی برۆای به‌ برۆایه‌ک هه‌یه و ئازاده له‌ بیرکردنه‌وه و له‌ په‌رستندا ، ئه‌و
به‌هه‌شته‌ی من برۆام پینه‌تی ئه‌و به‌هه‌شته نییه که تۆ برۆات پینه‌تی ، یان ئه‌و

خودایەیی من بڕوام بێهەتی ، خودایەکی من خۆشەویست و بۆ ئەو ئەژیم و هەرچەندە
ئەو لەمنەو نزیك بێت ، بەهەشتی منیش لەتەك ئەووەوێه ، من خەلۆهتگایەكم
بۆخۆم بنیاتناوه و دەرویشی ئەو پەرستگایەم ، لەوێ نوێژنەكەم ، لەوێ یۆگائەكەم ،
لەوێ ئەخۆمەووەو خۆم مەستتەكەم ، ئەو مافی تاییهەتی منە ! كەس بۆی نییه رێم
لێگرت و چەواشەم بكات !

تۆ بەهەشتی خۆت بۆ خۆت ! دووری و نزیكیت لە خوداوه پەيوەندی بە
خۆتەو هەیه ! تێكەل بە دووری و سنوور و هێلە سوورەكانی بێر و هزری من مەبه !
مالی سپی من بە شیعری رەشت و یران مەكە ! چونكە تۆ بەهەشتیكى واقعی و بینراو
وبەرجهسته لەمن نوغزو ئەكەیت و بەهەشتیكى ناتەواو و ناشرین و دوور لە
لۆژیک و پڕ لە درۆ - كە مەودای ئەوێ تیا نییه بە ئەندێشە و ئەفسوونیش لە
میشكى مندا چی بێت و بچەمڵیت ! - ئەخەیتە جیگەى ! تۆ ئەتەویت بەهەشتیكى
رووتو رەجال و رەهام پێدەیت ! بەهەشتهكەت لالە پەتەیه زمانەكەى تەواو نییه !
ئەى چۆن لەخستەم ئەبەیت و من دینیتە سەر ئایین و بڕواى خۆت !؟ تۆ زمانت نییه
بێى بناخفت !!

تۆ هێرش ئەكەیتە سەر خودا و فریشتە و بەهەشت و خەلۆهتگاكەى من و
تەنها بەهەشتهكەى خۆت بە جوان و رازاوه و لۆژیک و ئازاد و پڕ لە داد ئەزانیت و
، راستی لای تۆ رەهایە ، بەهەشت لای تۆ رەهایە ! بە بەهەشته لالەكەت : مالی
ئێرە و بەهەشتی ئەوێم لى تێكەندەیت .. من ماچی خودایەكى نەناس و نەبێراوم لا
چاكترە كە ئومێدى بەهەشتم بەداتى نەك ماچی گولێك لە دۆزهخدا كە تەنها لیوم
بسووتینیت !!

زەندیق ، عەسرە بەبا چوووەكان / گەر مەبەست لە دوانیوهرۆیه ئەوا هیچ
پەيوەندیەكى یەكانگیر لەو رستەیهدا بەدیناكریت ، گەر مەبەست لە چاخ و

سدردهمه ، نهوا ئدلیم نه بویه نهو نامیلکدیه له حدویجه چاپکرایه و له دهورانی
 عهسری مدلیکیدا بویه چاکتربوو. قهړنه تهنیاکان / یانی سده تهنیاکان ! یاخود
 سده تهنیاکان ! بؤچی سدهی جووتیش ههیه !؟

دلنیا له تفرهیهک له مندالییهوه له خوینماندایه / نه مړستهیه ، یان باشتر
 وایه بلیم نه م و ته فلسه فییه ، جوانترین دهربرین و دهسته واژهیه که له م به شدها ،
 کهچی وینه که زور هه ناسه ی کورته و ونه بیته و وینه ی شیعری کورت کورت و
 هه ناسه تهننگ ، جیگه به یهک له قنه کن و به سر یه کدیدا نه ترشین ! فیتنهیه کی سپی /
له عنه تیکی شین / شین وهک ئاسمان / نه م وینه خوازراوه چ تازه گهریه کی تیا
 به دینه کریت !؟ وینهیه که خوی له سروشته وه خوازراوه لی کتومت و نه گوره بویه
 هیچ زیاده یهک نه خراوه ته سدر په نگی شین ! جا تو بللی ئاسمان خوی پرته قالی بیت
 !؟ به ساده یی خومانده وه / باشه له پیچه وانده ی نه م وتنه دا نه توانین بلین : به ئالوزی
 خومانده وه ؟؟؟؟

به گوپرایه لی موسافیریکه وه / مبهست له م وتنه گوايه ریواریک یان
 کوچه رییک که نه چیتته شار یان جیگه یه کی نویوه ئیدی دهسته مویه و چی پیلین
 گوپرایه له و سهرکزه و مهلوله ، به لام نهو دهسته واژهیه لاوازه و نهو دهربرینه
 کورته یهتاوه ، بؤ وشه ی موسافیریش : نهوه له م ده موه حتی پاش دووه زاردا تهنها
 کورده عه گالبه سهره کانی گهره کی کیفاحی به غدا به کاریدین و وشه کانی / ریوار
 ، کوچه ر ، گهشتیار ، تهنانت گهړوک له موسافیر زور چاکترن له نرخي هه ناریک
 ده پرسیت له سدر دوا سبه ته ی بازار ... / نه بیته بوتریته له ناو سبه ته ی ..
 هدرچنده بهرچنه زور له سبه ته شیاوتره له بولبول / دین و له گول پرسیاری
 نرخي جده تهنکی تر ده کین / هه له یه و راستیه که ی : دین و پرسیاری نرخي
 به هه شتیکی تر له گول ده کین ! ریگا لیروهه چونه تا به هه شت ؟ هه له یه و

پراستیه کدی : رینگا لیره وه تا بهدهشت چونه؟ تیشوومان ههتاوی زهردی نیواره دی
 ندم کوچانیده / تو بلتی گهلی براده رینه ههتاوی نیواران سهوز بیت ؟ بو کوچدی
 فارسیش / خو کولانی کوردی گراندای نیه !؟ ندم سوارچاکه بییشانیدی له
 بهر دهر گاکانی خویان باویشکده دهه / ههله دی ریزمانه ندهک چاپ و پتویسته بلتی :
 له بهر دهر گاکانی خویاندا ! ئینجا بو ویتا شیعریه کدهش : که سوارچاکن ئدی چو
 باویشکده دهه !؟ نه گهر بهدویت ویتدی پیچهوانه و رهوتی نوئیگه ری به کار بییت هه
 ههله دی چونکه وتراوه ندم سوارچاکه بییشانه ، کهواته تهواو کردنی ویتای ئه
 رستیه به باویشکده دهه هیچ شوکتک لای خویتهر نیشانادات ، چونکه خویان
 بییشن ، ئی بییشیش وه کو پشیله روژانه باویشکده دهه ! یان ئه بوایه ویتایه کی
 دیکه بخرایه ته جینگه دی سوارچاک بووه ی واتای ئامازه بوکراو (مه دلول) بگه بیشتایه
 ، گهر مدهست له وه بیت هاو کیشدی سوربالی دابه زرتیت ئه بوایه بلتی : ئه
 بییشانیدی له بهر دهر گاکانی خویاندا سوارچاکن / ئهوا زور مانایه کی بههترتری
 ئه به خشی ودوخشی شوکی چینه کرد! له راستکردنه وه یه شدا ئه بیت توش
 بمانه خشی !!؟

بهرزبوونه وه بو مهقامی بالا / لهو دیو سنووری مهخلوقاته وه / نریک له

جدهروتی بیته ندازه ی خودا /

ندم رستانه تنها وه کو (حه شوو) وه کو لۆکه دی نیو هه ندیك دۆشه که
 کون ، بو پرکردنه وه و دریزکردنه وه ی ئه وه دهقه به کارهاتوون ، ئه گینا تو خوت
 لایان بهر بزانده هیچ ئه قدمی ؟! له جیاتی ئه وه وشه هیلداراندهش که وشه ی بیانی و
 سواون و هیچ ئیستاتیکایه کیان تیا نیه و نازانم نووسهر بوچی دلای بهر وشانه دا
 چووه ئه گهر دوو فاکتهر له پشت و نهستی نووسهر دا ئیش نه کدن : رهنگه بو
 ئه وه بیت که ئه وه وشه گهله عه ره بیانه مانایه کی ئاویته و دوو جده مسهر وقوقزی

بیهڅشن و نیمهش به فدهلسدغه و لوژیکیان تیځگهین ، یان پهنگه بو نهوه بیت هدر که ناوی نالی و مدحویمان هیئا پیویسته ناوی ئەم نووسهدهش له پیش گوران و کی و کیوه بینین چونکه بهزمانی سهرمدی ئەوان نهووسیټ !! ئەکرا له جیگدی ئەو ههموو وشهگله بیانیه سواوانه‌دا وشدی کوردی نوژن و سازگار و پاراوی وهک / شهتاو ، شهپور ، تیشوو / کهلهم دهقه‌دا بهکارهاتوون و زور جوانن .

- نووسدر ئەبیت شهونخوونی و ماندوویتی بچیژیټ و نیمه‌ی خویندر هدهستی پیبکهین و له گه‌لیدا بژین و پاداشتی بدهینه‌وه .. دلسوژی نووسدر له‌وه‌دایه شاره‌و شار، گوند به گوند ، تهیکات و هه‌گبه‌که‌ی له‌وه‌ی هه‌ژار موکریانی که‌مترن‌بیت .. ئەو هه‌ژاره‌ی ئیوه هیلیکی راست و چه‌پتان پیا‌هیناوه و خستووتانه‌ته نیو زبلدانی میژوووه‌وه له‌بدرنه‌وه‌ی زانین و (مه‌عریفه‌ی) تیدا نینه ، له‌بدرنه‌وه‌ی تووره‌هاته و ورینه‌یه .. ئیوه به‌عه‌ره‌بی و فارسی نه‌خویننه‌وه بو‌یه زمانی شیعرتان کالوکرچه و بابه‌تی رومان و پال‌هوانی رومان‌ه‌کانتان له کوچه‌کانی تاراندا پیا‌سانه‌که‌ن ! ... ئە‌گه‌ر نووسدر گرنگی به‌ زمانه‌که‌ی نادات و نارایشتی ناکات ! ئە‌ی بوچی له‌سدره‌تای ئەم به‌شه‌دا به‌ ده‌سته‌واژه‌ی / له‌ باکووره‌وه‌پرا / به‌کار‌دینی : که‌ شیوه‌ زاریکی زور شیرین و پاکژی موکریانه ئە‌ی که‌واته بوچی گرنگی به‌ زمانی شیعريت ناده‌یت و له‌سدر ئە‌و پیودانگه‌ش هاوسه‌نگی له‌ ده‌قه‌کانتا ده‌سته‌بدرناکه‌یت ؟! نیمه‌ش له‌م ده‌ردیسه‌ریه‌ رزگار‌که‌یت !

چار بو غه‌زایه‌کی خه‌یالی ده‌ده‌ین / فه‌ت‌کردنی مه‌له‌کوت / ئە‌مه‌ رسته‌یه‌کی ناو ئینجیله و به‌عه‌ره‌بیش وتراوه و به‌ هه‌له‌ که‌وتوته ناو ئە‌م نامیلکه‌یده‌وه ! ئە‌مه‌ نه‌ زمانی کوردی‌که ، نه‌زمانی فده‌قییه‌که ، نه‌ زمانی قه‌شه و حاخامی‌که ، نه‌ زمانی کون یا تازه‌ کومونیسټی‌که ، تنه‌ها زمانی نووسه‌ری ئە‌م ده‌قه‌یه و هیچی تر ، چونکه ئە‌مه‌ نه‌خه‌شده‌ی شه‌رانگیژیکه و ئە‌چیته ناو جو‌گرافیای

داگیر کردن و سادیزمهوه .. ئیشکردن جیایه له هیرش و پهلاماردان .. هه لگری
ئالای - په هه نده کانی فهلسهفه و زانین و زانست -

شیوازه توندو تیژه کانی بهرهی خراپه به کارناهییت بو سرینهوهی بیری
کون و سهلهفی و ئاینیکی کوشنده ، نه گینا فهرموون نه مانه و گه لیکدی کهش)
که له به شه کانی داهاتوودا دهستنیشانیان نه کهم) چ دهروونیک فرییان نه داته دهروی
: فه تحکردنی مهله کوت / حه لاکردنی داوینی فریشته / به دیلگرتنی ئیزرائیل
/ به هه شتیك بو نه وانهی هه موو ژینیان سه رتاپا گونا هه / به هه شتی نزیك له گر / نزیك
له توفان / نزیك له شهیتان / به هه شتی جودا له یه کتر (وه کو ژووری ئینفرادی /
تا که کهس) / جودا له ئاسمان / جودا له خودا /

(نه مانه و زوری دیکه که من بی به پی ۲۳ شیعه که ئاشکرایان نه کهم ..) من به و
وینا و زمانی شیعییه رازیم تا نه و راده یه که تازه گه ری بی و په تکرده وهی بیری
سه له فی و بیروباوه ری نه وه کانی پیشین و ئاینه ئاسمانی و زه مینییه کان بی .. هه ولئیکی
جه ربه زانه بی بو به رهنگار بوونه وهی نه ریت و نورم و ترا دیسیونی ئاکاری و
کو مه لایه تی کو مه لگایه ک (که نووسه ر له پارچه شیعی ۱۸ ۱۵ / به نیشتمانی
بی شه ره فان ناوزه دینه کات !!) چ پیویست نه کات له جیاتی مؤدیلی عه قلابیه ت)
سکولاریزم) نه و وینا شیعییه تو قینه رانه ، نه و دروشه ترسناکانه ، نه و هیوا
خه ته رناکانه ، نه و زهنگه وه به رانه ، که ته نها له دروشم و نه تمؤسفیری جهنگی
قادسیه و کهندا و برا کوژی و خو کوژی و تاد . به کارنه هاتن و گوئیستیان
بووین و که و تبوونه گه ر و بهر که مالبوون !!

جا گووتاری رۆشن گه ری و مه عریفه له دیکتاتوریکه وه بو بیرمه ندیکی
فه یله سوف ، هه ر هه مان هه ره شه و گووره شه بیته ، هه ر هه مان هه وا و هه ناسه و
نه تمؤسفیر بیته ، وا چاکزه هه موو کتیبه کاغان بفرۆشین (نالیم بسووتینین !) و

چارۆكدەك لە كۆل نین و وه كو رۆسو بەرەو باوہشی سروشت بگدریندوہ و
لەتەك گورگ و چەقەلی ئەو دارستانانەى هیشتاكە دەستی مروۆفی نەگەشتوتى ژینی
بئوہى بەرینە سەر گەلی چاکترە !!!

ئەوانە چ جۆرە ئیشکردنێکن لە نێو بەهەشتدا ، کام بەهەشت ؟ بەهەشتى ئەو
دوینا ! یان بەهەشتى ئیرە ! هەموو کەس ئەزانیت ئەم نیشتمانە بەهەشت نییە ،
تەنانەت ئەلمانیاکەى تۆش بەهەشت نییە ، بەهەشتیکم بۆ ئافەزیدە بکە لە کاغەز ،
لە پەرۆ ، لە ئەندیشە ، بەلام تیايا بەختوهرم بکە !

(٣) قەیرانى ئیستاتیکای زمان + قەیرانى وینە و وینا

نیمانۆیل کانت ئەلیت :

" جوانی لەنیو چاوی ئیمەدايە ئەك لەو رووخسارانەى كە لیان ئەروانین "

وہ کو لەبەشى بەکەمدا ئەوہم پێووتن کە زمانى ئەم چەند بەخشانە شیعەرە / ئەم
٢٣ پارچە بەخشانە شیعەرەى (کە نووسەر بە قەسیدەیکى درێژ ناوژەدیاندەکات)
لە گەل ئەوہشدا کە زمانى شیعرو قەسیدە نییە و (کە ئەبوايە زمانیکى ئیستاتیکى
تایبەتەند بە نووسین بیت ، کەچی زمان و گوزارشتى راپۆرت و بەخشانە ، ئینجا
زمانەکش لاواز و شلۆقە لیوانلیۆه لە وشەى بیانى و سواو وپواو... لیۆهوە ئەو
رێبازەى لە بەشى دووہمدا بە کارمەینا وەك مستۆدینکى کلاسیکى بۆ لیكدانەوہى
وشە بیانیەکان ، تەنھا بۆئەوہ بووہ کە بیری خوینەرى بێنمەوہ : ئەو دەقە چەند
پرپووە لە وشەى بیانى و سواو و دیۆرین ، بۆ وەرگرتنى رێژەى ئەو وشە
بیشوو مارانەى کە ناكریت لى بێدەنگ بم ، ئیتر ئەو رێبازە وەلانەنیم و وای بە
باش ئەزانم کە تەنھا وشە و دەرپرینەکان لە سەرەتای نوومايشکردنى هەر پارچەدەك
لەو شیعرانەدا بچەمە بەرچاو بۆوہى لە لایەكەوہ : وەبیر یادەوہرى لاوازی خومانى
بێنمەوہ و لە سەریکى دیکەشەوہ : بێتە بنیشتەخۆشەى ژێردانمان و ئىدى فیۆربین

ئو زمانه پواوه به کارنه هیښ له کاتیکدا ژماره یه کی بیښومار له گه نجان و نه و جوانی کورد زمان ئو وړو که زمانیکی زور پاراوی مؤدیرن له ناخاوتن و نووسیندا به کار دینن و له گه ل هاتنه و ه ما له هندنه ران ، ئو دیارده یه خوشنوودی کردم و دوبا که پر و ساباتی زمانه ساواکه یان نوغرو نه که دین و ندیکه دینه قوربانی مدرام و مدبهستی ندرجسی خو مان! ئیستاش بگه ریښه وه لای ده که که :

۳- له چاوه روانی له دایکبووندا

نہسیم ، خورافات (دوو جار) ، غه ریزه (پیښ جار) ، وه حشیانہ (چوار جار) ، عدرش ، غه ریب ، کوچه ، مؤسیقار (دوو جار) ، ئیقاع (دوو جار) ، غوبار ، زولمہت (چوار جار) ، تاقدت (که عدره بییه و بهمانای مهیل دیت) ، عدقل ، حه کیم ، مدنزل ، خه راب (دوو جار) ، ره حم (دوو جار) ، ئیراده ، قه دهر ، ئهمیر (دوو جار) ، ئینسان (دوو جار) ، حه قیقدت ، حه رام .

ئو وه ژماره دووی پارچه په خشانه شیعره کانه له نامیلکه ی / ئیشکر دنه / که ی ئیمه ئیشی تیا نه که دین ، به ریژهی ۶/۱۰ واته له هه موو ده وشه یه کدا شدش وشه ی بیانی سواو به کارهاتوون

ئو هه نارهی به دهستی تووه یه ، چ تامیکی وه حشیانہ ی هدیہ / خوینهر وهره توش له گه ل منا بیر لدم ویندیہ ، لدم دهر برینه ، لدم زمانه شیعریه بکه ره وه ، ئینجا به ویزدانه وه پرسیاریک له خوت بکه ، توو خوا له ئه فریقاش که س هدیہ بلیت ئم هه نارہ ، ئم سیوه ، ئم نارووه تامیکی وه حشیانہ ی هدیہ !؟ پاشان سدیری ئو وشه ناشرین و ره زاگرانه بکه ن ! وه حشی / ئمه چ وشه یه کی شیعی و رومانسی و سریالی ، یان عده سی و وجودی و چی و چی و چییه !؟ له

دهموهختی دایناسۆریشدا ئیمه‌ی کورد ئهم وشه قیزه‌ونه‌مان له ویتزه‌ی کوردیدا
به‌کاره‌یناوه؟!

ئینجا ئه‌لیت / چ درنده‌یه ئهم بۆنه‌ی له بای به‌یانی دیت / لیره‌دا نووسه‌ر وشه‌ی
وه‌حشی بۆ کردین به‌ کوردی و ئیمه‌ش زۆر

سوپاسی ئه‌که‌ین ، (له‌راستیدا وشه‌ی وه‌حشی کاریگه‌ری وشه‌ی فه‌حشه‌تی
فارسیه ، له‌ فارسیدا زۆر به‌رجه‌سته‌یه‌و له‌ شیعره‌

یان له‌ گۆرانیدا ، به‌ تایه‌تی گۆرانیه‌کانی داریوش و موئین ئه‌و ده‌ربرینانه‌ی
وه‌کو : - فه‌حشه‌تی غوربه‌ت یان فه‌حشه‌تی ته‌نهایی یاخود فه‌حشه‌تی زینده‌گی -
هه‌ر زۆر مۆسیقی و ناسکه‌ و هه‌تا سه‌ر ئیسقان و ناو په‌ره‌ی دل کاریگه‌ری هه‌یه
به‌لام به‌داخه‌وه و موخابن له‌ کوردیدا چونکه‌ هه‌ر بۆ شه‌ره‌ جینو و به‌ وه‌حشی
کردنی نه‌یار به‌کارهاتوه‌وه گه‌ر یه‌ك کیلو به‌هارات یان

هیل یاخود گولاوی پیاکه‌یت تازه هیچ تامو چیژکی تیا نییه !!

که‌واته وشه‌ی وه‌حشی بۆ کردین به‌ درنده به‌لام ته‌ماشاکه‌ن چۆن به‌کار
هات و چۆن گوزارشتی نۆزه‌ن و تازه‌گه‌ری بی

مه‌سه‌ر کرا / چ درنده‌یه ئهم بۆنه‌ی له بای به‌یانی دیت / راسته وشه‌که
کرا به‌ کوردی به‌لام داخی گرانم رسته‌که کوردی

نییه ! به‌ راستی هه‌ر که‌سیک گۆی له‌مجۆره ئاخاوتنه‌ بیټ ، لاویکی
کوردی دیته‌ پیش چاو که‌ سالانیک بیټ نیشتمانی

خوی جیه‌یشتیټ و له‌ تاراوگه‌ یان له‌ خوارانه‌ بژی و کوردیه‌کی
کرج و کال فی‌ر بوویټ و ئاوه‌لناوی شیاوی ناوه‌کانی

ناو رسته به‌ پێچه‌وانه‌وه به‌کاربیټ !!

یان پاش ئهوه و هدر له پدیوهندیدا به وشه کهوه ئهلیت / رهحشییه
ماندویتی ئهم خزمهتکاره / تووخوا هدرگیزاو هدرگیز ماندویتی بهو شیوهیه
ویناکراوه؟! بوخاتری خوی شیعر و بوخاتری خوی ئیستاتیکا ئهم وشه پواوه و
ئهم شیوازی دهبرینه... ئهم شیعره پچرپچرانهی هیچ رایهلیک له نیوانیاندا نییه و
به قدسیدهیهکی درێژ به ئیمدی بفرۆشنهوه ، ئهی ئهم زمانی شیعره چ جوانی و چ
فلسفه و چ ناسکیهکی تیا به ، و له سهدهی بیستویه کدا و ئهه زمانه به
شاکار و به داهینان ناوزه د بکریت و

پنج ههزار دانهی لی چاپکریت!؟

چ روناکه ئهوه دهنگدی له تاریکی جیابوتهوه و کویرانه بو بیدهنگی
دهگهریت / بهشی یه کهمی ئهم رستهیه زور جوان و ریکوپیکه له بهرئوهی له
لۆژیکهوه نزیکه ، وهلی بهشی دووهمی که ئهلیت کویرانه باشه نهگهر ئهوه
دهنگه روناک بیته ، چون کویره و کویرانه بو شتی که نهگهریت ، چی وایکرد
کویرایی دایته؟! ئهمه زمانی سوریاخیواز و عهدهسیه که ، یان فانتازی نوخیوازی
واله پستی ئهم مۆدیلهوه و ناوو ئاوهلناوه دژ و ناکوکه کان له بوتهیه کدا
کوئدکاتهوه و ئاویتهیهکی ریالیزی (واقعی) لپیکی دینی .. شیوازی دهبرین و
دارشتنی حازربه دهست له نامیلکهیهدا زورو بیشومار چندبارهن و بهغموونه یه که له
دوای یه که ههموویان ئهخمه بهرچاو ، جا یان به ئاوهلناو به کارهاتوون وهک : له
رستهیهی پیشوودا ههبوو / دهنگ - بیدهنگی / گونا - بیگونا / خودا - شهیتان
/ دهرویش - زه ندیق / مردوو - زیندوو تاد .

یاخود به کارهیتانی رهنگی دژ به شیوهیهکی ئیجگار زور که فورم و زمانیکی
بیزارکهری چیکردوه وه بازنهی دووباره بوو

نډه و زیاده بیژیدا گیژهن ښخوات ، که لښم پارچه شیعره ی دووه مډوه
 ده سټیټه کات و- له شوټنیکي ترډا به درټزی لی ښدوټم - وه کو / په شه بای
 په ش - ولاتی سپی / هډرمی په ش - ځه رډی سپی / هډوایه کی په ش - پیا نویه کی
 سپی و..... تاد ، که ښم شیوه گووتانه ویندی شیعی دووباره و جارسکه پیکډینی
 و رسته ی حازر به ده ست و له قالبډراو فډراهه مډه کات و خوینډر

زوو لی بیزار ښیت و کټیبه که فرینده داته لاره و تووشی سډریده شه و کو لنجی
 ښه کات و ښیت یه کسډر بیټیلن !

له هډمووی سډیر تر ښم رسته یدیه که چندی سډرم برډو سډرم هیڼا ، تی
 نه گیشتم و سډری چنډه هاوری و براده ری کیشم

پوه میښاویکرد و ښنجام هیچم به هیچ نه کرد! ورن به لکو پیکه وه تی
 بگین : له دایکده بیت و ښاسمان زهنگ به زهنگ ځه رشه شوشه یه کانی خو ی بو
 ستایشی تو پاکده کاتوه / زهنگ به زهنگ مانا و واتای چی ښه به خشی ؟ یه که یه که
 بو پیوان و پیوره ؟ یا خود بو پیوانه ی دووری بو شای ښاسمان به کارهاتووه ؟ یان بو
 پیوانه ی (زهمن) و کات به کارهاتووه .. یان ښه زهنگیکه و له مډریخه وه هاتووه و
 جیا یه له زهنگه که ی ښمه ؟ سډیره ښه زهنگ به زهنگه چییه ؟ مانای شیعر و له
 دلای شاعیردا و با ښه به نهینی و پډنهانی بمینیته وه ! قپروسیا له تینه گیشتمنی من ،
 خو مډرج نییه له هډموو شتیک تی بگین ، خو شه له هډندی شت تینه گیت !

تو له دایکده بیت ، تو خودا نیت ، تو فریشته نیت / ښه ښه تو- یه کییه
 ؟ ښه ی جی سډرنجه ښه یه که لښم پارچه شیعره دا سی راناوی که سی
 به کارهاتوون یه کیکیان ښه یه و اتا راناوی که سی دووه م (تو) به لام هیزم ښه ی
 بزانی ښم تو- یه کییه ؟

خودایه ، توی خوینه ریت ، توی کچیت ، توی شهیتانیت ، توی
نیشتمانیت ! هیند پره له تدمومر ، کهم کدس هدیہ بزانیټ
ئدم تۆ - یه کییه ، ههواداره کان ، ئهفسوس ئهوان که ئهزبهری ئه کهن و
نازانن ئدم تۆ - یه کییه ! وهلی بهری رهځنه گران
ئهو هتا ئه پرسن ئدم تۆ - یه کییه ، فهرموو وهلامان گهره که ، ئامان ئدم
تۆ - یه و بهس !

کوچه کان پرن له هالای ژیانیکي پاك / باشه ئهو کولانه پر بیت له
هالو چوڼ ژيانی تیدا پاکه بیټ ؟ تۆ بچوره ناو گهرماویکه وه بزانه ژيانی تیايه تا
پاك بیټ ، هالو باش نییه بو هه ناسه هه لمترین و سووری خوین له ویدا په شوکاوه
برام !

وه حشیه و سهرسامه به هه وای بهیانی / که وه حشی بیټ بیگومان
سهرسامه به هه موو شتیك ! هه موومان ، ماموستاو
میوه فروش و فدراش ، ئه لیڼ سروهی بهیانی ، ئه لیڼ شه مالی بهیانی ،
وهلی هه وای بهیانی له حه ویجه زوره !

به لام با واز له وه بیڼین که ئهو رسته یه هیچ واتایه ك نابه حشی ، تووخوا
شاعیریکي تورکمانیش تازه فیږی کوردی بو بیټ
ئهو زمانه شیعییه که ی ئه بیټ ؟ هه زاران هه زار رسته شیعی و
بنووسم ، شهرمی ئه وه م ئه کهم بیخده مه سهر کاغز ، نه خوازه لا بچیته دوو تویی
نامیلکه وه و بدم گرانی و قاتوقړی ئابوورییه ۵۰۰۰ دانهی لی چاپیکریت !
دلنیام ئهو رستانه و هه زاران رسته ی دیکه ی ناو ئدم نامیلکه یه - که خو م لیلا داون
و درپژهم به نووسینیان نه داوه - له کاتی سهرخوشیدا نووسراون و هه رگیز
ئارایشته نه کراون و پیشانی کهس نه دراون ، سانسوری ناوه وه و ویزدانی

نوسه ریش وه کو کد فی بیره کدی شهوانی به ناسمانا چووه .. نهو نامیلکدیه ید کسدر له نهلمانیاوه نیردراوه بو (پهنج) و بیتهوهی کدس بویریت فزه بکات چاپکراوه ! چ شاده نهو موسیقاره / نهو رستهیه بو کازم ساهیر نووسراوه نهک بو ۵۰۰۰ لاری ههواداری ههشبهسدر و ههناسهسوار !

باران پره له موسیقای غمبار / باران تهشت و حهوزه تا پریت ! شیاوه بلیت خه مگینه نهک غمبار ! ئینجا موسیقای خه مگین

بو کدسیکی خه مبار لیته دریت (نهژه ندریت) ! خو نه گدر نووسه ر نه دیوت زمانی سپرنیتیکا یان زمانیکی نوژنه نی سهر به روژهلای نیوه ند دا بده زریخی و تیکه له یهک (مه زیج یا کوکتیل) بیت له کوردی و عه ره بی و فارسی و به ریژمانی تایه تی خوی بنووسریته وه ، قهیدی نییه ، نهوه عدرز و نهوه گدز !

سه رسامه به خوره ی ناو له کاتی کردنه وهی دهر گای ئومیدا / نه مهش نهو پهنده ی بیر هی نامدوه که نه لیت کدر له کوی که وتووه و کورتانیش له کوی دراوه ! خوره ی ناو له کوی و دهر گای له کوی ! نهو رستهیه کاریگه ری شیعی ری ته لعییه کانی ههشتا کانی ده قدری هه ولیری به سه ره وه دیاره ..! بویه سیخناخه له ته مومژ و سیمبولیزم و دادایزم !

هه ر نریک لهو رستهیه و له دوا ی دهر گای ئومید ، نووسه ر له دهر گایه کی دیکه سهر دهر دینی و نه لیت / به به رده رکی نهو گورستانانه دا دهر وم / مردووه کان می شوله له مانگ دهر ده کن / پیش هه موو شتی نهوه کام گورستانه یه که دهرک و دهر گای هه یه ، تو پاش نهوه ی دیقمان پیته کدیت و له دهر گای ئومید تیر پشوومان نه دا تا نه مانبه یته گورستان ، به لأم کوا نهوه گورستانی کوییه که دهر گای هه یه ! من بینوومه له نهلمانیاو نه وروپا به گشتی ، گورستان له باخچه هه ره جوانه کانی ئیره پاکو دلگیر ترن ! به لأم لی ره کوردستان خوی گه وره گورستانیکه و دهر گاشی

نییه ، گورستانه‌کانیش دهر‌که‌و دهر‌گایان نیست برام ! پاشان واتا و مه‌به‌ست له‌و ده‌سته‌واژه و وینایه‌چییه که گویاه مردوو می‌شولان له مانگ دهر‌ئه‌کدن؟! ئه‌ی زیندوو می‌شولان له چی دهر‌ئه‌کدن !؟

له‌سهر ئه‌و ئه‌سپه وهره‌خوار / ئه‌م رسته‌یه هه‌له‌ی چاپ نییه ، به‌لکو هه‌له‌ی زمانه‌وانییه ، ئه‌ی باشه ئه‌گهر باوکت بانگت بکاته ژووره‌وه ، پیت ئه‌لیت وهره ژوور یان وهره ژووره‌وه یان پیت ئه‌لیت وهره سهر یاخود وهره سهره‌وه !؟ له لاپه‌ره ۱۳۱۵ و دوا‌ی کۆپله‌یه‌کی دریتژ / زولم‌هت ___ تاریکی ___ چاوی تاریکی تۆ ___ تائه‌گاته ئه‌وه‌ی ئه‌لیت / له دلی تۆوه سه‌یری کۆتر ده‌کات / ئه‌گهر مه‌دلوله بۆ دالیک (که‌له‌وه‌و پیش هیچ ناماژه‌یه‌کی وا له‌گورپیدا نییه بوی چ په‌یوه‌ندییه‌کی به کۆتره‌وه‌ه‌دی له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌توسفیر و که‌ره‌سته‌کان زور له جیهانی کۆترو بالنده‌وه دوورن ! تۆ باس له کی‌شه و مملانیی نیوان تاریکی و رووناکی ئه‌که‌یت ، واته کی‌شه‌یه‌کی سه‌رمه‌دی و فله‌سه‌فی زور گرنگی بوون و ژیان ئیدی بۆ نه‌گاته پله‌ی ئورگازم و وینه‌کش ته‌واو به‌رجه‌سته‌و خه‌ملیو بیټ ، کۆتر له‌ویدا ئه‌و کۆپله‌یه‌ی کووشتووہ !

چی‌که‌ین له خه‌وتن به‌رووتی له به‌له‌می‌کدا ماسییه‌کان له ژیره‌وه ته‌ماشای رو‌حمان ده‌کدن ؟

چی‌که‌ین له‌و ئاوازه‌ی / سه‌ره‌تا با به‌راوردی دوو رسته‌که بکه‌ین ، ئه‌بوايه بووترايه چی‌که‌ین له‌و خه‌وتندی /

هه‌روه‌کو چۆن دوا‌یی نووسهر خوی راستی کردۆته‌وه که ئه‌لیت / چی‌که‌ین له‌و ئاوازه‌ی ... پاشان ئه‌و ماسیینه‌ چۆن له‌ژیر به‌له‌مه‌وه ئه‌توانن ته‌ماشای رو‌حی ئه‌وان بکه‌ن ، دیاره به‌له‌مه‌که شووشه‌یه ، ئه‌مه‌ش ئه‌وه دهر‌ئه‌پریت که دهر‌برینه‌که ته‌واو نییه بویه وینه‌شعیرییه‌کش ناگات و به‌ ده‌ست‌کورتی ئه‌می‌پتته‌وه ، پیوسته

بووتریت : ماسیه‌کان ته‌ماشای رۆحمان ده‌که‌ن ، ئیتر خو‌خوینەر له‌ فدلوجه و
 حه‌ویجه‌ گۆش نه‌بووه‌ تینه‌گات که‌ ئه‌و ماسیه‌نه‌ له‌ ئاوه‌که‌دان نه‌که‌ له‌ ناو یا له‌ ژیر
 یا له‌ بن یا له‌ ته‌نیشت یا له‌ سه‌ره‌وه‌ی به‌له‌مه‌که‌وه‌ن ! خوینەر چاک نه‌زانیت
 به‌له‌مه‌که‌تان له‌ کویدا‌یه ، ماسیه‌کانیش وان له‌و جیگه‌یه ، ئیدی بوچی وشه‌ی زیاد
 و پیتی زیاد سه‌ری ئیمه‌ی کلۆل بشکینی .. ئه‌وه‌تا سی سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر ئوکتافیۆ
 پاس و توویه / شاعیر له‌ زه‌ره‌نگه‌ری‌ک نه‌چیت که‌به‌ مسقال پیت و وشه‌ به‌کار دینی
 !! چیه‌که‌ین له‌ غه‌ریزه‌ی خو‌مان که‌ جه‌سته‌ له‌ تاقه‌تی نایدت ؟ / ئه‌م رسته‌یه‌ش هه‌یج
 واتایه‌ک نابه‌خشی‌ت و هه‌ر کوردیش نییه‌ !

له‌ لاپه‌ره‌ ١٤١٤ و له‌و دیره‌دا که‌ ئه‌لیت / پۆیستیم به‌ تاریکی تویه ، تاریکی
 تۆ .. تاریکی تۆ / وه‌ک ئه‌لین ئه‌م رسته‌یه (سه‌ره‌تانییه) و ئیدی ئا لیره‌دا ئه‌و پارچه
 شیعه‌ی دووهم ته‌ه‌واو بوو ، ریتمی گوزارشتکردنه‌ که‌ بانگه‌وازه‌ و وه‌لامه‌ بو
 کوپله‌که‌ی پێش خو‌ی ، ئه‌و رسته‌یه‌ له‌ پیکیشانی چه‌ کوشیک نه‌چیت و هه‌ر رسته‌و
 ووتنیکی تر له‌ دوای ئه‌و رسته‌یه‌وه‌ هات ، هی‌زو توانای خوینەر به‌ بادا ئه‌بات !
بۆنی ئه‌و خواردنه‌ رزیوانه‌ی هاوین / بۆنی گۆل و عه‌تر و شتی خو‌ش ره‌وایه‌ به‌لام
 بۆنی شتی رزیو ، هه‌له‌یه‌ و پۆیسته‌ بووتریت : بوگه‌ن نه‌که‌ بۆن ! سه‌یرکه
 کتیبه‌کاغان گۆلی قه‌ده‌ری له‌سه‌ره / ئه‌م رسته‌یه‌ زۆر جوانه‌ ، واتاو مانای زۆر
 ئه‌به‌خشی به‌ باش و به‌ خراب وه‌لی درکاندنێ ئه‌و گوزارشته‌ جوان و ریکوپیکه
 به‌لام له‌ گۆلیکی ناو درک و ده‌وه‌ن نه‌چیت ، چونکی رسته‌و وینه‌یه‌کی کورته‌ ، به
 فرمانی (سه‌یرکه) ده‌ستپینه‌کات و به‌بی قوولبوونه‌وه‌و په‌هاویشتن ، به‌بی گه‌یشتنه
 ئه‌وه‌ی بینای ئه‌ندیشه‌ لای خوینەر دروست بی‌ت ، هه‌ناسه‌ی لیته‌بریت و به
 مه‌لۆتکه‌بی مردار ئه‌بیته‌وه‌ .. ! به‌سه‌ر ئه‌م کیلگه‌یه‌دا ، ناه ... هه‌لکردنی ره‌شه‌بای

رېش بدسهر ولاته سپیبه کاندای ، وهربنی ههرمی رېش بدسهر عدردی سپیدا /
 وشدی ناه ، که کردار و دوځیکه بو حسرهت و حدژمدت به کاردیت ، لهویدا
 هیچ لوژیکی و پیویست نیی ، هدروها بو به کارهینانی نهو ناوهلناو و پهنگانه :
 رېش _____ سپی ،

سپی _ رېش ، ندوانه وهك ئەلین خوین بهربوونی (نهزیفی)
 وشدن وینهی شیعی حازر بدهست و سواون ، دواى ناماژه (دال) ی سپی ،
 یه کسهر ئەزانریت ناماژه بوکراو (مدلول) ی رېش دیت و نهوش بارو
 دوځهکانی وینهی شیعی پیوه و ناسراو و دووباره و یه کلای له دهربریندا لای
 خویندر فراهه مئه کات !

به گشتی لهم پارچهیدی دووه مدا (له چاوه روانی له دایکبووندا) که ههر سی
 راناوی (تو ، من ، ئیمه) به کارهاتووه ، وهك ووتنهکانی / تو له دایکده بیت / من
 نوقمدهم / دهستهکانی ئیمه تاد / نازانریت کی له دایکده بیت !؟ نه مه کییه
 له بهر خویدهوه نه دویت و نه لیت / من رقم له پاکیه / من چاوه رپی تو م که
 حدرامه کان ههلبگریت / نه م رستانه کین خاوه نه کانیان ؟ نه هریمه نه ، خودایه ،
 دیکتاتور ، سیاسه تمه داریکی کورده ، تاکیکی هو بزیه که گورگه و له پیستی
 مهربدایه .. کهس نازانیت ؟ ئیمه شیعی عدره بی و فارسی و ئینگلیزی و ئیسپانی و
 تاد نه خوینینهوه ، به کوون و نویوهوه تیانه گهین و به کوردیانه کین و بو
 خه لکیان نه خوینینهوه و شرؤفه و راقدیانه کین و ، که چی موخابن نه مه ده قیکی
 کوردیه و نه خو م تپی نه گم نه نهو براده ره نووسه ره ی هانای بوئدهم ، گرفته که
 چیه ؟ نازانم ، من و نهو براده رانه سه له فی ونه فام و ده بدنگ و بیسه وادین ! یان
 زمان و دهر برین و دهقه که ی نه م نووسه ره سه رخؤشه و که مته رخه مه و خو به
 بلیمدت و خو به زلزانه هیچ نیی ! به راستی گرفتیک له نارادایه و پیویسته زور به

چاړ پروونیهوه ، ناکادیمیانہ و دلسوژانه ، دوور له ریایی و کاریزما پدراستن و کینهو بوغز دابهشکردنهوه ، توژینهوهی بیثومار لهم دیارده وهبدر و ترسناکه بدریابکریت !

** لهبهر نهوه من لیړهوه بریارمدا چیدیکه کاتی خوینهران بهم دهقهوه نهکوژم و وهك کوردیش نهلیت / مشتیک نمونهی خهرواریکه / ناخاوتن و نووسین سهبارهت به زمانی کرچوکال وویندی شیعری پر ههله و پرسته و دهستهواژهی بیتام و نالوژیکي لهم دهقهدا چهندهها لاپهړهی نه م روژنامهیهی نهویت و گرنګ نهوهیه بزاین که نهو نامیلکهیهی به تیراژی ۵۰۰۰ دانه که نان و قهق و روئی پیوه خوراوه و گیرفانی گهنج و لاوی بیدهرهتانی پیپردراوه ، له رووی ناوهروک و فورمهوه چهنده سهرکهوتوووه و بی ههلهیه ، له چ ناستیکدایه ، دهقیکه وهکو ههموو دهقیکی دیکه شایانی رهځنه و ههلوهشانندنهوهیه نهك تنها ستایش و ریایی و پیاههلدانی کویرانه ، نه مپروکه له دهموهختی زانست و زانین و ئینتهرنیت و چادکردن له گهل مه ریخدا پیویست نییه کهس بکریته کاریزما و ریپه ریکی نهفسووناوی و پیغه مبه ریکی دلره شی سپپوش ! پیویسته رهځنهو (نا) گووتن و شکاندنی بته کانی ناوهوه و دهرهوهی خویمان نه رکی ئیستا و نایندهمان بیت !

به پوختی و به کورتي دوا سهرنجی خو م وهکو سهره نجامیک لهسهر نه م دهقهی بهختیار عهلی زور به راشکاوی و به ویزدانهوه نهځمه بهرچاوتان ، بووهی زور لهسهر نووسین و دريژدادری خویندر تووشی جارپی و بیزاری نه کات .. له ریگهی ههلوهشانندنهوهوه ، لایه نه سست و لاوازه کانی له چهند خالیکدا باسته کم :

سهره‌نجام :

* سهره‌تا ڼه‌وهی زور گرنګه ڼه‌وهیبه که ڼه‌و ده‌قه ، قه‌سیده‌یه کی دريژ

نییه و بریتیه له ۲۳ پارچه په‌خڼانه شیعری جیاواز و با تایتله‌کانیش وشه‌ی
ڼیشکر دنیان بو دانرایت به‌لام به‌هیچ جوړیک له به‌رژه‌وهندی ڼه‌و ده‌قه‌دا ڼیشناکه‌ن
، له‌به‌ر ڼه‌وهی به‌ده‌ره له یه‌ک بابه‌تی و رایه‌ل دامه‌زراندن له نیوان ڼه‌و پارچه
په‌خڼانه شیعرا نه‌دا نه‌هاتوته‌دی و پردی پیکگه‌یشتیان هه‌ر له‌گه‌ل سهره‌تای
ڼیشکر دندا رووخواه‌! زمانی به‌کارهاتوو له‌م ده‌قه‌دا زمانی په‌خڼان و راپورته‌نه‌ک
زمانی شیعو قه‌سیده‌ی شیعری !

زمانه‌که زور زه‌ق و دروشم ڼامیزه مؤدیلیکه ووته‌فلسه‌فیه‌کانی له دروشم و
قه‌دی زل نریک کردوته‌وه وه‌ک له‌وهی وته و چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌ی فلسه‌فی و
زه‌ینی قول ومانادار بیت که زه‌مینده‌ک بیت بو‌وهی شوک و چه‌شه و ڼهنديشه‌ی
فانتازیا ڼامیز چيکات لای خویندريک که ڼه‌ور وکه شه‌یدای فانتازیا به‌نه‌گر له
دروش پیکه‌تیت !

* زمانی نووسین جیا به‌ زمانی ڼاخاوتن ، زمانی ڼهم ده‌قه‌ش زمانی
ڼاخاوتنه ((بو وینه زمانه‌شعریه‌که‌ی هه‌ریه‌ک له په‌شیو وقوباد وکه‌ژال ودلاوه‌ر
زمانیکی زور ساده‌ی بیکریوگول و خوشه‌هوتن ، نریکن له زمانی ڼاخاوتنه‌وه به‌لام
له‌به‌ر ڼه‌وهی کاریگه‌ری کیمیایی له‌نیو وشه‌کانیا نا هه‌یه و چونکه زمانیکن چه‌شني
حه‌شیش و تلیاک ، خویندريه‌ر سه‌رمه‌ست و سه‌رخوشه‌که‌ن ! جیان و دوورن له‌م
زمانی ڼاخاوتنه‌وه وه‌ک دووری ڼاسمان و ریسمان له یه‌کتر !) .

به‌لام ڼهم زمانه‌ قرچوکه و لاله‌ په‌ته‌یه ، نوغرویه له ته‌مومژدا ، پاک و پوخت و
پاراونییه ، زمانیکی مؤدیرن نییه زمانیکی دیرن و وشکه و بیری نویی په‌های " بو
لاوان " په‌هونراوه‌ته‌وه زمانیکه ڼیستاتیکا له‌خو ناگریت ، ڼهم زمانه‌ ڼه‌یه‌ویت

زمانی نووسین و فەرهنګی هه‌ژاری کوردی به‌وشه‌ی سواو و پوو‌کاوه‌ی (منقرچ) بیانی بار‌گاوی بکات، ته‌ماشای هه‌ندیکی کهم له‌م وشه‌گه‌له بکدن چ ره‌وندقیکیان تیایه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی که‌سایه‌تی و نیرگیسی چه‌قه‌ستووی نووسه‌ری له پشته‌وه نه‌بیټ : / عه‌نده‌لیب، جه‌نده‌ت، مؤسیقار، نه‌فخ، جلیباب، سو‌بح، نو‌تفه، زولمه‌ت، مه‌له‌کو‌ت، مو‌تله‌ق، مه‌عشو‌قه، ئه‌به‌دییه‌ت، زه‌مه‌ه‌ریر، مه‌خلوقات، غه‌ریزه، وه‌حشی، خه‌راب، وجود، عه‌بد، جو‌مجومه، به‌حر، ره‌سم، هه‌له‌له، نور، عه‌زاب، لازو‌ردیی، نه‌فه‌ق و ... تاد / برام به‌خه‌گیان! خو‌تو شی‌عریکی له شی‌وه‌ی ئایه‌ت و سو‌ره‌تی پاش سو‌روش (وه‌حی) ت له‌یه‌زدانه‌وه بو‌نه‌هاتۆ‌ته خواری و که ئیدی نه‌توانیت له ئارایش‌تکردندا چاکی بکه‌یته‌وه، خو‌تو شی‌عری سه‌رده‌می گۆران نا‌هونیته‌وه له‌سه‌ر کی‌شی په‌نجه‌یا کی‌ش و (عه‌روز) و سه‌روا هونراوه به‌مسقالی (زه‌ره‌نگه‌ره‌که‌ی ئو‌کتافیۆ پاس) پیت و وشه‌به‌هیند وه‌ربگری و نه‌توانیت تاقه‌پیتیک بگۆریت! پیویست وابوو ئه‌و فه‌رده وشه‌سواوه بیانیانه فری‌ده‌یته زبلدانی ماله‌که‌ته‌وه، بو‌وه‌ی هه‌ر هیچ نه‌بیټ ئیستاتی‌کای زمانی لاهه هه‌واداره‌کانت تیک نه‌شکیت و ویران نه‌بیټ!

* هارمۆنیا و ریتمی مؤسیقی (ئیقاع) له‌نیوان وشه‌و بر‌گه و رسته‌کانا هه‌ر‌گیز به‌دینا‌کریت!

* ته‌کنیک زۆر لاهه‌زه، گۆرینی راناوی که‌سه‌کان و گۆرینی ناو به‌ناوی کات و کردار و فەرمانه‌کان، له‌ده‌مه‌وه‌ختی ئیستاوه بو‌ر‌ابردوو ئه‌وجا بو‌ئایینه‌وه و رانه‌بردوو، ته‌کنیکی تو‌کمه‌و پته‌و چیناکات، ته‌کنیکی گێرانه‌وه و وشه‌سازی و رسته‌به‌ندی و پیکه‌اته‌سازی نیوان جو‌مگه‌کان زۆر شلو‌ق و هه‌ناسه‌ته‌نگه، له‌به‌رئه‌وه‌ی بر‌گه‌و رسته‌کان ترنجاونده‌ته ناو یه‌ک‌دییه‌وه، دابرو یه‌ک‌تر برن، واتا و مانایان ونکردوو و ده‌قه‌که‌ی تووشی ته‌نگه‌نه‌فه‌سی و نو‌غو‌ربوون و ره‌بوو (ناستما) کردوو!

* نډگر ندم دهغه نیشکردن بیت له دارستانه کاندا ، دارستان جنګه ی بیابان و دهریای تیا نابیتدوه / تدماشای پارچه ی ۶ و ۱۶ بګدن به ناوی کرینکاره کانی بیابان / و / دوو نیشګر لهسدر دهریا ستایشی یدګدی ده کدن / ناویشانی ګوره ی نامیلګه که نډلیت نیشکردن له دارستانه کاندا / بهلام خدسلته ی توږوګرافی و جوګرافی دارستان وایه ، ندهریا و نه بیابانی تیا نیه لهسدر هیندی ، هدردوو نډو پارچانه فریان بسدر تایتلی نډو نامیلګه بدهوه نامینیت و بدتالنه بدهوه !!

* بدهشت بدرجسته نیه ، دیار و ناشکرا نیه چ جوړه بدهشتیک له بری بدهشته سله فی و کونینه کدی نیمه خدملیوه ! نیشکردنکی تزی وپر له تدمومزه ، زمان کرچوکال و دم به هدراشه ، شهرانګیزی و شهر فروشتن و جنیودان و دروشمی قده قده له خدسلته دیاره کانی ندم بدهشته نادیاره یه ، سادیزم له منی شاعیردا پدپکه ی خواردوه ، رهنگ و دهنگی بدهشت و (فردهوس) ه په هاګه ، که تاګ (مدرجدهعی) خوی نډنوینی ، ناشکرا و روون و سامان و (واته : شفاف) نیه ، نووسدر نډیتوانیوه بچیته ژیر پیستهوه و به قوولی و نډشترګه ریانه نیش له دارستانه کانی بدهشتدا بګات !

* لدم دهقدشدا همدان سیستمی زمان لهبره ودایه که له دوا ی ګوران و بزوتندوه ی روانګه وه تا نډګات به نډمرو دریزه ی هدیده ، وشدی لیکدراو و زمانی پیوه و باوی شیعریمان که ۳۰ سالیکه ناوه ها دهقی ګرتووه - لدم دهقدشدا - هدر پیاده ته کریت .. ، همدان ستایلی پتکهاته سازی وینه شیعریه کان له نارادایه (که لیکچواندنې دال _ ه کان دهسته بډرته کات) ، ګریدانی وشه به وشهوه هدر له همدان تهوه و فله کی کوندا نډسورپتهوه ، ههولنه دراوه هیچ ګوران و وهرچدرخانیکې نوژن بیتدی ، فهرموون چهند غوونه یه کتان له دهغه کهوه بډمه بډرچاو / بیابانی دل / کهناره وشکه کان / چیمه نی حدوشه / دهنگی برین /

تریغهی شهو / ندهسپی توفان / کویلهی ئاوات / زامی دل / زهیتونی وهفاداری /
 سهردهمی زیوی / کوشی کیلگه / توفانی سهوز / یاقووتی غهش / ئاورنگی
 مهله کوت و ... نهمانه و سهدان وشهی لیکدراو و وینهی دیکه که خوینهرمان
 به بیستیان کهربووه و به خویندنهوهیان لیل و نابینا بووه !

کهواته لهوهدا که نهدهبیکی دوورو دریزتان فریدایه زبلدانهوه ، ناههقیتان
 کرد ، چونکی نهوه ئیوهن نهوړوکه دریزه بههمان رهوت و ستایل و مؤدیل و
 سیستم و ریزمان ودارشتن نهدهن و هیچ کودهتایهکی نهوتوتان بهرپانه کردووه و
 تهرموهتری خشتهی هیلکاری (حگورگ البیانیه) هیچ شهپولیکی گهورهی به
 خویهوه نهدیوه !.....
خطوب

* خالیکی دیکه (که تیژ تیپهړ له بهشی دووهمداسم لیوه کردبوو سهبارت به
 وینه شیعریهک که لام نامونهبوو ، دهستیشانم کردبوو که مولکی هونهری ناسراو
 نزار قهبانی بوو) ، له پارچهکانی دیکهی نهدهقهدا وینه گهلیک و پرسته گهلیکی
 زورو زهوهندهی تیایه که له قهبانی و نه دؤنيس و قهسیدهکانی (ئوکتافیو پاس) و
 گوله بهدهکانی بؤدلیرهوه ههلینجراون و هیچ ناماژهیه کیان پینه دراوه ! گهر له
 ژیده ریکی چکولانه شدا سهرنجی خوینهری بؤ رابکیشریت چی له گهورهی دهقه که
 کهم نه کاتهوه ! نیمه که زوربهمان له شارینکی بچووکی سنوورداردا بژین و
 دیده نیگامان له تخووبی زنجیره چیا کائمان تیپهړنه کات ، دیاره که زانست و ویزه و
 هونهرمان لاواز و کالو کرچ نه بیئت ، پیوستیمان به نه زموون و مؤدیل و بیروکی
 شاننی دیکه و نه تهوهی تر و کیشوری دیکه نه بیئت ، نهوهی لهم دؤخه شدا هاندهره
 زمانه ، بویه نهو نووسه رانهی زمانی زیده نه زانن زه خیره و رۆشنبیرییه کی که له که
 بوویان لا دروسته بیئت ، لیروهوه چه مکهکانی : خواستن و وهرگرتن و کاریگه ری
 دینه کایهوه ، بؤ سهلمانندی نهوهش بروانن ، گوران چون مامهلهی له گهل بهدر شاکر

سه‌یاب و ئۆسکار وایلد و بیتسدا کردووه ، وه‌لی گرن‌گترین خال ئه‌وه‌یه ژیده‌ر و
 ئاماژه به‌و سدر‌چاوانه بدریت که به‌هره‌ی بیروکه و خواستنه‌که‌ی لیوه هه‌لین‌جراوه
 و دیاره ئه‌وه‌ش بویری و جهر‌به‌زه‌یی گه‌ره‌که ، له‌ده‌ست هه‌موو که‌سی نایدت!
 * خویندر دوا‌ی ته‌واو‌بوونی له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌قه ، نه‌سته‌مه بینای
 نه‌ندیشه‌یه‌کی تۆکه‌می لا چی بییت ، له‌ کۆی گشتی ئه‌م نامیل‌که‌یده‌دا ، ته‌نها
 رسته‌یه‌کی تا‌قانه‌ی له‌ می‌شکدا بو ب‌م‌ینتیه‌وه ئه‌و دوا کۆپله‌یده‌ که ئه‌وه‌تا له‌ پارچه‌ی
 ۱۵۱۸ به‌ نیوی وه‌تن و ئی‌شی مۆسیقاریکی ماندوو / که ئه‌مه‌و‌یت ته‌دی خو‌می
 ده‌ره‌ق بکه‌م و بیکه‌مه کۆتایی ئه‌م وتاره په‌خنده‌یه‌م و ئاوه‌ها :

ئه‌م کۆپله‌یده‌ی خواره‌وه مۆلکی فایه‌ق بیکه‌سی نه‌مه‌وه گوایه وه‌کو پینج خشته‌کی
 تیه‌هل‌کیشی ئه‌و پارچه په‌خشانه شیعه‌ره کراوه به‌لام له‌ راستیدا زۆر ناشیانه و به
 زۆری زۆرداره‌کی و به‌ پالده‌ستوو زرمه‌کووته هینراوه‌ته ئاوه‌وه و هه‌یج جیی خۆی
 نه‌گرتوه !

وه‌لی له‌بدرنه‌وه‌ی شایانی له‌سهر راوه‌ستانه و داد‌گاییکردنی ئافه‌ریده‌کاری ئه‌وده‌قه
 به‌ ئه‌رکی خو‌م ئه‌زانم !

کا‌که به‌ختیار له‌ ئه‌لمانیاوه (وه‌کو نامه‌که‌ی حاجی و نالی و گر‌تی‌ه‌ربوونیان بو
 زید و نی‌شتمان) به‌لام به‌ دیوه نی‌گه‌تی‌فه‌که‌یدا و ئه‌لیت / ئه‌دی وه‌تن مه‌فتونی تۆم
 ، به‌لام نامه‌و‌یت شیوه‌تم بیر‌که‌وته‌وه / که تۆ نا‌ته‌و‌یت شیوه‌ی وه‌تنه‌ت بیر‌که‌وته‌وه
 ، ئایا ئه‌زانیت که ئه‌و شیوه‌یه بریتیه له‌ بیروه‌ری و یادی سالانیکی در‌یژی ته‌مه‌نت
 ، سالانی مه‌زنی منالیت - که هه‌ر‌گیز بیر‌نا‌چنه‌وه - شیوه‌ی وه‌تن بریتیه له
 شیوه‌ی دایک و باوک و خوشک و برات ، گه‌ره‌ک و کۆلان و براده‌ران و دۆستان
 ، بریتیه له‌ خوین و گوشتت ، خو‌ بریتی نییه له‌ بلۆک و چیمه‌نتۆ و دار و به‌رد
 هه‌روا زوو بی‌هه‌ری بو‌یت له‌ زید و (وه‌تن) !

ئینجا پاش چهند رسته‌یهك ، ئەلێت / كێ وه‌كو سه‌گ په‌تكمه‌ و بێخه‌مه
ژێرپێته‌وه / تۆ كه نه‌ته‌وی شیوه‌ی نیشتمانه‌كه‌ت بێر كه‌وێته‌وه ، چۆن و به‌ چ گیان
و دلێكه‌وه نه‌توانی كه‌سانێك وه‌كو سه‌گ (كه قیزه‌ونترین جینۆپكه‌و په‌روه‌رده‌ی
له‌رزۆکی هه‌زاران له‌ گه‌نجه‌ دلپاكه‌ هه‌واداره‌كانت ، هه‌له‌وه‌شپێته‌وه !)
په‌تكه‌یت و بجه‌يته‌ ژێر پێوه‌ ؟!

پاشان دیاری و خه‌لاتی گه‌وره‌ی خۆی پێشكه‌ش به‌ ولات و نیشتمانی خۆی
ئه‌كات و ئەلێت / ئە‌ی نیشتمانی خائینان / ئە‌ی نیشتمانی بێشه‌ره‌ف ! / منیش ئە‌لیم
ئە‌ی ئافه‌رین شاعیری بێر مه‌ند ، بیریاری نوێخوازی ده‌م تاراوگه‌ ! كه ئە‌مه نیشتمانی
خائین و بێشه‌ره‌فه ، ئیدی له‌ كام به‌هه‌شتدا ئیشه‌كه‌یت و بۆ كێه ئە‌م ئیشكر دنه‌ت
؟! ئە‌گه‌ر ئیمه‌ سه‌روه‌ختێك بوو ئە‌مانووت عێراق نیشتمانی سه‌دامه‌ ، ئە‌وا ديكاتتۆر
تۆبی و كه‌چی عێراق مايه‌وه ، تۆ كه نیشتمان پێشكه‌شی خائین و بێشه‌ره‌فان
ئه‌كه‌یت ، گه‌ر ئە‌وانیش ئە‌ورۆ به‌سه‌رچاومانه‌وه ته‌راتین بكه‌ن ، سه‌به‌ینی هه‌ر (
وه‌ته‌ن) خۆی فریانه‌داته‌ زبڵدانی میژووه‌وه ، نیشتمان هیواکانی گه‌وره‌یه‌ و ئیمه‌ش
له‌و ئاقاره‌وه هه‌ناسانه‌ده‌ین ، كه نیشتمان ئازاد و سه‌روه‌ر بوو ، ئە‌ی ئە‌وده‌مه‌ چی
له‌و ۵۰۰۰ نامیلکه‌یده‌ت ئە‌كه‌یت ، ئە‌ی چی له‌ میژوویه‌ك ئە‌كه‌یت كه به‌زه‌یی به
كه‌سدا نایه‌ته‌وه ؟

هه‌ر له ئە‌لمانیكه‌ی تۆدا ، دوینی بوو (گۆنته‌رگراس) نۆبلی وه‌رگرت ، وه‌لی
له‌ سه‌رجه‌می كاره‌كانیدا بگه‌رێ بۆ تاچه‌ رسته‌یه‌ك كه تیايا بلێت / ئە‌لمانیای
خائین و بێشه‌ره‌ف ! / مه‌حاله‌ ! یاخود (ئیسماعیل كاداری) كه هیشتاكه
جه‌رگی كۆن كۆنه‌ به‌ده‌ست كه‌لتووری ئە‌لبانیاه‌وه كه سه‌ربه‌ تورك و پاشاوه‌ی
عوسمانلییه‌كانه‌ ، یان ئە‌و زه‌به‌ری به‌ده‌ست فه‌رمانه‌ه‌وایانی كۆمۆنیسته‌وه كێشاویه‌تی
و سه‌رابه‌كانی تاراوگه‌یان پێ سپارد ، لێ مه‌حاله‌ هه‌رگیز وشه‌ی ئە‌لبانیای خائین و

بیشهره فی لیوه گوئیست بیت !! یا کولومبیا که ی گارسیا مارکیز ، که پیسترین
زید و زهوییه که له دونیادا ، بهلام بو دهرمانیش رستهیه کی وا نابووت و ریسوا
دهرهق به (وهتن) له زمانی مارکیزه وه نابیستیت ! برام کاکه بهختیار ، نیمه
نیستاکهش شانازی به په یام و نامه و نهوینی حاجی قادر و نالی و پیره میرد و فایهق
بیکه سه وه نه کهین ! لی تو که نازانی جنیوی فانتازیایی به کوژهران و دلپه شان و
خنکینه رانی نیشتمان بدیت ، بهردیکی له سه ر دانیت چاکتره !

دواچار ، کاکي بیرمه ندم ! نهو نه لمانیا نازاده ی ژینی تیا به سه ر نه بدیت و
وایلیکردیت بیهری بیت له نیشتمان ، به ده ست راشیستانیه وه ، به نده ، دوو
سالی ره شی تیا برده سه ر ، دوو سالان وه کو (مه سخ) ه که ی کافکا بوومه پشیله
ریوه له کانی دهر کولانی زستانانی ! .. دوا ی ۱۴ سال تارا و گه زه ده یی ، نیشتمانی
هه تیوی خوّم .. کرده وه به مالی ژیانم به حوسن و رهزای خوّم ! نه ی نهو
نیشتمانه ی پیّت نه لّین / خاین و بیشهره ف /

نیشتمان ، نه ی خوی جوانی :

له جیاتی جاری سه د جارن .. بیم به قوربانی

یا عه تری گولت .. یا چقلی درکت ،

من پیکه وه نه یخوّم

نان و ناو و خاکی سووتماکت

نه ی نیشتمان .. نازیزه که ی خوّم !

REXNE

LE

EXTIYAR

ELI

لهبلاوگراوه کانی خاندهی چاپ و په خشی ریښما
۰۷۷.۱۵۷۴۲۹۳

نرخه (۴۰۰۰) دینار